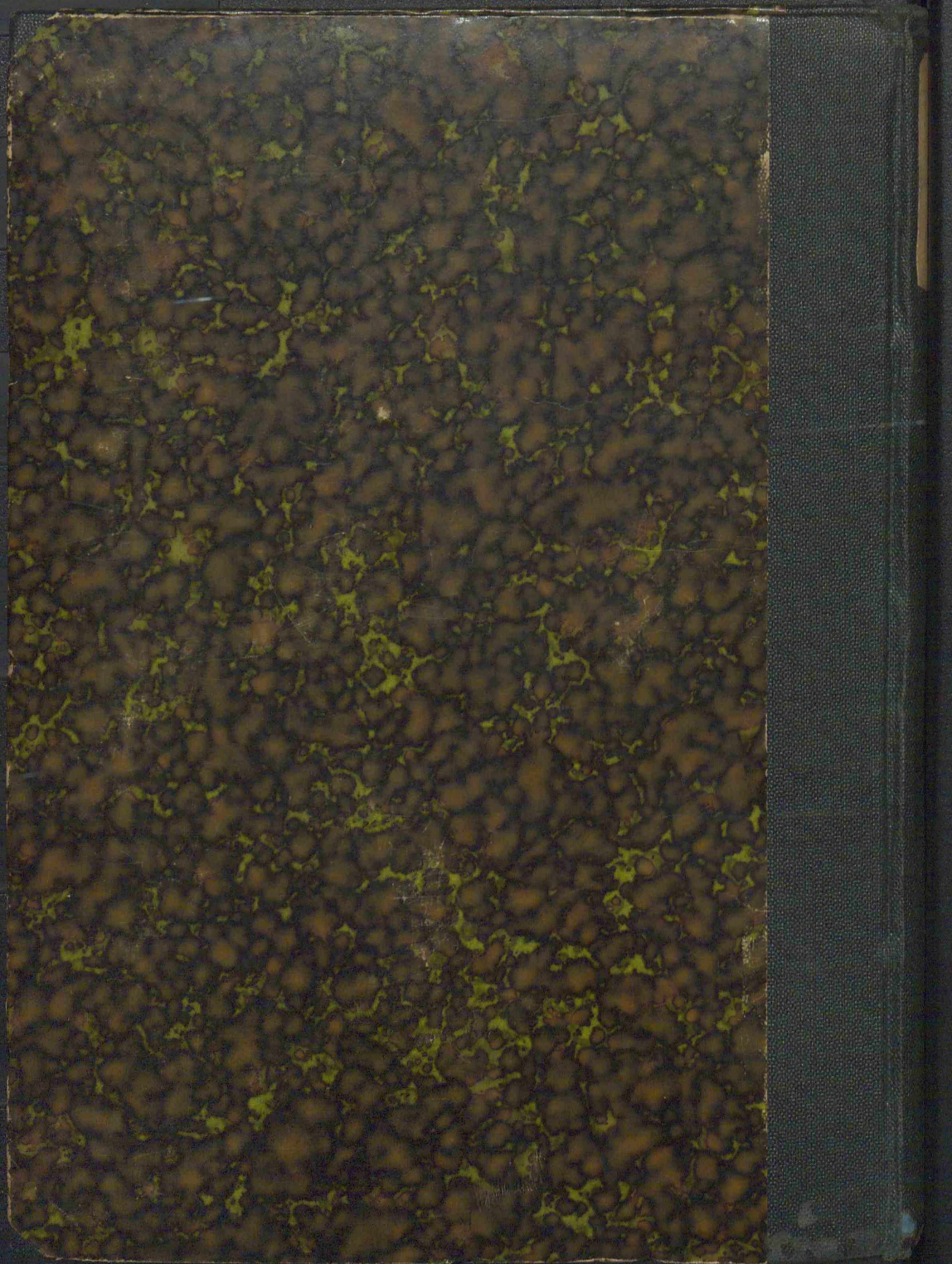
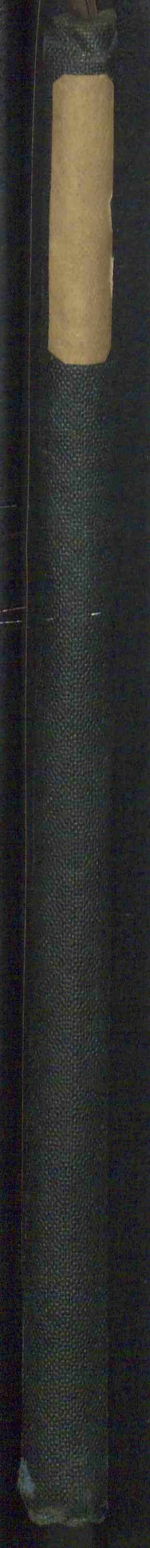

B

394.

1

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 394.

Konstantinow
(1542 1)

1128781

ספר לשון למורים

שתבר החכם השלם הרור יתאגול

להיות

חכמה דקדוק לשוננו חכמה רמה
 ומפארה והקדויה מאד לכל מי
 שירצה ללמוד אינו חכמה כלשון הקדש - וכפרש
 להבנה ספרי המסכתא והמסנה והיו בו חכורים הארץ
 אשר הראשון מהם בדקדוק והשני במלאכת השיר
 חכורים נפלאים כוללים בקצור מופלג כל החכמה
 וזאת בשלמות "לכן חכמים דרופא רנבון הל'
 יוספי צו' בן כבוד מרנו הרב הגולל ושלם נבל
 חכמה רכינו תם ז"ל בן כבוד החכם השלם הרור יוד יחיא
 ז"ל מחבר זה הספר להדפיסו שנית והשתדל בזה בכל
 מאמצי כחו" וכמטמו וזונו ורתחבר אלע חכמים הר'
 שלמה ארמליניו לרגיה חכורים האלו לפי שמה
 שנדפס ראשונה היו בו טעויות ודבה וכלם נתקנו בזה
 ונדפס שנית בשלמות לכן ראוי לכל דורש החכמה
 וזאת שיהיה הספר הזה מצוי אצלו ולא יחיה חסר

ממנו בשום צד

ויש נב אגב בעק מהלל

בקושפשינא קרית ארומינו המלך האדיר שגולטאן
 שולייבאן ריוס רדיו והנשא מלכותו" נדפס בבית
 צעי' המחוקקים אליעזר בן הר' גרשם שמועצתו ז"ל איש
 שמועצין" תהיה לאל הדודיה לשמו"

לשון למורים

לעמך שלמה אלמולי טאת משלו ויאמר

דאו ספר גדול ערך ונפלא	אשר חכר וסדר רב יגדלים
גדול חכמה ושל טוב ועדיק	שמו דוד ספורסם בחסידים
אכן יחיא בטשפתה גבוהה	ונטע בו כפרים עם נחידים
להקמרו חכמ לבב ושלם	קרובו מ שפתה נגידים
דפסמו נטו יסוף בחנו	ושמשו אור כוהר כדפידים
דשם לבו להמנו בכחו	להציל מ שגיאות מאורים
פצאם בדפוס ראשון חיו	מכוסים בו ולא היו מוידים
והוא נקרא בפי כל איש וחסם	כשם ספר ולשון ה למורים "

ספר לשון למורים בחכמת חידקיוק ולהכנס השלם הל דוד אכן יחיא ז"ל " חכרו בלישבת
 אשר במלכות פורטוגאל " לקרובו אשר שמו בקברו " התלמיד זענים ר' דוד בן האלוף השפסר
 דין עסף אכן יחיא ז"ל "

וא"ח רב ר' דוד אכן יחיא התלמיד בראותו את יקר תפארת הספר אשר

חבר לו

ונשא משלו

נתן יי לי לשון למורים	לעות דברים יקרו ונגידים
לעות אלי יעף שפתו בללה	למצוא דבר חפץ ולהחזיק חסידים
זתהיב לשון עבר אני אורה וכן	חלקי אמרו גם אשר במקדים
תוכות פרי דקרות כהו כי הסוד	קו הקלפות השדופות קדים
לא אמרין לשון ללא דעיל אבל	שיחי ברוב ענין כבר ונרדים
דוד חביבני אשר נדמה למל	אך אל ונחשב כשרפים עומדים
כן יהיא חשוי שתי לי חוד אשר	אור שמשותף וך כמו כדבורים
היה להנשיח הנורה אור דה	ליא לעשות ולהעמיד תלמידים
הוא יסדני לקרוא אישים אשר	תועים בדרך בן וכמה אובדים
גושו לסלחני ולהמו לחמו	ושהו בין נכמי ושכרו חודים
כי מעיני יעני ערו צמאן	לב דודמי צוהת וניב מחבדים
אאיר נכון לחשב אש דתי וכב	בי נשפי כלהי זנבות אודים
גם דוכרי עתק אני אבין לד	בר כן עדי צוף מצרוגם חודים
אויחזכמו דרבן לנהל דוכרים	ולעלגי שפה כמו מלכדים
לקח ושחי צח בלקחי יקחו	שומרי פתיחים בולתי שתקדים
ולשונה דיתור אמרינו עס ושוב	טעם ונוס אעדיק ורבנידים
בסביבנותן חולכי דרכיה כי	נתן יי לי לשון למורים

בזאת הזמנה הורכים על פנים יש מהם הורכים דרך ארובה מאד הקוצבה נפש המתלמד
 כספרי' יהודה הסדק'ק הראשון וספרי' יונה הרופא ודומיהם ויש סוסיס הורכים דרך קצרה
 כספרי' ה'אב'ע שעס הילתס כלס סלת נקיה אין אחד טרס כספיק אל הצריך אליזמאת הדיעה
 וזמי שהלך הדרך האמצעית אשר הם ה'ד'ק והאפור כל אחד מאלה רח עמאך אם חבור
 ה'ד'ק הם נהנה בחלק ה'ד'ק וקודם למה שבזמנע וסדור הזמנה הורכים בזמנה המוסעם היתה
 כולל כל סח שראוי לכתוב בהזמנה הזאת ואם ספר האפר עם היותו מסודר כראוי והביאו
 הרב'ים כגדריהם וזה כוביב חיזו והשגתע לר'ענה ה'ד'ק ואר'ך מאד כדברי סבלתי מעיילים
 למהלמד והשמיס דרכה מצריך אלי' וצני' לא סרתי כל והחמקן ס'חפס דרך זול'ך ד'עטות
 בקשתך עם היותי טרוד בעיון התלמוד והכמת דדת חלתי מחזיקות ולקחתי לנגד עיני כפרי
 הראשונים והאחרונים אשר כתבו בהזמנה הזאת חלקטי בדבריהם וזה חבור קצער אכלול בו
 רוב חלקיה היותר חביבים כסדור היותר נאות שאוכל בו וסדור התכליתי בלתי אפשרי
 בו להיותו הרבה מחלקי זאת הזמנה הקודמים כסדר לא יבנו כי אם בהבנת המתאחרים מהם
 וזה אחר שאלת הקודם מעודור האמיתי והתחנה אלי' ויצילני מהשניאה וזנה קראתי שם
 החבור הזה

לשון למודים

לחיה

ענינו ללמד לבני יהודה נערי בני ישראל ורובי לשוננו הקדושים
 אלהים אמת יריבני בדרך אמת וזה חלקי הספר הזה לארבעה
 חלקים לחיות חלקי כל לשקראשונים שלשה אשר הם שמות ופעל
 ומלות העם וכל אחד מאלה הוא מורכב מאותיות הנמועות
 מוצאוי אם בן דבר באותיות ובהנעויות ובשמותיהן קורו כדבור בחלק חלק מהם
 בני חזקיעה בשושים היא ראיה להיעה קודמה לדיעה המורכבים מהם והנה בשער הראשון
 אביא כל שמות האותיות והנמועות והשמותיהן ומהן מורכבות ובשער השני אביא על
 הפעלים לחיותו החלק היותר גדול מהלשון ובשער השלישי אביא על השמות לפניהם
 ובשער הרביעי אביא על מלות העם

השער הראשון

יש בו ששה פרקים הפרק האחר בחלקי הלשון בכלל
 הפרק השני במפראת הלשון וחלוק' בוצאיהן ודיעה
 השרשיות מהן והמשמות הפרק השלישי באותיות
 המשמות ואפני שמותיהן הפרק הרביעי בשמות המיוחד אשר יש לקצת ואותיות זולת
 קצתן הפרק הח' במספר הנעו'ן ושמותיהן הפרק השני בתבנית האותיות והנמועות
 הפרק הראשון בחלקי הלשון בכלל דע בני חלקי כל לשון הראשונים הכ' והם
 שמות ופעלים ומלות העם והחכם נדרס בספר החליצה ואמר
 חסם הוא ית'המורה בהזמנה על ענין מופשט מזהו'ן והפעל הוא

הוא תיבה מורחב בסמך על ענין ועל זמן מציאותו עובר היה או עתיד * ומלות ושעם הם ענינים לא וכונו בעצמם מבלי שישמרו לשמות ולפעלים אבל הם קשורים והגברים יחברו מה שביניהם עמיס למקרים " וכי אור אלה הגדרים דלא כי אתה אסתאמר ראובן ושעק לא תורה באחת מאלה התכות אלא על ענין אחר השם לכו " וכשתאמר אכל או שמר או יאכל או ישמר תורה באלו המלות שני ענינים האחד ענין האכילה או השמירה " והשני ענין זמן אשר בו היתה כל אחת מאלה הפעולות העבר והתקיד " אמנם כאשר תאמר אל או על וזה אלו המלות לא תורנה על דבר כלל אם לא הסמכם אל השמות או אל הפעלים והוא הדין בקולותם " ולפי שכל אחד מאלה השלשה לקיים כמו שאמרנו דלא מתווכר באותיות לתנועה ראוי להקדים הדובר בהם קודם הדבור בכל חלקו חלק מהם " ויבא הדבור ראשונה באותיות ואחר בתנועות " ולא יצדק שישחב שראוי להקדים הדבור בהתנועות אל הדבור באותיות לפי שאי אפשר לאדם לרשא באות מהאותיות כי אם בתנועה בהתנועות " כי האמת היא שהאותיות הם במדרגת החמרים אל התנועות " והתנועות ישאובם במדרגת המקרים " ולכן ראוי לאתר הדבור בהם ולהקדים הדבור באותיות "

הפיק השני

במספר אתו לשון וחלוקה מוצאין וידעת השרשיו ומשמות " האותיות המדובר בהן בלשון העברי הם שתיים ועשרים ודנה מצאנו מדורן בספר תהלות גם בספר משלי גם במגילת איכה " ע"א ב' ג' ד' וכו' וזה ראוי לנו לספר מוצאיהם כאשר מצאנום בספר יצירה כי הוא חלק כל האותיות לחשה מוצאות * והם הגרון והחיד והשנים והשפה והלשון " ואותיות הגרון הקאחזע " ואותיות החיד הן ג' י' כ' ו' ואותיות הלשון הן ד' ט' ל' ת' ואותיות השנים הן ז' ס' צ' ש' ואותיות השפה הן ב' כ' פ' ו' ואת היא החלוקה הטבעית אשר לן " ועוד חלקו אותן לחלוקה שנית מצד היותן שמשולות או שרשיות וזהו כי יש מהן שות חמדי שרשיות ויש שהן פעם שרשיות ופעם משמשות ופעם נוספות וכי אור זה כי האותיות אשר מדרבנן להיותן תמיד בתיבה מהתיבות הנהיג התיבה והיא שם אופעל או מלה ונה האותיות האלה יקראו אותן שרשיות ושהו היא שתהינה האותיות שסבב או בפעל רצוני כאמרי בכח בשתהיה את מה הסרה משרש התיבה וכאח מה הוגש כמו שתרע במקומו ב" ויש עוד אותיות שעם היותן שרשיות הן גם כן משמשות או נוספות ואלו הן ב' ל' נ' מה שרשיות בשתה שרשיות הן באות לחודיע על טעם התיבה ואלו אינן באות אלא להבריא אשמש לחורות על העבר והעתיד והחיד והרבים והזכרות והנקבות ואופנים אחרים מאופני השמש ויבא אורם בקרוב " ונה האותיות השרשיות הן חצי האותיות רצוני אותיות האלפא ביתא וחכמי הלשון נתנו סימנים לאותיות המשמשות כל אחד מהם ביקל לסימן האות לענין ביל שלמה המפורד נתן סימנים אג' שלמה ב' ה' וה' א' כ' נתן סימנים בשת"ל א' כ' המון ור' משח קמחי נתן סימנים משה כתב אל"נו מי שנתן סימנים בכת"שלים ונאח נתן סימנים בל"ויפה ואמנם באותיות השרשיות נתנו גם כן סימנים אבל לא יכול לחבר בהם לשון צחות להעיד האותיות המשמשות מהן והנה נתנו סמו שיאמר בהם בדרונו וזהו האופן שפ' ג' צ' ו' ונה כל אחד מהחברים סדר הדרגת שמוש האותיות המשמשות על סדר הסימן שנתן בחברו וזהו א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' צ' ש' ו' וראוי שתרע שבשמוש בהם משושי ואתיות הסדר אשר ישר בעיני לעשות כזה החבר " וראוי שתרע שבשמוש בהם משושי ואתיות

האמת יתברר ענין השמש לרוב בעתים לא זכרו ענין כמו מה שיבא בשמוש והאלף
שהיא הנוא המורה את הכפל "ועד יין לא ידעת מה הוא וגר צהב כל" וכן בשיאמר עליה
שהיא בחרה ועדיין לא ידעת מה היא הדעה בנחות. והדבר הזה בעצמו יקרה בשכונש התנועות
הראוי לך במקומות כאלה לקחת אותם עיניו מנח' על דרך הקצעה עד שיתבאר ובמקום
השלישי בשכונש האותיות "האלף השמש בראשית המלות לבר ותבא
שרשית בראשית ובאמצעיתן ובאחריתן בראשיתן כאלף אמר.

הפרק

הבאמצעיתן כאלף שאל ובאחריתן כאלף מצא ומסגולת הלבא בנה נעלם אור הקמץ ביחוד
ואחר שאר ה' ועות בשפות " ואשר תבא אחר הקמץ תבא באמצע והיותן ובאחריתן אם
באמצע כאלף והאסיה ושבה החתיה "וקאם שאין" בפעלים ובשבות ראש עושה " ואשר
תבא בסוף היא כאלף ברא ארדים קרא לילה " והמדקקים יקראו לפעלים אשר תבא בהם
האלף השרשית בסוף המלה פעלים בעל האלף " ואמנם האלף אשר תבא על שאר התנועות
הוא כמו האלף אשר תבא אחר הפתח במלת חסאת. ועל הצירי במלת דאשית. ועל הסגול
במלת פלא ועל החיריק במלת ראשון. ועל הוואלס במלת ראש. ועל השורק במלת מסעף
פארה. והאלף בכל אלה המקומות היא שרשית. ותבא במקום אות הכפל במלת אשר ברא
מדרים וכימאסו כמו פים. שהמשפט לפי דעת המדקקים בזו ומסו. ותבא בראשית
התבות במקום הא במלת את חבר יהושפט " אשתול לו אכיר לך. וכל מלושוי אגאלתי.
הכסוף קרא לירמא " כן יתן לירדו שיבא " ועל ארום כלא. ונמצא חסר במלת מחטולי.
הלעמטא המרו. ובמלת מרשית השנה " ותשמש בראשית יבות במין העתיד המדבר בעד
עצמו. אשוכה ארעה צאנך אשכור ארדוף אשינ אחלק. והבאנוספת בראשית השמות
במלת אזרועי. לאבני אקרה " אשכר יקריבו. ובסוף שפבו דסנקיא " שור ומריא. ובסוף
הפעולות והרבות עמו. ולא אבוא שמוע " ותבא אחר הוא הקמצה במלת גבוה קומתו "

נאית קרא כה ונפתי. וכן היה משפט לבא על שאר החזיק הקמוצות. ותבא על שפרע על החזק
וזקרא מקור במלת ארוש ויושנו יתמרה היור במלת אשר חמוץ שזא מניח כל פקדי
כל ישרתי " וכשתבא אלף המדבר בעדו על תיבה שתחילתה אלף יסודית תחסר אלף היסוד
ותשא אלף סימן המדבר. ועשו זה להקל על הלשון. ואמרו בגורת אמר העתיד ממנו אמר
אלי. ובמלת אבל ואל כל. ובמלת אחו ואחו כפל גשי. וראוי בכל אלה או אמר או אכל
או אוחז. ובא אסוף אסוף שלא במצור כי היה ראוי לבא על משקל אספה הצולעה כח ברעו.
גדעת המדקדק יודעה אלחיוג הוא שאלף העתיד נופלת בכל אלה ולא הודו לוכל הבאים
אחריו. והדין עמדם כי האותיות היסודיות הן במדרגת החמר למלות. והמשמשותם במדרגת
הצורה להם. ולכן ראוי לחסר מהמלה כלל.

החבית

תשמש בראשית והיות כמו כן. ורוב שכונש הוא להורות על מקום הדבר
אזמנו. ורמורה על המקום מוסף היה כמצרים. ויחוגג ליכמדבר " ויהי
בש"ס סוכו ומעונהו בעיון. ואשר תורה על הזמן כמו צאמס אנהו בוחל על יניגוים בשנות
את שעמו באמס אליו וס ויום " ומשמש להורות על הכלי אשר בויעשה הפעלים. באבן
ארכאגורף ואם כאב קיד. והאפר הביא עס אלה החוגים בככבים " כאלו הככבים הם כלים
לידיעתם העתידות. ותשמש מקום עם. בתפנים ובמחולות. בחצוים ובקשת יבא שמה " כך

לשון למורים

בך צרינו נגח " ותשמש מקום בעבור התחשית בחמשה ועבור ישראל באשה " ותשמש
מקום פן וזאת בכשר ובלחם " לכולחמו בלחמי ושתו בין מסכתי •

ותשמש מקום עד לדעתל ומהוביא מזה המין אחד לבד " ודוא בלא יוכלו גענו בלבושין
ששב אליה גורים לדעתו " ופירושו שאותם העורים אשר היו כל כך מגזאלים בדם עד שלא
יכולו שאר אנשים לגעת לכושיהם מוכח המיאים היו אומרים לישראל שפרו טמא " והודק
עזרו והביא אחד מזה המין " בשמים חסדך שולל עד השמים בעדות ועד שחקים אמתך •

והרא

לקלות מצאה השתמשו בה באופנים רבים כי היא תשמש בראשית ההיכות
ובסוף צדמושה המיוחד בראשית והיא להודעת הדבר הדרוש וזהו להבנות

אשהכנים שמחה ולעולם תהיה אחרי יהושע אם לא החיה האות הבאה אחריה עלולה למקבל
אחרו " והוא כשהחיה האות והיא את מאותיות אחריה " ותהיה אז נקודת הפה " וכשתבא

על אותיות ארע"ה תהיה נקודה בקמץ לתשלום הדגש הראוי לבא בארע"ה כמו האמנים עלי
תולע " האשרים ירחמנים על ראש הדור " וראש אחד פונה " העולה היא למלה " ותשמש

וזהו הוא ברוב כל הפעמים תבא על אותיות חה"ן פתוחות במנחה ודורכת לפני " דיבועית הדיק
והחמר היה להם " והערים הבשו להאות חולתם " ולפעמים נקודת הא הידיעה בסגול " כבואת

על האותיות דגרוניות וכשרב שתמא האות הגרנית קבוצה ועשו בן להקל בתמנעל כבוד האומר
בית יעקב " את מוכח " החרום " וחכם עיניו בראשו " הרך בך וזעוננו וזולתם " וכשתבא אחת

במאותיות ככל על הא הידיעה שישמור ההא ברוב וישלו המנעה על אחת מן בין שתהיה פתוחה
אז קמצה אנו להויעוד כל העם ככרית " ובגוים האלה לא תדע " כעם ככה " אשר עשת

ישראל לאמרי " כי בענין אראה ומי אוחכמתון " ולפעמים תבאנה אותיות ככל מנעות
בשוא על הא הידיעה וזו תבא וזה נראית " בהשמים חסדך " וזהו כחוס הזה " ויברילים

אמציהו להגדור וזולתם " ולפעמים תבא היא וזאת רצונה הידיעה על אות מהאותיות
המקבלות הדגש והוקלו " כמו המעושקה בתולת כת ציון " וכן כל הלויים שבמקרא " ולפעמים

תבא לידעית התאר והמתאר בו " הדר השוכ הזה " וצעד הלוי " העבד העברי ולפעמים תחסר
הראשונה כאים מורך שער העליון " רים הגפזיהם קלעלים " בעשרבש הזה ולפעמים תחסר

השנית " אז ובש אחד תעשה סרי הגפן נבריה את העגלה חדשה והא הידיעה מהמצאונה
עם הכננים אבל הוא מעט " את הערמך והחציאל מל יא את כל הדורות בקע " וזכר בהוך

האמלי " ובאו בשתי ידיעות " ובאה מלהזרה דרך השכונה באהלים " ואין ככל המקרא מלה
זה הכמה משלשה פנים האחד שבאה הא הידיעה עם מלה פסוקה " והשני שרוא סמוך ואחר

בית " ונג' שמה ששן מהפעלים העומדים ולא יבא מהם פעולה כמו שתדע במקור " ותבא
הא הידיעה עם הפעלים הנזכרים " והיה שמשחאו שמש אשר " כל דבש הכמה ליעקב

מצרימה " עמן דבמצא פה " וכל הרקדש שמואל " ולפעמים תשמש השמש הזה על השמות
יהם השכח את השוק והעלית " וזו יקרא ארץ רפאים " ולפעמים תבאנה ידיעות שתיים

אחר זו היקחמה והדוק הברית הכפר המקנה הליעג השאנים ואסרו המדקדקים אז כי
תחסר מלה אחת שמביאה רמזה וראשונה עמה ככח וזו א כמו היין יין דחמה " הארון ארון
והברית וזולת כן " והוא תשמש עוד לשאלת הדבר אולימה " והאגם כן יש להשמש
כי היא כשתבא על האות הראויה לקבל הדגש וגם ור' יש עטוף תבא לעולם כשוא ופה הוא לא
מזה האות שבצורה הנקודת השוא ברא תבא כפתח לבדו כי לא יבואו לעולם כשוא בתחלת

והנה"ל" וכמ"כ בשבתא על אותיות הגרון תבא פתוחה לכו" וזאת היא תבא על השפת
 ועל הפעלים ועל מלות השעם' ויבטל בכל אלה' הבת השעים שיה' השגשג כל הארץ
 השמע עם' ובסודכר היהפאר הגרון היערוך שיעך הגם היום הכי אחי אתה
 ועל האותיות הגרוניות בפתח לכו"כ בנושאמרנו ואורח עולם השכור האל"י אני' האמו אכה
 אבי' ותבא בפתח ככו"כ בשבתא על אה' נקודה בשוא ואל"ה רוכן יבאו בדגש' הבכתינים
 אם כמכצרים הוצעקה הבאה אלי' הכמה נבל ימות אבנר' (באומן) רפוינות ובכור
 אלוה השמע הבקד ערפל ישפוט' המעטמך תחומות אל' ובאחכלת היטב בעיני
 יל' בפתח לכו"כ ועל אות דגושה במשפטהא ודעת והיא זרה כספרא וכן באהמלח"ל תגמול
 זאת ששהיחית הרואיה לבא בשוא ופתח' גלפעמים תבאה השאלה בסגול על אותיות
 דגרון האבירתי' החכמי קנה רעיון העלה נדף תערוץ' ולפעמים תדבר הוא הזאת
 ברת יכה ותוכן מהענין' כמאתה זה בני עשו' אתה עשה תעשה מלוכה ארדוף אחרי גרוד
 שלום לנער לאב שלום נזולתם' ויהן שברמיהת המדבר כסארהרא כואח וכהנעוהי'
 ובסגולות הראה להעביר הפעלים והעומדים ולדעיאם סודתם סודות זה כבנין ופעיל' .

ולתורות עם רתיו על ההפעלות' ועוד תדע זה' והזאת תורה על זקבה וחדדה בפעלים
 העוברים אמרה שמה זכרה' ובכני"ם על הזכרים וזקבות' שמה זכרה שמה
 זכרתה' וזה על זרוב כמפיק וכאוכל מפיק' כמו ושערה לארץ לבן' ועברה
 שמה נצח' ותחברה בחמר נזולתם' והנה על השמות רבאים מלדעל זקבה כמ"כ
 ישועה תעודה משוכה' ובשבתא מלעיל לא תורה הוא אז על נקבה כלל כמטולה עבר'
 קרא לילה' בערה המאופה' בטרם יבא התרח' ודעת המדקקים באלה דומיהן שחן
 דזון נוספות' ותבא גס כן נוספת בפעלים העתידים' אקמהנא' ונקמה ונעלה' ועל
 המקורות לארבה את' "לקרבה אל המלאכה" ועם אותיות ת"ו ויוד העתידים נמצאת
 נוספת בשני מקומות לכו"כ יסדר ישיטה' העזפה כבקר תהיה' ותבא נוספת בעתים י' שמעת
 י' סלה' שולחה נער שכבה עם' ותבא בכוף התיבות ושמשוה שמו אל' וירד אנכם
 מצרימה' נ' בהדותינה' ותבא נוספת בראשית השכות נקודה אש תבסיס' אש ועצים
 ורכה' ובראשיתם ובסופם רוח והצלה' ודגחה למדינות' ותבא חכרה בככתב' בכלות
 מלכם תדבא' כזה בידך' והנה עושה מלאכה' את אשר עדין לא היה' כשפג עד הן'
 ותבא נחה בראשית התיבות במלת אלך' ילך תלך וכו' לפידעת קצת המדקקים ולפידעת
 כלם בכל הפעלים שהאות האחרונה מרפלה' רצוני השרשית הוא' זולתי מעטים כמז
 שתדע במקומם עזרת האל' .

והוא

לרוב שמושה לא המצא שרשית בראשית המלות ולא ככופן כדו שלא
 תחלף כואו השמוש בדבנה' ואותה שתבא בראשית המלות וכופן כואו
 איקלה ולד' שלו הייתי' והוא תמורת ה"ו במלת ורד ש' שרשילד' והמורת והא במלת שלו
 ששרשו שלה מענין שלו כל כוגרי כגד' והשמוש היותר מיוחד לואותה חבור הדבר והעמיל
 קצתם אל קצת' והמדקקים יקראו לואו הזאת נאו העסף ככו"כ ראובן ושמעון וליו ויהודה'
 ועל הפעלים ויאכל וישת ויקם וילך' ובמלת השעם יען וכיען ולמען הספר' את השמים ואת
 הארץ' והיא כשהבא על הפעלים העוברים ושיבם לעת' וכשתבא על העתידים ושיבם
 לעבר' אבל זה הוא בבחינות' והוא כשתבא על עוברים תבא א ד

הבא בשוא, וכשתבא על העתידים לא כפתח. רמיקון שמלת שמר ועבר כשתבא עליה
ואו בשוא תשיבה לעתיד. ישמר "אלריך לך, וכן באולת" ויהא דואה השואית כשתבא על
פעל עבר הבא על פעל עבר אזור לא תהיה אז מרפכת באים עושפת כואו אביך הלא אכל
דשתה "מפעל ועשה, ואף אם יבא הפעל העבר אשר קודם הוא רחוק בפסוק כמו שבא בפסוק
"וישראל אהב את יוסף, כינועשלו הוא ענף על מלת אהב הקודם. והרמיקון הוא הבאה על
העתידים ויאמר אלרים ותוצא הארץ. וואת הביא אחריה דגש אלת כשתבא על ארץ
העתידים כי אז תבא הואו בקמץ תמורת הדגש שיהיה לה להביא באות העתיד. העלילה מלקבל
אותו. והוא ההבדל אשר בין הפעלים העוברים והעתידים. כי בעוברים תבא הוא על הארץ
בקמץ ובעתידים בפתח. והרמיקון בעוברים ואקוה לנוד ואין זכבתים ויאקוה שמך כישותי.
בשרם תבא ואברכוהו הקמץ עבר. ואברכוהו ואברכוהו דפתח עתיד ויצאו שנים מזה הכלל.
ויאעמוד עליו ואמתהו. ואכסד משישהם פתוחים ועוברים. וכשתהיה האות הבאה אחר
הואו שואית תבא הואו המטרות בשורק כי אין יכול לבטא בשני שואין נעים וטמרה מולשית
"יקראתם דרוור" ותבא כמו כן בשורק כשתבא על אחת מאותיה השפה ובנו בתים, ומלאו
בתך. ופרו ורבו ואם יהיה השפע באותיה השפה תבא או הואו קמוצהאל עבר האפור וכיתה
דמתו כל הצאן נושא עון ושפע. והפעמים תבא קמוצה על שאר האותיות גם כן כבשיתח
השפע באות אשר אחריה "חלב ודשן" קומי ודשן" עם גדול דרם, לא לבסולנו" וימרוהו
דרוכו "שבנרפאלו" וכשתבא על יוד העתיד הראויה להנקד בשוא תנתח היוד ותנוע ואו
הטרות בחריק" ויהי סביל "ושלח את בני ישראל, ויהי עוד" והמשפטהו נוצאות אותיות
בכלם המשמשות במינו וכדורע עוזו" ביקר ברים" לישועתך קית יי"י" מימינו אשר דת" אעפ
שהם באה על שנים מונעים" מישינו אדמת עפרי מירושלך אשר דורשתנו" וכשתבא הואו
הפתוחה על יוד מונעת בשוא, יהיה הואו השוא נח ויכלו השמים, ויבא "ויחבר את האהל"
וראו שתדע כי השמש שבתבנו לואו מחשבת העוברים לעתידים וכן בהחלט על הפעלים
אשר יורו על הזכר דנסתר כמו אמר שמר ודומיהם. אבל על הפעלים העוברים מהעתיד
הזכר בעד עצמו כמו אמרת שמרתי או היהוד המזכר אליו כמו אמרת שמרת" יש לואו
הכתופת או בחינה אחרת כיהיא לא תשיב את העוברים לעתיד, אלא כשתהיה המלה מלרע
כי כשתבא המלה מלעיל לא יצאד בה מהעטיפה והרמיקון בהודכת על הנביאים" ורברתי
מאפסי" שהראשון הבא מלעיל לא יצא מפעל עבר כמו שהיה, והשני הבא מלרע הוא לעתיד
והמשפטהו הוא נואו ברוב כי מעשהם שנמצאו מלעיל לעתיד כמופן אורש ונבנתו דהשתי
שם אלד" וכל הימכן בפעלים השלמים ככפעלים אשר הסנחיה למד דעוד הדעים יבאו
כלם מלעיל ופניה אלכם ועשית באף וכחמה ועשית מזבח וקנית כקבוק וכשתבא וואו
הטרות על אחת מאותיה הטרות המונעות בשוא זפרה או בשוא זסמל או בשואו קמץ הנקד גם
הואו כהמועה האות הטרותיה והואו יעבדו לעולם זעבדן שש שנים זאחוז בזכו והושיכך
"ימצרים וחלי אסרעים ואניתה תרשיש" והמשפט היה הוא כולל גם לאותיות בכל
המשמשות בעשתי שפטים בחריאף וכן כלם כשתחפש תמצאם" והואו תבא נוספת
בראשית התיבות לרעה קצת ואיה וענה" ותשב המר ושוממה יררסור ככוסס" והאחרונים
פירשו כל אלה בענין שלא תבאנה נוספת נפידשו ואין וענה על כניס אחרים לא זכרם

הכתוב

והכתוב "והשב תבר עגותה ושוממה" נרדס איש ורכב כי דרבה פעמים יבאו כמו אלה
 והסרונות בכתוב וכמו שתדע" ויש ואר שהבא בכתוב ללא ענין "אלא לפאר דרבה" ביום
 השלישי וישא אברהם את עינו ועיזב את עכריו ואת מקור חולתם" וכתב עליוס הלאבני
 שהקבא רפא בלשון שמעאל" ודרצון כי כמו כן בטיילים בלשון שמעאל רפא שרלס ודרפא
 ללא ענין לפאר דרבה" ויש דאר שתשמש שמש או" ומקלל אביו ואמו או אמו וזוה"ל
 והעליתיו עולה או העליתיו על דעת המפרשים" ותבא על הנאי כאלו בכחה בלהתאם
 ויא' ותקנא לעכרדיך ולא ילך נא אמנון ונתן" לכס לחם צר ואפשר לפרש אלה כלם וואו
 העטף" והשמש בענין אור שהיה בן נדך" ורביא היא מע' רבה באלה וזאון" בפירושו יצא
 החלעים ויבא שוכר באש וגבר יקות ויחלש וכבר חלש" וזולו הבינו השמש חזה במלת
 ירד מעטות החסאת אחר שירד" ותשמש להשואת דברים ולדמות אלה לאלה וזאון
 האלהים כספר משלי" לאלים ולמאות" מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה ורלף טורד
 בעם סגור דאשת מדינים נשתח" וחולתם והבא נוספת בסוף השמות בנוכחור למעיו
 מים" ותשמש לסימון היחיד שאינו נמצא במקמר ידו ורגלו כרועה עדרו ובפעלים ואביו
 אביו חפץ רבאו וכשתבא על נן דגשה או עלה הורה על פעול נסתר ולא ישברת
 בעליו ישברתו ויחילו ועליון רפוייה על הכר ברים בעד עצמם בפעלים ושברנו נעשית
 וכפעלים הוא עשנו ולו אבהנו

והיוד השמש בראשית המלות ובמסוף" והורה בראשיתן על פעל היחיד וזוה"ל
 ונסתרים בזמן העתיד ישמרו" והפעמים תבא על הנקבות ביחיד
 וזכרות" בייחוד הערה" עשה מלאכה ויחבנה במאן לשתות" וכל הנשים יהיו נק'
 ונמוי עמונת" ובסוף המלות תורה ביחוד על היחיד והיחידה ודברים בעד עצמם" צי
 נחמת" דברתי ועשית" ותבא מספת על בניו ומצאת כמעמד דמולח לכל עונכי הרפא
 לכל החלואיבי והורה בסוף הפעלים על הזכר והקה"ל לנקבה ומצאת לרשי ועשי עוגות"
 אמרי לי אחי הוא" אם לא הגידי את דברנו זה" ונאפה על הנון עד מתי תשתברין התחבקי
 וכה תרבקי" ותורה על המכה הדבר לעצמו בסוף השמות ירכי אחי אהה" אבי אתה בכורי
 אתה" ותורה עם המס על הזכרים הרבים ב"מתי בפעלים" בלם אנשים בני גדרתי
 אמרים לעץ" ובשומנו אלו המלות הסוד המסות שאר היו בני ישראל" שומרי משמרת
 ולפעמים תורה עם המס על הנקבות כמו אבנים שלמות שמענה נשים ושמונים פלגשים
 ותורה על יוחם אם לאכ המספה" או לנקוסמה לראובני ולגדי" זיגד לאברם העברי
 איש מצרי" וכשתבא על הנקבות בלא נון תורה על הפועלים המדברים בעד עצמם" באמרי
 לרשע" בעשותי שפטים" וכשתבא על הנון תורה על הפועלים המדברים בעד עצמם
 הלהרנני אתה אומר" אל תאיצו להחמני" ויצאומה הכלל שנים בפעלים שכאז ביד לתת
 להלך עמכם" לא אבה יבמי ואחד בפועלים שבא מנון בשוכני וזנה אל שפת זבחה
 נבד" הבא נוספת בשמה וכתארים מקימי מעפר דל" ולשורקה בני אהתו" חוצבי מרוס קנד
 חוקקי בסלע" ותורה על בני הרביא מצל היחיד ולעולם תבא על פהח באר יידי ורגלי
 אספר כל עצמותי" ותבא נוספת על מלות השעם" וזלתי כל בן פיפה בני שים אדם על ארץ
 ויבאה בלתי נוספת במלת מושע אץ בלתי ביהא לכנוי המדבר" והכף השמש בראשע

לשון למדים

הדלות וכסופן ושימוש המיוחד בראשית הוא הדמיון וההשוואה בין שני דברים. היתת
 באניות סודר בצפונים עפות ולפעמים תבאנה שתיים מהן זו אחר א' כי כמך כפרעה בעם
 ככה קמני כמך. ורצון בא' הוא להשוות הראשון לשני והשני לראשון. ורצה באומר
 כמוני כמך אני כמך ואתה כמוני. והא דרין בשאר אלא שרצו לקצר. ומשמוש עוד להורו
 על הזמן. ויהי כשיב ידובסן שהשיב ידו. והיא כפורחת בשעה שהיתה פרוחת וחולת
 ותשמש בסוף רמלות לבני דמציא כמעמדו ובר אונקה בשמל הפעל' ובמלחטעם. מחוטב
 עיניך עוד שואב מימד' אצתיך אף עזרתך. ישב לי בעכוורך. וחייתה נפשך בגלגלך
 וההכרל שיש בין באוה על הזכר ובין כמאה על הנקבה הוא כי כבאוה על הזכר תבא קמיה ועל
 הנקבה בשוא נדאה אחר תמעת הצלי' בעדקתך אחיותך עמך עמי. או על חילק שמרתך
 בניתיך. ודומים זעסמס הורה על הזכר יס דמציא כמעמד' למס ויהי אללה בכל
 לבכם

ר הלמד

תשמש בראשית התיבות לבר' ושימוש המיוחד הוא להורות על הקנין
 אדעל היחס שיש לדבר מה עם דבר אחר ולזה חכרוה עם אנונימיות
 השמל' מהתן אם תעשה ליה דבר הוה ויתן לך וארץ נתן לך מה האלה. ותשמש עוד על
 שנוי והעקבה אדויה מדבר כו' אל דבר אחר. והיה לחשב ככפר והיה לרס ביבשת וכתת
 דרכותם לאתים וחתי והתים למטרות ורצון ככל אלה היות חומר דבר מה נושא לצורה
 תהיה הצורה טבעית ארמלאכותית. ויסבול להיות השמש וההחשכוש הראשון בעצמו לפי
 שהחומר הוא במדרגת הקנין לצורה ולפעמים תורה על עצם הדבר כמו שתורה מלת את
 בלשון העברי והרא לאכנד שאנא לפשע עבדי. בנת לרעי אלישיא לכם פתחת לסודי
 ותבא עם אותה הכנינוספת רצונית שתתן הענין והלח' לך לך מארצך. וילך לראל ארצ
 אלכה ליא אלו גדולים חילף הלך לו ותבא כמקום הבית וישנו אתו לארץ לכל דרכי
 סשכיל ישבת לכסא ביאיש חרתי לפעמי ותשמש מקום מן ויבא לכמה אשר בכעוד
 כאלקולם ותשמש מקום כעכדי אמר לי אחיהא ואמר פרעה לבני ישראל וישאל דוד
 ל אלום יואב ותשמש לדעת קצת חכוקים בלשון שבועה לתחזות העודה אם לא יאמר
 למ' ארץ ותבא עוד להורות על הסבה הכלית להאיר על הארץ ולמשול ביוס וכלילה
 לבס יהיה לאכלה לשאת אותה במה לבלתי חסאו ותבא על מלוחטעם לבעבור
 סכב לבלתי נתקזרע ועל כס השמש למבראשתו לאתם

נדומים

תשמש בראשית התיבות וכסופן ושימוש המיוחד בראשיתן הוא שמש
 מלה פן' ולכן יבא אחריה דגש ברוכ להורות על הנוסדה יגדו ועד
 קמה מקצוף עליך ומערבך וכשתבא אחריה אחת באותיות אדויה חלתי מקבלת הדגש
 תבא אז בעל' על חוב' מאשר יקרה בקיני מהחל חרמש מהאר' מודול להפיל מעוד
 עד היוסזה מראשו ועד רגליו ועצמנוטעמים על אלויות חיל' בחירק מיות לרס עכדים
 מיות כהן מיוץ לפרובת העדות וכל מחרן כמוס בחוט ועד שרוד נעל מיוף אחרי
 דוד כעצב ומרגוד ומצאנרשנים בפתח חלקו מחמאות פיו התקישו למרד וכבר
 מצאנוה על אותיות המקלות והגש כמקומה מעטים בחירק וברפה מבעיד אביעד
 סאכרתם כו' יום מלאים אמן. משתים עשרה דבא ומשמשו זהו חוקר דבני והאלהות
 על

לשון למונים

על חלקו או חלקים מכולל באחד ענק מצאורניך בנטיקה פיוז זי משלנו אל מלך
 ישראל אל מייילבנו והשמש בקום יותר בישוב סזרה כסחר בכף טוב פריי כחורץ
 ימכה חנכס מכיל קרב ותורה לפי דעת האחד על הסכה דחומרית עפר מן הארבה עץ
 ימצמי מחמר קודצתי וגמאני והלי דעתי ששמשו בכל אלה הוא השמש דראשון רצוני
 לקיחה וחלקי מכולל ולפעמים תחסר הם בשכונתו בה במקומותיה להסכנו על רבין
 דעשית כמורה והבשני כבר זכיר זהב הרצון בהם סזרה כורכים בהם והתה על הסכה
 הפועלת מלי יצא הדבר ומי מעשה לשון זמסגולה לקסוד קצה דחורח לז
 הקטרנה עסזולה בהשאר האותיות לשמךך מאשה דחיה במנריה הצולמיס דמריעל סרגסח
 פועלי און דאל התעלס סתחנתי ופעמים תחסר במקומות מה לחיה הענין סוכן זולתה
 השמירלכם עלות כור תגוע בקצה עד יקסגווי אביני והכא על ססות הפועלים
 דופקולי בנין הדגוש והפעל חמירנע וזה הפעל מדבר עמה מדובר כך בנישי אליח
 בגש לשמי מלשני כסתר סחלה מפשענו מתהלך בתוכו והכא על סאר אורו וישמיש
 מלפנים ונאמר זדיק מלמלה ומלכשה מבלעדיו ילי זהכא נוספו בראשית השכל את אומ
 כפרצע ובינו לבני כשכח החזיק מלבן את דמארוה את יכדומה ואת דמנדת והכא
 ונסכת באחריתם כתמל שלשום ימית פתאום חנס נמרתם פני יקסם והכא במקום וון
 את כסף הפדום שזאמן יקר פרוץ נפשם ותה העל כנוי ודיים לתקדים וזמסצאס

לא שערס אבותיכם דייסם ורגליהם צעיר רודם

החנן

השמש בראשונה ובאחרונה וזכה בראשונה חורה על רבבים ומדברים
 כעד עצמם זכרים ונקבות הוה בכל הבנינים בזמן דעתהי נעשה ונסבע
 נדקח נדרפה ונקובה ונעלה ובהאחרונה עס הוא חורה על העובדים
 החברים כעד עצמם בזמן העבר יוד ידנו בתחלה דשנענו ועשינו זהכא נוספת
 בראשית השמות מי נפתח וזיתה נסכה על מס מספת נמכוז זכסם וכלפס
 ששון ושמחה זדון לבך והיו דאק דבתארים אני דאשן ואני אחרן וכסוף דפעליס
 העובדים אשר לא ידעון אבותיך ויחזון בעבר ארנן צקן לחש וכסחידים עקב השפסון
 אשר לא יראון ולא ישבעון ולא יאכלון ולא ידחקו ועל דמקודת להחן שס אה ארון
 האורים כאבדן מולדתי והמרת את דכלה בלמלה לשמי מנזניה וכמלה המנוחאש
 כחפש משפסס מקוזה חסכו וכשתהיה זנן בפעלים פא הפעל היה תחסר כעתידים
 על דיוכ ותכא המורה דגש ועוד דיע זה כפרק דחסרים ולספסחה עתידי ויככה
 דנספרת עסהא באחרונה כי תקראנה מלחמה דהליה תשלחה רגלים חסכנה
 תוספה בכוננה אפרים יקח והרחיב צעדי החנני וכמלה ובסובנו כמו שכתבתי
 בשמש הידי אשר חורה על המקורות על הפועלים למדברים כעד עצמם וחורה בפעלים
 העתידיים על דקבות דרבות והדברנה בפין שמענה נשים אבל חכמה כדוע
 תרנה לפי ששרשו רנ אינו כורה כי אס על נקבה היחידה כי אין כח בדגש לכא המורה שחיה
 אותיות והעד החן קולה וכן על צד האמנה ששרשו אמן וחבא על כנוי דמכה על
 לבכיון וברגליהן העכסנה וכבר באה על החברים הליהן תשכרנה הליהן העונה וכשהיה
 הוא למד הפועל ותבא עליה נון דקבות יבליעוה מדגש כמו וזאנה אמרתי בצל
 וליהו תשכנה וכן בשתבא עליה

לשון למודים

מן תודות כדים בעד עצמם ולנו כנבעה הראוי ולנו עסק קמנו וכאח נוספת בפעלים
יקראנו שחרוננו ולא ימצאנו הכרמי נפשך דני אלדים הדגש בשתי אלו חסלות
לחסרון ונוספת ותבא על תואר הנקבות נוספת כמו כן יי נשים דחמנות ותבא עם
הכנון הפעל כמו שתדע במקומה

והשן

תשמש בראשית התיבות מקום מלת אשר ותבא על הרוב כסגול ולפעמי
תבא כפתח עד שקמת דבורה שלמה אחיה כעושיה וכאח בקמץ שאתח
מירבעמי וכאשתים בשוא שהם כהמה דמה להם שהיא עמל תחת השמש ותשמש עם
השמות ועם הפעלים ועם מלות העסק אשר ישאל יעקב בעורו שיי אליו טעולמן החצות
שיפוח חיוט שלא מלא כפוקצו שככה השבעתו ותבא אחר בית השמש בשגם הוא
בשר כובש ליהצער הגדול הזה ואחרי כן השמש שב כלנו אל מלך ישו אל

והתיו

תשמש בראשית חסלות וכסופן כשמות ופעלים והורה בראשית הפעלים על
הזמן העתיד לומר נמצא ולקבה נסתרת ביחוד וברבים תשמור תשמרו השמרו
תשמרנו ובסוף חתיבות תורה על היחיד והיחידה המדברת בעד עצמם וההכנסות יור
וכבר כתבנוה שמשמש היוד וכלא תוספת תורה על היחיד והיחידה הנמצאים אלא שתורה
על הגבר בקמץ ועל הנקבה בשוא נח לפי דעת קצת המדקדקים ועוד תדע אמתה בשעה
השוא ושני השמושים מורים על זמן העבר ותשמש עם המס לרבים הנמצאים ושכרתם
ועשיתם ועם הזן לנקבות מדוע עשיתן ותבא על המקורה כזרא לטבת בעודר ויצא
ללכת ארצה כנען ותבא לסימן הנקבות הרבות שהי ירות משולבות ולפעמים תבא עם
הזכרים האבות יאכלו כבוד לחות רבית את כל המקומות ותבא בסוף השמות ועשרת
זה הגדולה אחיה גברת ויש תינו תמורתה ואנכי תרגלה לאפרים וכשתסמוך היא הנקבה
תשוב תיכרוב ותרכ חכמת שלמה צדקה עשה ברכת היא העשיר ויש שתבא בלשון
סמיכות מכת בלתי יסוד עזי המדות אף נחלה שפרה עלי אסאתן שנה לעיני
ובפעלים ושבת לנשיא וקראת אתכם ותשאת עמך ותבא נוספת בראשית השמות והכריד
בזן תכנית כל צפור וכסופם מצנפת שש קבעת כוס ותחלה וכסוף תפארה תמנך
תלבשת תפליחך השיא אותך וכשתהיה האלף הפועל ותבא עליה תיחדו חרות הדגש

הנה

לחסרון חרשית אהות שחיה ונכרת מן תרכנו דההוסתי כתי ברית
נשלבנו שמשו האתיות המסרתות ויבא השמש המיוחד אשר יש לקצחן
נוסף על השמשים הנכונים בעזרת האל

התקן

הפעל בשמש המיוחד אשר יש לקצת האותיות וזל קצחן נוסף על השמש
הזכר ואחר שידעת שמש כל אות ואות מאותיות המשרהות ראוי שתדע
שש עוד לקצחן וזל קצת שבוש מיוחד רצוני שחלק מה מהממשות ייוחד למשך ולחנות
באותיות אהי וחלק מהמיוחד בהרבה באותיות אהיע וחלק מהמיוחד להן לכא נוסף על
השמות והכונים באותיות והאבות וחלק מהמיוחד לבא עם המקורות באותיות בכלם וחלק
מהמיוחד לבא עם העתידים באותיות איתן וחלק מהמיוחד בדישות ורפיון באותיות בגר
מפת וחלק מהמיוחד להיות לו משפט ידוע בכנין מהכונים כאותיות זסעש בכנין הפועל
חץ על פי שורבח מאלה השמשים הם זכרים בשמש האותיות בהפרדה דג

לשון למדים

וזה אעיר עליהם בזה הפרק על דרך הוולקובוכר ונאמר כי אותיות או"ה הם אמת לכל האותיות והטעם כי אתה לא תוכל לבטא באות מוצאות באות מוחמשת המעות וגדולות אשר תדעם בפרק שאחר זה מבלי שתבא אתה מאלו השלש אותיות שם בכה כי אם הניע האלף דרך שם בתנועת הקמץ תבא אחריה אלף האחרת נחה ואם תניעה בתנועת החולם או חסורק תבא אחריה ואו ואם תניעה בתנועת הצירי או חסורק תבא אחריה יוד ועל זה נקראו אלה האותיות דעוני אותיות אוי אותיות חסוך ונקראו גם כן אותיות חסוד מפני שאינם נדרגשות במבטא כבואן אחר התנועות : וזה נחזות ונבמצא להם לא הכימיה דעת המדקדקים להכניס עמקות והוא לפי שהוא לא תנוח כי אם באחרית התיבות ולא בראשיתן ולא במצותיתן כמו שתדע בפרק הפעלים הנחיים ואמנם האותיות המיוחדות בדרבנות האותיות הארניות כי הן כשדרכן להיות מנועות בשוא השתתף עשהווא ברוב אתה מהשלש תנועות אשר הן פתח או סגול או קמץ ולפעמים ברוב תורכמה האותיות אשר לפניהם בדרבנותן המשל בזה כי מלת ישמור כשתחיל פנח במלת עמוד תרבי ענין בשוא ופתח מקום השוא רפשו ותרחיב הווד בפתח מקום חסורק הבא כויד ישמור ולפי שזה חסורק רוב שגשו והוא בפעלים ואחר הדבור בו בשלמות עמקן ואמנם חסורק המיוחד בתוספת על השמות והכניסים זהם אותיות האמנות בשמות ואותיות הכניסים והמיוחד במקורות זהם אותיות בוכלם והמיוחד בעתידים זהם אותיות איתן כבר בא הדבור בכל זה בשלם בשמוש האותיות כל אחת ואחת במקומה ואמנם החלק המיוחד בדגשות והרפוף והחזק והדקיק הנהו כו דרכי בוללים לדעת מתי תבא האות דגושה ומתי תבא רפה ואתם חסורקים לא יכלו כי אם אותיות בגד כפת לבדן ונאעף שבעל ספר מצר ציריה הביא עמהם דגיש ואמר שבע כפולות בגד כפרת והלך הוא לפי פנהו בחלופי האותיות שתשתנה הברתן במבטא ומצא דגיש עמקן יד יתהבת על הדגיש שהיא אצל אנשי טבריא דגושה ורפוייה כפי התחלפות האותיות הבאות לפניו ולאחריה ולאחר היוויעת זה בלתי מועילה כמותתו וכל הדרכים אשר נתנו המדקדקים לדעת רפיון בגד כפת הן שכל אות מוין שתהיה סמוכה לאחת מאותיות אר"ה תהיה צפוייה וזה שזכרנו שבע דגש חסוך לאותיות אה"ו ולכאור וסמיכות זה אמרו כל בגד כפת דרסמך לאה"ו רפה בר ממפיק ומפסיק ורחיק ואתי מרחיק והענין כי אז יבואו בגד כפת באופן שלא ירגישו נחזות אותיות אה"ו ויקבלו הדגש והנהג לבוא בהן וכלו באלו המקומות הם בלתי נוסמכות לאה"ו לחייב מנחות רפיון והקריאה יזהענין

במפיק

ודא שתהיה אחת מאותיות הו"ו רגשות כמבטא בסוף התיבה והמשל בלתי נראה אל"ב ל"ה ויכל צמא והמשל כה"א בצדה תשים ועתה בשדח לך וההגפון ומשל הוא דמיו בו אל"ף ויקראתי ידע חבימה וכן כל איביגדי וכל אי בני גידוי קד סוף האותיות ויצאו מהכלל הזה שלשה על"ף דבסרה זהם וקול רמון שלו כהי ונשה עליו קולתו וייבסמיני בקדש והענין **במפיק** וזא כשיהיה במלה אשר בסופה אחת מאותיות אה"ו טעם במפסיק כינה ובין המלה הסמוכה אשר בראשיתה אחת מאותיות בגד כפת והפעלים והאל"ף הנקראים מליכים הם אתה פשטא זקף רביע חביר אזלא שניגרישי ותלשא חגודלה דעוני אותה שמימיך כראש המלה קרינפרה סגולתא זקף גדול סוף פסקו זהם יב כל אלה יתנו חסוך קינשתיהם

המלות נלח'דגש חבד'כפת הבא אחריהם. והעמים ונקראים משרתים והשופר וזלך
 שופר מדגש "דרגא" מאריך "מקף" קרמא "טרחא" כל אלה לא יפסקו " אך ישיבו
 חסלה אשר בה אחת מאותיות או לאשר אצלה " ויהיה הבד' כפת אז רפה והתלשא הקטנה
 היא אות שמשמיון במר'המלה ' ותרין חושרין' דינן במשרת לפי שהם מהגללים עם התוכח
 אשר לפניהם. וקראו ל'ך פרה אדומה' ויהי כדצ'אם " למה תעשה הבה לעבדך " נענית
 לוכה " והארוא האחרונת בשלש הספרים רצוני תהיה ומשליו יוב דינה במשרת ואמנם
 וטרחא אשר בראש התיבה נפסק " ומה שאמרנו כי המקף משרת ומחייב הרפיון הוא בלתי
 בגלל כל מקף כי כשיבא במלה קטנה " והנקודה אשר לפניו היא פתח או קמץ או סגול " וזה
 או יהיה הבד' כפת דגש כדצ'שבו או שתי המלות מלה אחת וכאלו אין שם אורז' " והתנכלל
 בכלל הרחיק " כמו מרד שבה פה לפני " זאת האשה והחכה " והפריה " וכן בשלא תהיה
 חמות במלה הקטנה מאותיות בגד' כפת תדגש כמו כן. וזה לעשרים שנה " גשחא ואבוצד "
 גשח'ליואשכה: ואם לא יהיה שמה מקף לא תדגש " כמו ויעקבני זה פעמים' ואמנם יתדגש
 הקמץ והפתח והסגול בדגשות ההלפי שאחרי החיזק והצ'ורפה לעולם " הוא מה שאמר
 בעל המסרה " כל דעור וסמך דגש בר טן ארבעה מלכים חולם ושולק וצ'ור' וחזק " או כן
 יגח אובת יגח " פשעובי " אהובן ונהבן ועשהבן השאלתיבן פריגוד ללב " ויצא
 מזה הכלל כי גאה ראה " מי כמוך השני " ידכו באבן עם גאלה " על שתי כתפות " וסלקת
 באכבים " והענין **ברחיק** הוא סמיכות כל מלה זעירא מאותיות אורז' עם מקף "
 וביחוד מלת **מת** פרצת עליך. מה תריבון " מהתארו " ואמנם נקרא

רחיק לדונק המלה אשר לפניו בגד' כפת " והענין
 הוא כשתהיה המלה אשר בסופה הוא בלתי שרשית בפעל או מכה
 וזה מלעיל " ויהיה וצקוד אשר לפניו והא' קמץ " וזה אותיות בגד'
 כפת הסמוכות לה תהינה דגשות ובלבד שיחיה הפעם במלה אשר בה אחת מאותיות בגד' כפת
 במלך והא' שון מרתכה לח' וקרא אתי מרחיק " אמנם אם ההא' הבאה בסוף המלה היא שרשית.
 או הפעם במלך השני בתיבה בעלת הבגד' כפת הסמוכות לה או שלא תהיה וצקוד אשר לפני
 והא' קמץ לא יהיה למלה או דין אתי מרחיק " והדמיון לאשר תבא בהם הוא ככה והפעם במלך
 הוא שון מבגד' כפת " ועשית פסח " וכתבה פסח " אל מי דמית ככה " והדמיון לאשר תבא בהם
 הוא בפעל " ואעיריכם " וענתה בי צדקתי " ויצאו מזה הכלל מלאגה " גם צפור מצאה בית
 הולת הבגד' כפת ידגש גם כן בזה הכלל " ועשית שם מזבח " למה צמנו השבע עלי' " הבה לי
 בנים " ויצא מצו " וזרעדו משלח'ו " אמנם כשתחיה הוא שרשית לא תדגש או האות הבאה
 אחריה תהיה מבגד' כפת או לא תהיה כמו וי' ענהבי " פיד ענהבך " ועשו לו כתנה פאים " למה
 חרה לך " ואשר הפעם במלך השני הם מברכך ברוך " ועשית פרוכה נחית בחסדך " נהלת בעוד
 ויצא מזה הכלל גאלת כזרוע עמך " לפי קצת הספרים " עבית כשית " מי כמוך כאלים'
 הנסחבר " וראוי שתדע שאין לאלף דין אתי מרחיק' כי ותבא כי רוח לא יוסף יבאבך

באתי מרחיק

למען יירון קורא בו " דגני מביא לך " נירא נא' כלם רפויים "
 כי אלה הכללים הנזכרים מספיקים כשתהיה האות מבגד' כפת הסמוכה לאותי
 אלא אחת לבד " אמנם כשתחיינה שם שתיים אותיות או יותר מבגד' כפת
 סמוכות

ודע

לשון למדים

סמוכות זו אחר זו וזנה יחזו אז למסמשים אחרים והם על ג' פנים כי הוא אם שתחינה שתי
 האותיות דומות או ההיניה במצא אחד או משנים מצאים ואמנם אם תהינה דומות
 וזרא שונה מתוק בשוא המה היא תדגש או הלא ככרמיש קשנה בכף איש ובני דין נשככה
 בבשתי וכן בשתי הינה במצא אחד לא ידנו בפרך כדברי בפרעה ואם הם משם
 מצאים תהינה אז רפזיות ואע"פ שמהינה ראשונה בשוא קרוה כפתיס תן אני כפך לאל
 כי גדולה השגחה וכפני שהכף ורפה דומה במבטאה לחית בא ברגש ותבטח בחכמת אלהן
 ביהיה בא ככבות בבאו ברפה ובאוגימל דברי אדגושה בעבור שהיו שלש אותיות סמוכו
 מכנו בפה ואמנם התנינו שיחיה האות הראשונה בשוא בלא בן תבא ברפה והוא אשח
 כבתוליה אם לא בדברי ו' ויהי בכך ויהיה בכוי בדומיהם וראוי שתדע עוד שזה שאמרנו
 שרפזין כגד בפה ככואו על אותיות אורזי וכן כשיבאו אותיות אורזי אחר אחד מהשבעה מלכים
 אשר תדעם בקרוב אמנם כשתבאנה על האלף אשר אחר השוא באלף חסא שוא וירא
 ידומיהן לא יהיה להם אז הדין זהי כי תבא אז האלף בתחת ויהי אם כמו שאמרנו ולכן
 הרגשנה אותיות כגד בפה אחריה כמו וירא בלק וירא געל וירא דור וזולתם וככאן
 נשלם מה שראיתיהו צריך מדובר באותיות ונתתם דבר אל התנועות

דברק

וחמישי בספד התנועות ושמשיותן ודגשות ורפזין האותיות דע שאנחנו
 אין אנן בקסאין הויס בקריאת הבת בתנועת האות ית על הדרך שהיה אצל
 הקדמונים מדרך העברי כי כמו שאין אנו מברלין גם כן באותיות בן הקוף והכף והגוש
 עבן חטיה והתיו ודגשוהובן הסמן והצרי ובזולתם מהאותיות כן אין לנו חברל במבטא כן
 דקמן וזפתח ובין הצרי והסגול ובמקומות דביס אין מברלין כי הווא לשני אליו
 ואין ספק שיש בכל אלה הבדל ניכר כמו שכתב הר"ן ומה בספרו ברקמה שאנשי טבריא הם
 יחצוים במבטא הלשון בין ככתובים כין בדבור הרמז אנשים נשים וטף ושלם דברלים
 זכרים באותיות ובתנועות מה שאין כן לזולתם ואחר זה ראוי שנאמין שכדור אותיות האלפא
 ביתא עכ חלופ צורותיהן וכן התנועות למיניהן לאנפלו על צד הקרי וההדמן ואפי' שגורה
 שהלשון הקדש הוא הסגמי מה שאין ראוי להודות כן כי בזה הודל בקצת ודרשו בתורמיז
 בצורתה האותיות והתנועות על דרך הרש והלא בע בת דעת חדשה כסבה צורות האותיות
 בספר ציהת וגפי' ההרה בפרשת זאלה שמות נתן לעם בסדרן בסדר ונמצא אצלם יבוקש
 כל זה כספריו למי שירצה העמידה עליו אשר לפי כוונת הקצור לא הביא אותם ככאן מפני
 היותם רעת יחיד אבל אבוא כלל מה שכתבנו ורוחשוכי המדקקים בסבות התנועות כיון בהם
 מביחם או לא כיון ואומר שהמדקקים דקים הסכימו ותנועות אשר לאותיות עפ"י
 התנועות והבניות והן שנתנועת הגשמיכ השבעיים נחלקת לשני סוגים אם יש בה זאם
 סכובית ויהתנועה החדשה שני מינים אם מברכו אל המקיף ואם מן המקיף אל המרכז ונתנוע'
 הסכובית היא אשר היא סכוב וברכו ואמרו שכמו אלה התנועות הבדלות הם נמצאו בתנועות
 הדבור הראשונה בהם היותה שבכל התנועות במבטא קראוה חולם ושמה מעל
 לאותיות והתנועה והתנועה והתנועה והוא דחוק ולכן שמוה בחזת לאותיות והתנועה
 והאמצעיה כין שתי אלו היא תנועה הפתח שלא יבוי האדם בהכל' דקור' לא יפילם'
 והיא לפי זה תנועה הכבובית שאינה פתוחה לא למעלה ולא למטה ולפי

וכל ששמוצו המיוחדים הם שני קטנים חזים מקבילים בקו מרומה מכריח מן הקצוה אל הקצוה
 אשר עליו יוצא הדבור. והנה בעל הלשון להורות על זאת התנועה קראו ישר. וכן הראו
 הנה לשומה באמצע האותיות כפי הסדר הקודם. אבל נחתקו בתוך האותיות היה מבלבל
 הבחינה. לפיכך השמיטוהו המקום ושמחו סחת האותיות. ואמנם לא שמוה למעלה מן
 כתי של יתקרב עם הרפה. ועוד מצאו שהשמים והפעלים המתנועעים בתנועה הישרה הם
 ארבעה. והשנים מהם פונים אל המקוף והשנים האחרים פונים אל המרכז. וכן הפונים אל
 המקוף והאחד מהם הוא פונה אליו בחליל. והשני פונה אליו בהצטרפות. והשלישי שכבר הזכיר
 נקודות ירמו ולאשר הם פונים אל המקוף ואל המרכז בחליל אשר הם החולם והחירק. והנה
 אחרי אלו עוד שתי תנועות אחרות לרמזי אל השנים האחרים והם הנפתח השחוק והצרי.
 כי הוצרכו לומר לתנועה הכלה בהצטרפות ולכן שמוה באמצע האות. והצרי הוא רומז
 לתנועה הכבדה בהצטרפות ולכן שמוה למטה. ואמנם לא שמוה באמצע השפל כמאותיות
 כתי של יתקרב עם השורק. ולשל יתחלף בחירק והסיף בנקודה ושמוה שתי נקודות
 בסדר החירק. והשני שהיה הכן יבא בכמה שתיים התנועות העליונות רצוני החולם והשורק
 זו תמורתו ולא לפי סולמאוח כפי לא תעבורי מה בשורק מקום חולם. וכן ישור צורים.
 וישפוטוהם חולתם רבים. ובאוגם כן חשתים השפלות. רצוי וחירק והצרי זה תחת זה
 פעמים רבות. השני השני. והצ' תציל. אשר תדע כל זה כשלמת במקומו בפעלים כפי ה
 והנה בכל מערב ארץ ישמעאל אינם מקבילים המבטא בין החולם והשורק. לא בין החירק
 והצרי. עד שהספרים הבלתי בקיאים כנקוד הסמל לפי אלה התנועות כל אחת בחברתה
 במפריהם והנה נראה על שבראשונה היו תנועותיהם קרובות במבטא ונשתכשו בן. ועוד מצאו
 בתנועות המצא תנועה אחת מורכבת מיושרה והסבוכית. והיא התנועה החלחנית. ומצאו
 תנועת הקמץ דומה אליה. ולכן שמוה מורכבת מקו ונקודה לאות על חבור אלה השנים
 התנועות בם. וכאשר את שבו הם בקיאים בקריאתה עד היום. והשני שבו צאת אלה התנועות
 סוציאיות רצוני כאמש התנועה אשר הן כל הזכרות וזוהי רפה ישיכון צורך להבין בלי ה
 וצבור לבטא כחן. לכן קראו לאלה החמש בייחוד מלכים. ולעולם או ברוב יבא אחריהן נח
 כפי שאין כן בפתח כי בגישה הראשונה מפתחת רפה יבטא בו ולכן קראוהו בן. ועוד מצאו
 בתנועה הסבוכית מינים הם התנועה הכו' לת אשר היא סבוכה המרכז. והתנועה החלילית אשר
 יש לה גלילי החקפה שאעם סבוכים סביב המרכז. ולכן הניח עוד בעל הלשון תנועה תורה עליוה
 במבטא היא תנועת הגליל. ונקראה גם כן פתח קטן. ואמנם לא שם סימנוקו אחד קטן לשל
 יתחלף בפתח וגדול אבל נתן סימנו שלש נקודות כדמות משולש לרמז על פשיטה התנועה
 הסבוכית כמו שהמטיליש היא התמונה היותר פשוטה שבכל מיני חתמונה וזוהי העגולה.
 והנה הפתח והוא הנקרא פתח גדול. והגדול הוא הנקרא פתח קטן. עם החמש התנועות
 הנזכרות והן החולם והשורק והצרי והקרא גם כן ק' קטן. והחירק הם כלם שבע תנועות
 אשר במלאכת חשיר וקראוהם שבעה מלכים. אבל במלאכת הלשון לא יקראו מלכים כי אם
 לחמשה הנזכרים מהם סאורים בשתי מלות אשר הם פתוחי חותם. ודע בילא יקראו אלה
 מלכים עד שיכתב אחריהן הנחוראוי להמשך אחריהן או שיהיה במלאכת כישל יבא
 אחריהם נחורא או נספר לא יקראו מלכים. ועוד נשתמשו בתנועות אחרות קטנות

לקראת משמעות לאלהי זה כשלא תוכל תנועת הדולם לבא בשלמות נזוהר מפני מנוע
 מרגשו שוא אשר תדע אחרת וישבו אדם במקום החולמקמקום שוא ונקרא אצלם קמץ
 חסף וכמקום השורקרבא כנאו אשר הוא ונקרא גם כן מקום כשלא יוכל להספך בנהיה ושיבו
 שלש נקודות רצופה מלפניה למשה הנקרא קבוץ שפתים וזמקום הקמץ כשלא ימשך
 כנהיה ושיבו פתח גדול וכמקום הצר ושיבו סנהל ואמצע מקום החירקלא שמו תנועת
 אחרת אך אכרו שחוא מלך כהביאר עמר לוד המסך ואם אקלא יהיה וזהו כיצד זה אונד
 שתנועה אחת בעצמה תחלף כפן חלף האותיות הבאות אחריה ברגשות והדפיקו כיהיא אם
 תבארם אות דגושה אחר וזהו מהלך חוק הרגש לא תוכל לבטא החולם כנהיה אס לא הבא
 המלה מעליל כי אז השעם סאריך התנועה כחות אבל כבא המלה מלרע הוא בלה אפשר
 ולכן הזכרנו בעל השון להמחאות התנועה הקטנות שדעת בכקום התנועות הגדולות שרם
 המלכים לשלא יפסד סדר דברור והחלף והבנה וזכה אם בכתבן הכלל שנתנו המרקי
 שאחר מלך מרמלכיס לא יבא דגש אם לא תחיה המלה מעליל המימד בחולם רדים נזולו
 גולא יכולו ואחר הקמץ כל למהויה וסמה וארר הצליל כישראל חרלו חולם ויצאומה
 הכלל והיו שנים ערומים את הלונות בני ישראל על כפון יוסב לניר היולד וכן
 כל בתים שבמקרא והוא ראוי שהדע שכל מקום שהמצא ככהו כקודות אלה המלכים
 שישלך להאריך התנועה כדשיעבד וזהו המסך אחריהם אלא כשיבא השעם באות שבצד
 ביאז חשפיל קריאת התנועה הגדולה והעמקד כהנועה בעלת השעם ואף על פי שהיה
 מתנועות הקטנות והמשל הזה וזכרת לך כל פי שהשעם בכף אף על פי שבא בתנועה
 קטנה כשפיל קריאת ה' ז' בעלת התנועה גדולה תעמיד התנועה הקטנה כן כי יבא כזה
 אבל אם יבא השעם רחוק מהאזה שהיא בעלת התנועה הגדולה וזהו יעמידה כרוגן
 והמשל בזה הזכרת כי עכבד היית ושמרת את וקניו מראשית השנה כראשונוד גדלעו
 כי לפי שהשעם ככל אלה יבא רחוק מתנועה הגדולה יעמידה והוא הדין בכל כדומה לה
 ובשבתא התנועה הקטנה על אזה גרנית תעמוד מעבר התנועה הגדולה כמראה דחילתי תת
 לפניך כי אתה תעמיד דוא אף על פי שהיא פתוחה מפני ההיית שהיא גרנית וכן הדמות
 כיום מדין והכס עיניו בראשי האמורבית יעקב שרפת החטאת כי בעקן אראח
 וזולתם

מאור

שידעת מה שהוא הכרחי לדעתו משמוש התנועות ראוי שרדע עוד כי בעל
 ח' שון המצא עוד שתי נקודות עומדו וזעל גבו להשתמש בהן בותחלות
 התנועות וכסוף והבליע ראותיות הצריכות לכך וקרא אותן שוא ורוא אינה תנועה וראות
 על זה כיהוא לא ימצא יחידי בהיות התיבות בלתי נסמך אל זולתו מהתנועות ולזאת
 הסבה נקרא אצל המשוררים עכבד ועוד קראו חסף לפי שהוא תנועה בלתי שלמה לא
 תתעכב קריאהו כמבטא וזהו שלוש שפטים רבימי כיהוא לפעמים יבא לבדו ולפעמים
 יבא מחובר עם תנועות אחרות והתנועות אשר בהן והחבר הן הפתח גדול והקטן והקמץ
 ופעמים יבא עם הנעיה או זולתו וזהו קריאתו שתתחבר כבאו לבדו וכבאו עם הנעיה
 וכבאו על אזה גרנית עם הנעיה או זולתו וכבאו על ה' עם הנעיה או זולתו וכבאו
 אחר אחר מהחמשה מלכים וכבאו באמצע התיבות וכבאו בשוא אחר עמי כאמצע

לשון רמזים

באמצע התיבות או כסוף וזכה בכאור לברך ונחקר יאחז תפח התנועה המדח ואם יבא עם
 זוגים חזיה המעות בתנועת הפתח ברתבה ואם יבא על אות גרונית של לופנים גם כן
 בכאור עם הגעיה או עם וולתו כי כשיבא כולת הגעיה תפח המעות או לתנועת האות הגרונית
 קווי רחים יהי אור ורומחים ואם יבא עם הגעיה תפח תנועתו או בתנועת האות הגרונית
 עצמה בכאור החי נפשי יהי שכו לעולם וקו איפה זאת הקדשים ואמנם כשיבא על
 הווי יש לראפנים שלשה ביותה אם יבא בלא געיה תפח התנועה לתנועה הווי ותחא שתחיה
 הווי מנעת באחת משבע תנועות זולת הווי וקו עקב נתן לעשר ולסוף הווי במצרים וידעו
 בדרך זאת אבל כשהווי מנעת בחיך תחיה או תנועת השוא תנועתו פשוטה וישאל
 מהב את יוסף ויידאו גוים והסכה בהכדלוח הוא בובח וקריאה אם היתה מנעת בתנועה
 נטה לחיך על הווי אף נמי שלא בחיך להכדלוח מעה ואמנם אם תחיה עם השוא געיה
 תחיה או תנועתה תנועת החיך כהיותו בלשון שוא וקו וידעו באלפים ואמנם כשתבא
 הווי נקודה בשוא גם כן וישלל עליה אחת מאותיות בכלם המשמשות ישישו שוא הווי ו
 דשימו חירק מקום השוא באות המשמשת ויהיה עוודר עם אל וולתו אחריהם כתבום
 כשימו שואו ואמנם כשיבא באמצע התיבה אחר אחד מוחמש מלכים ינעו או בהנועתו
 הפשוטה אומרים שומרים שוכך שוכך פינחס סיסרא וולתם ואמנם כשיבא באמצע
 התיבה אחר שאר התנועות יחפץ קריאה ותחיה או האות אשר תנקד בו נוח כח נראה קרבן
 ראשית שמרה נפשו בחזרה מלכיהם ואמנם כשיבאו שנים שואין באמצע המלה הראשון
 הוא נח נראה והשני בע שמור תשמרון עקב תשמעון וולתם וכשיבאו בסוף המלה למי
 קצת המדקקים יש להסדה הדין בעצמו ולפי העת קצתם נחסל האחרונים שניחם נחים
 והביאור איך מסלח בעלית בגר כפת שבאו אחר יאלו השואין גושות כי אסדה השוא השני
 נע חיו באין פונית והמלות הן יולדת בן ויפת בכתר לבי אלו הבתים הם דגושות
 והלא בע הביאור מלת יפת אלפים שהאלף נקודה בשוא ואלו המלות הן יולדת
 מנעת חיו באין שנים שואין געיה פויה שקדו אקב בלשוננו לחינים
 שכל אות נרגשת במבטא באהרית המלות כליש שמר וכוך דומהם היו

דע

ראויות להקדו בשוא נח נראה באשר הן מן ותנועות ואמנם משמעות
 חסופים מהמכתב לפי שאין דרך לשעות באות זית כאלה להקרא בשאר התנועות ולא השמיות
 מייקף הבאה לבני הנקבות ויונקת המצאת להכדיל בין שמר שהווי לנקבה כמו שידעת
 כשימוש האותיות ואחר שנוהג לשום אותו באלה האותיות לצורך שמותו הן שלא לצורך
 ודע כי אין אור השוא נע דגש לעלם וולת במלה שתיים או שתי ועל כן אמרו המדקקים
 שיש שם אלף גמבה ושקריאתו אשתיים ובאה מלה אחת כהוגן ואנמנה נקם אותה משתי עיני
 וכשיבאו שנים שואין אחר חקמץ ישוב חקמץ חסוף לעולמבמו וקתאל יקדעם ואם תבא יוד
 אחר שנים שואין תשוב תנועה השוא לחיך כמו דמיוו וכבר ידעת כי השוא ישהתף
 עם שלש תנועות לכד שהן חקמץ והפתח והסגול ונכה כשישתתף עם חקמץ ויהיה חקמץ או
 חסוף ושהתנועות והנועות החולם וכן כשיבא שוא אחר חקמץ וקריאת המלה מלרע כמו
 שמרה נפשי והעילוי זברה לילי אלדי לשובה ובמלת כרתו יעדה אם נחלקו המפרשים תוא
 נקרא בקמץ רחב ותחיה וקורה פעל עבר לרבים או אם תאנקרא בקמץ חסוף ותחיה עוני

לרבים

לחבנים עמ' חרבו מאד * האנחו קבלו קריאת שם מלות כקמץ דחב וחס ולמים מדלי יבשר
 הקרבן * ה' הציב הדרבן * וכרקה דוב * כר רבנות * ושדדי במרומים * וכשיבא דגש אחר
 הקמץ ותהיה חם * ה' חלע * ושב חטף כמו בן * רני ושמי * חגי יחדה * גזי מרדך * רנו שמים *
 והקמץ הבא אחר הקמץ * וחי' הוא כמו בן * שברתם נראה * זכרנא מירוא נקי * ומועד בך *
 ואם ישתתף עם הקמץ מאריך לא יחסיפנו המקף * בי שת ליאליזים * אשר גר שם אברהם *
 משגב לנג אלדו *
 וזרואי שתדע כיהדגש שני מגיג דגש קל ודגש חזק * אוכבר *

ואר * אמנם הדגש וקל בא לעולם לפאר קריאת האות ויהי * וכפרש אותיות
 בגד כפת שהן לעולם בזה הדגש כשלא יחידרפויות לסבהמן חסבות שידעה כפרש שלפניה *
 ואמנם הדגש החזק יבא על הרוב לתשלים הסודן אה מה דומה לאות בעלת הדגש ולפעמים
 בלתי דומה * והמשל לטין דראשון והיא האות דדומה הדגש הבא על ב'ית סכרציון * ועל סם
 שזמו שמים שמשר א'הסכב שסם * ומה המין לדעת ר' ענה המדקדקים כל הדגשין וקאים
 בפעל הדגש אמר כפירושו לספר הסתרה המשך שחכב'ים כשרצו להוציא פעלמה *
 מן התכונות אל היתעברות הדגש באות אחת מהגדרה לתשלים את אחת דומה אליה *
 והמשל בזה כגזרת הלך העמדת כשרצו להוציא פעל החליכה לזולת * אמרו ענום ה' לר
 כדגש חלם והזיראוי לפי דעתו לזכר הלכוכ בשני למדין * אלא שחבליעו דראשונה כדגש
 חסנית * ואמר פ' וקשטש' החנוכה כדכרוב וכר ושאך חלקי חבנין * וכמו בן אמר שהוא נוהג
 בשמות הדגשים כמו יבשת חלקת * אשר חיה ראוי לזכר יבשת חלקת * דמה לשון
 הרומים סכס'ים עז' ללשון העברי כיהסכרציון להוציא את מה חזקה כמ'טא יכפלות *
 ודמיקן לסי'ן שמי דגש הבא במלת אפול אויפול כיון בא לחסרון נון נפל כמו שחרע כפר
 דראשון מה שער השני * ומי'ן החורא דגש החזק הבא על הכניס כמו וקולו עמה כאשר
 גמלתו כמ' לחסרון קא * וחיה ראוי לזכר גמלתו * כדרך ובלתו טוב ולא רע * וכן הדגש
 הבא על נון סמנו הסוכה על החיוב דבסתר שאיך ראוי לזכר ממנו מן וקתא אזני שמי' מנו *
 ולא בן הדגש הבא על מלת סמנו הסוכה על הרבים סוכרים כעז עעמם כיון הוא בא לחסרון
 נון אחת וראוי לזכר ממנו כשני מנין * וחשבו קצת מהמדקדקים שלא יבא לעולם דגש כי אם
 לתשלים האות שלפניו על בן אסרש שרש וסכ אילדים * יודים השמש * נסכ דרס * ואין ספק
 שזה הוא נשוא מהאמת כן שרש אלה דאסכב דמס * והדגש יבא לבא לתשלים האות החסרת
 לפניו * לאחוריו * וככ' בא הדגש לתשלים האות החסרה מהבנין כדגש הבא על ש'ן אנכי
 אשכע גי'ן חבא לתשלים אות נון שהוא מחבנין ונפעל וכו' שדע וכבר יבא דגש חזק לתפארת
 הקד יאח כדגש * ולא יבא עזר הצפ'ינו * קקדש * י' כוננו אידן * והיה בקצו חסבות דבים
 חתלים * ויש שיבא במקום הספק והוא גם כן לפאר הקריאה * להוציא את המנינים ולא יבול *
 בישראל חדרו והלסרבים *
 חששית במורת האותיות והתנועות * דע שכבר חסכ'ים כל המדקדקים
 על שבעו בכחוב איתעו מה קצתן תמורת קצתן * מלכ' חלופי אותיות
 אותי אשר ככה ידעת * ובהן אסור תמרתן כפי סודר מוצאותן * חלופי אח'ע
 דתואלך תבא תמורת חב' כמ' תוכל מלבני * אבאלתי * שדאוי דגאלתי

לשון למדנים

הנאלתי. ובאשתו לוי אכזרי לבי. והוא השתהו לוי. ותבא תמורת העין מתאב את נאון
יעקב שהוא כמלכות עבד גוי. והוא תבא תמורת האלף. והוא תבא תמורת שני יבד האבא. כיון דהיה
עבדו. הושיע את עמי ישראל. כמו ארשע. והעין תבא תמורת האלף. פדעו תמורת
שחה. כמו פדאיהו. ותמורת השתהו בעו שובאו. הרצון דווסו. והשתהו תבא תמורת העין
באכזרי לוי שדא מענק בעתה. ו

הלופי גיבך

הקף באותיות דגמל במלת ויסרובל מעינך שרצון ויסגרו
ולמה אשר נטעה ימנך. ובמנוגדו והקף באה תמורת הקף במלת
תקן משלים שהוא כמו מיתכן את רוחו. ובאה תמורת הגמל במלת ויציקו את ארנן
האלדים שהוא כמו ויציקו וכן הרגם ונתן ואקינו

הלופי הטלנה

באה הו' לתמורת מות ונצח במלת הודמנתו ונצח השתהו תמורת התו'
במלת מה נצטרק ללבו ויצטירו. הו' תמורת הלמד בשבחה שהוא
כמו לשבחה. וכן נעול מעינים שהוא כמו גלנעול מעין גלים מן גלות מים. ותמורת המס
בתקין ושערין לקח הימן. ונצח תמורת הלש במלשטיעב הראוי לפרשי וענה איים
באלמנות שהוא כמו בארבעהו' ו

הלופי וסערש

מצאנו גזירה אחת הפסע כו' ופסע בססך. ופסע בצרי. ועליו
חסידים. בתעלם באהכים עלץ לבי כו'. ובאה הצד' תמורת
הזין כיופון ונכו שהוא מענק הפזון. ותמורת הססך מעול וחוסן שהוא מן חוסם לפשו.
והשין תמורת הצד' יטב בשמים ישחק. והססך תמורת השסן כנתן הסכל כמרומים והזין
תמורת הצד' יעור מעט בועד. ותמורת דריש כמראה חוק שהוא כמו הריק.

הלופי בומך

באה חכית תמורת הפא בורכו שלום יבצר שהוא מן פור נתן.
והפא תמורת הכית על גבי מרומי קרת. שהוא כמו על גבי נשפת
ברוחך שהוא מישב רוחו. והמס תמורת רגון. במרף הקכרם.

ואבנם

תמורת התמעוהא אפטר לך לעמוד על ימים בשלימות כי אם אחר
דעמד עטר הפקלים. אבל כהנהים בכאן מפני המשך דרכו
באותיות וחתנות. וכמריעות שיש לך לקחת דברים האלה דרך הצעה עדי שהרע מה
שהא הכרחי לדעתו להכין אותו כראוי. והנה החולס בא מקום הקמץ במלת כמו צאכם אותו
והשורק בא מקום החולס במלת ישור צורים. אלה תעבורי מות. ירוש שח. ומקום הקמץ
כחכ גורל. מלא קומצו. והקמץ בא מקום הפתח. כחכ הפכו ומקום החיך שכו אותם
ומקום הסגול נראה אתה. וראשעה בחוקיך. והפתח בא מקום הסגול בשלמה אוהה
וצאתה מדבר עמדי. ומקום החיך בתלך עיני ומקום הצד' בא קראוי הכרל בדלני והצד'
מקום החיך אשר הורדתו כו. ומקום הקמץ יעיר רגים. איה המעלם מים. וחזיק בא
מקום הפתח. זגל גלוי כספה. והתגדלתי והתקדשתי. ומקום הסגול וכפרשכם כפיכם.
ומקום השורק ישיש כארון. ופתחו שערין תמיד. ומקום הצד' יאין ישפה. וחזן ערכו.
והסגול בא מקום הפתח פן אבלך כדרך שכל אדם האריך אפו. ומקום החיך אשתך כנפן
פוריה. והוא מקום החיך ועוד בואת לשונם. וידבקו גם דמת' דבה העשרנה. ומקום
הסגול במלת תאהבו פתי. ואז בא הצד' גם כן במקום הסגול והלפי האומר שהוא מהכני וקל

אבל לרעת ה' ינחם שהוא מבכין הרגש "ואו בא הוצרי המורת הפתח והראוי הארבו" ומקום הקמץ לכל העם הנמצאים בשוטן הבירה

השער

הב בפעלים למיניהם, ונהזה השער יתחלק ראשונה לארבעה חלקים יתחלק הראשון יתבאר וכו' שמושי כל הפעלים השלמים " וחלק השני יתבאר בשמושי כל הפעלים החסרים, יתחלק השלישי יתבאר בו שמושי כל הפעלים רמיים, וחלק הרביעי יתבאר בו שמושי כל הפעלים הכפולים, ונהזה חלק הראשון יתחלק ל"א פרקים " וה' פ' קים וראשונים מהם הם בחצעות כוללות ושרשים לכל חלקי הפעלים " וה' פרקים ושארים הם בשמושי בני הפעלים השלמים "

הפרק

הא' מזה החלק יודיע הסכה אשר בעבורה נהנה בעל הלשון כל שרשי הפעלים משלש אותיות ולא פחות מהן, ויודיע גם כן מהו הרצעה אצל המדקקים בנחות והחסרון והכפל "

הפרק

השני יתן הסכה אשר חייבה לבעל הלשון להניח בפעלים בנינים מתחלפין ויודיע עם זה מהו הרצעה אצל המדקקים בפעלים העומדים והיוצאים " הג' יודיע איך ישמשו אלה הבנינים בגור' אשר ישתתפו בהן מצד שמושיהן המיוחד בעמידה והיצואה "

הפרק

הד' יתן סכה להספר חלקי הפעלים ולסדורם בקרימה והוא יחזור " החמישי בכנין הקל "

הפרק

הפרק

הפרק

הששי הפעל הרגוש " ה' בכנין הפעיל " ה" בכנין פועל הכבוד וזהו הנקרא אצל האחרונים הפועל ח בכנין הפעל " ה" בכנין הפועל " ה" בכנין הפועל " והרביעי " הפ' הראשון כבר נתבאר ב

המרוכב " ה" המורכב

בחכמת הספר כי שנינו נשאין יתחלפו בסדר בחבדים בשני דרכים אם שיקדים הא' לאחר או שיקדים האחר אליו וזה כי אתה כשתרצה להרכיב שתי אותיות א"ף בית דרך משל לא תוכל להחליף אופן ודרכתן כי אם כשתקדים הא' לב' ותניח א' ב' או שתקדים הב' לא' ותניח א' א' ונתבאר גם כן לשם כי הרכבת ג' אותיות העדיף בג' כפלי הדרבנה הראשונה אשר הם אופנים מההרכבה וזה כי אתה כשתרכיב ג' אותיות א' ב' ג' תוכל להרכיב אותן כל אופנים והם א"ב א"ג ב"ג א"ב א"ג ג"א " והך רואה כי בתוספת אות אחת תוספו ארבעה פנים מההרכבה ואם תוסיף אות אחרת תוספו אופני ההרכבה בארבעה כפלי תרכבת השלש אותיות " וכן אל כל תיתכלית " ואחרי זאת הוקדמה תדע כי כשרצה בעל הלשון להניח רשמים במאותו ירמח בהם אל חלקי הדבר, ראה שאם יעשה ההרכבה משתים אותיות לבד לא יהיה מספיק להורות עם חלופי ההרכבת על כל חלקי הדבר כחשבו והפעל' למיניה' ואף אם יהיו מצרף עם אוהה והרכב' חלופי השבע הנזעות שכבר ידעת, ולכן ראה שמן ההרכבה ווראוי להקנות הלשון ויפיו להניח שרשי הפעלים והחלק דרכי מהשמות משלש שלישי אותיות כי בהחלפות אותיות האלפא ביתא עם החלפות ההרכבה יעלה אל מספר מספיק לכל הרצעה אליו בזאת הנוחה " ולפי שהרכבה בזאת היתה מספקת לא דרכיב ארבע אותיות שרשיות כי אם נמקומות מעשי, ואולי שהם לשם שמות או פעלים מורכבים כמו שאמרו בהם רבים " ונהזה לקח בעל הלשון מחלקי

סחלקי ודרכה אהמאשר ישרו בעיני וארי שלקחום יותר מוצמצא אזינו חיים כיגידר
 רבות מצאו בספרי המשנה בלתי נמצאות כספרי המקרא וזנה הדיקדקים כשרצו לתת
 דמיון לאלה השלש אותיות ולסודיות בכל הגזרות נתנו אותו באותיות פעל לפי שכל המקרים
 אשר יורו עליהם הפעולות הם כלם פעולות או הפעליות וקראו לשון מכלת שמר פא
 הפעל לפי שמדרגת המכלת שמר מדרגת הפא מכלת פעל וקראו למס מכלת שמר עין
 הפעל לפי שמדרגתה כמו כן מדרגת העין מכלת פעל וקראו לריש מן מלת שמר למד הפעל
 לפי שמדרגתה מדרגת הלמד מכלת פעל וזנה הדמיון הזה עשו כמו כן לאותיות השרשיות
 אשר בשמות ואמנם באלהם בהשאלה

הנה

הפעלים נחלקו מצד בחינת אותיות השרשיו לארבעה סוגים והם שלמים
 וחסרים ונחים וכפולים וזנה כשתבאנה בגזרה מחבל האותיות השרשיות
 נרגשות תמיד במבטא בכל אופני שמר שיה בגזרת שמר דמ אשר האותיות השרשיות ממנה לא
 תפולנה לעולם בפעלים העוברים והעתידיים וקראו לפעלים אשר באו בגזרה כזאת פעלים
 שלמים ואלם כשתחסר אות מהן גזרה כחלק מה שמרשי הפעל וזה הפעלים הנכונים פעל
 אותה גזרה אז אינם שלמים אבל יהיו חסרים אונחים וההבדל בין שני אלה רצוני ונחים
 והחסרים הוא שאם יבא דגש תמורת האות הנפלה בשאר אותיות הפעל יקרא הפעל והוא אז
 מוחסרים ואלם אם לא יבא דגש במקום האות הנפלה אבל שמר תמורתה תנועה מה
 מתנועות ה' מלכיים אשר ידעת יקראו אז הפעל והוא מנחים והדמיון לפעלים החסרים מה
 שבאו בגזרת נפל אונסע כי אתה כשתאמר העוברים מאלה הגזר לא תחסר מה מבטא אחת
 מחץ ואלם כשתאמר העתידיים מהם תאמר בגזרת נפל אפול יפול ובגזרת נסע אסע יסע
 הזך רואה שפא דגש מאלה השתי גזרות נפלה בעתידיים ושהיה דגש בעין הפעל להורות על
 חסרון פא הפעל אשר היה מן הראוי לאמר בהם אפול יפול ואנסע יסע אלו באו שלמים
 כמשפטם והדמיון לפעלים נחים מה שבאו בגזרת לר או ידע כי אלה השלש אותיות
 השרשיות לא תחסרנה כמו כן בעוברים ואלם בעתידיים מהם תחסר ח' שהיא פה הפעל
 ותאמר אלד ילד אדע ידע אבל לא תגזרו תמורת פא הפעל הנפלה דגש בעין הפעל כמו
 פעשו וזבחתים אלא תגזרו באותיות הנספות הגזרות על העתידיים צרי אשר היא מלוד
 נחות כמו שידעת במקומו ולכן קראו לפעלים כאלה פעלים נחים עוד נבדלו החסרים
 מנחים בהבדל אחד והוא כי הפעלים החסרים לא תחסר בהם כי אם פא הפעל לבד חוץ
 מגזרה נתן שתחסר בהלמד הפעל ויאין דומה להגם בן ואמנם הפעלים ונחים זנה ונחות
 אישר ילבא בהם בכל אותיות הגזרה רצוני שיש פעלים נחתי הפא ונחי העין ונחי הלמד
 אולם נחתי הפא כבר ידעת אותם וזנה נחתי העין וקראו כל הפעלים אשר תנוח בהם עין הפעל
 כמו כית ליל ארזים ששרשו שות ופא נחות העין בבח קמץ הפא וכן כלקס שכלש
 ודומים ונחי הלמד הם אותם אשר לא תורגש בהם למד הפעל במבטא כמו כנה פנה קנה
 כי הוא בכל אלה לא תורגש במבטא אבל כשתורגש הוא בגזרה מה משפחה כמו השלמים
 במלת גבה לבי במהלך בשרי שאלה משפט כמו שמר ולכן תמצע עין הפעל בהם פתוחה
 מה שלא תמצא בבניה ונח בריהם כיהם יבאו קמוציה עין להורות על נחות הלמד ונחתי
 הלמד מבין שאר הנחים יש בחינות וזה כי כל הגזרות אשר למד הפעל שלהם היא דא נח
 באלה שמרנו יקראו אותם ודיקדקים נחתי הלמד בסתם ואולם אותן אשר למד הפעל שלה

היא אלף בגזרות מצא קרא ברא ודומים אע"פ שתנוח בהן למד הפעל כמו כן לא יקראו אותן
 נחות הלימד בסתם אבל יקראום בעלות האלף לפי שנהיה האלף אינה כנחותה היא' וזה כי
 בשתאמר מבעלי הפעל העבר מו דביס דנסגד' - תאמר אותו כנחותה היא כי אתה תאמר
 בנו פנו קנו' אבל בעלי האלף יבאו כמו השלמים' - כי תאמר בראו קראו ונומרים' וכמו כן
 בשמות הפועלים תאמר עושים כזרים כהעלם היא' ולא תעלם האלף בהם כי אתה תאמר
 כוראים קוראים' ועוד הדע בשער וזחיים המקום אשר יבאו בעלי האלף כבעלי האנוכה הפך'
ודע שאע"פ שאותיות אה"י יודו בנחותה לא בכל מקום מתגזרה אשר יבאו כנוחו' כי
 האלף לא תנוח כשתהיה ע"ן הפעל' כי בגזרות שאר שאל שאג וזולתן לא תנוח
 בהן האלף לעולם' וכן לא תנוח והיא כי אם בהיותה למד הפעל' לכו' כי כשתהיה פא הפעל
 או עין הפעל לא תנוח לעולם' ואם השיבנו מכלתו ילך איש וחכריו לאמר כי שרשם ה"ך'
 ושא"כ כבר נחזקה והאע"פ היתה פא הפעל' אומר כי כבר הסכימו חשובי הדקדוקים כי אין
 שרש וילך ותלך חכירהם ה"ך כי אם ילך' כי העתידים אשר באו מגזרת ה"ך באו בהראות
 הפא כמדין קדם אה"לך ואיננו ואחר למה מני ה"לך' והעד דנאמן על בשרש אלה הנחיים
 בזאת וזורה היא כ"יוד ולא בהא' והא' מלת ה"ל ימי אה ה"לך הוה' כי בא במשקל וחיניקיה ע"י
 - ואחר ששרש וחיניקיה הוה' ונקייה שרש ה"ל יבוי ילך ברברח' והנה ה"יוד לא תנוח ל' ולס'
 כי אם כחיתה הפא הפעל או עין הפעל' כי אי אפשר לה לחיותה למד הפעל' וזואו לא תהיה
 לעולם לא פא הפעל ולא למד הפעל' והסבה בזה כדי שלא תתחלפנה אלה האותיות כבזאם
 בסוף הגזרות עם אותיות הכנויים' והנה אם מצאנו אין להו"ד' נאמר כי הואונו המורת יוד'
 פ' ילך' ואם מצאנו שלו היתה לא שלותי' - הואונו בהם תמיר' הא' כי שרש' שלה' והעולה מכל זה
 הוא שא"א להיות כחי הפא כי אם מאותיות אלף ו"יוד' ולא נחיה למד כי אם מאותיות אלף והוא'
 ודע כי לא בכל מקום שתהיה האלף פא הפעל' תהיה גזורה מני' הפא' כי בשידורם שתהיה ע"ן
 הפעל' אתה מאותיות וצ"י יוד' לא תנוח או האלף כמו ואיכתי את אויבך' מה' האונן אדם' -
 לא אצתי ברומה' ולא אץ לבא' כי אהרן עיניו חולתם' וגם כלא זה התנאי נמצא גזרות לא
 תנוח האלף בהם כגזרות אבל אגר אטם וזולתם אלא שבאלה אסכרצה לרביח אותה כפעל מה'
 מהפעלים העתידים נכלל' עשוהו מה' - שלא נעשה זה בגזרות וראשונת' וכן לא בכל מק'
 שתהיה הוא' ע"ן הפעל' תהיה הגזרה נחה כי כבר מצאנו כחם על משקל השלמים כי גוע אהרן'
 ויגוע ויסתחולתם' ואולם ה"יוד בהיותה פא הפעל' תנוח לעולם כפעלים אשר לא תהיה ע"ן
 הפעל' דגושה בהם כי אז לא תנוח ה"יוד בשום פעל כדפעלים ותבא כשלמים' - והנה
 במספר האותיות אשר תסכרנה בגזרות בהעתן פא הפעל' יש דעות חלוקות בין
 המדקדקים' יש מי שאמר שמספר האותיות אשר נראה אותן שבאו בתשלום דגשון שלש
 אותיות שהן ה"יוד וה"בן וה"למד' ואולם ה"יוד אמרו שכאם חסרה בגזרת יצב ועקיצר כי העתיד'
 מהם ויצוק שמן' יצב גבורות עמים' כשרם אצרך כנשן' ואולם ה"בן כבר ידעת חסרונה' -
 גאולם הלימד אמרו שהוא חסרה בגזרת לקח כשיאמרנו ממנו ומקורו והעתידים' קחת מוסר'
 קחת כסף' ויקח אחת מצ' לעותני ויקח אותה לי לאשה' ויש מי שאמ' כי שלא הכא את חסרה
 לעולם כי אם וצ"ן וכי לא חסרה אות ה"יוד כלל' אבל הדגש באותן הגזרות בא המורה וצ"ן
 והן נכנסות לפי דעת אלה תחת סג' ונחמה ולא תחת החסרון' ומה שאמרו מחסרון ה"לכ' דגם
 גמכן טענים עליהם בשגזרות ויקח לקח הם ב' ד'

הם משני שרשים בענין אחד. ושש שרשי ויקח הוא נקח לא לקח. ומהו דעתך נהראי הליך
 נהראבוע שאמרו וכמו ששרש וילך דואי ילך ואעפ"י שלא נמצא פועל עבר מזה השרש ככה
 הוא שרש ויקח נקח ואם לא נמצא פועל עבר ממנו "וזהו" יורה המדקדק חשב שכבר בא
 אות הלמד חסרה בזולת גזרת לקחוהיא כמלה ושני כפירי סבתו "שלי" דעהו היה ראוי לומר
 נלתעומגזרת מלתעות כפירים. והואבוע השיב על זה בני שרש נתעו הא תעה וכי הוא מענין
 יתעו לבלי אוכל ואמר כי מלת נתעו שבהאל כפירים לא אל השניסויפה פירשי. ודע שלא
 כל גזרה שתהיה הפא שלהנון תמה מודחסים כי דנה יש בכאן גזרות שפאיהן האנון ומשפטן
 משפט השלמים. והן כל הגזרות אשר תעין שלהן היא אות גרנלי כמו נאם נאף נעסנער חולת
 חולת יגזרת נחם כי מצאנו דפועל ממנה על דרך דגושי העין מהחסרים כמלה כי נחם אל
 אמנון ובזולתה "

ואחר

שיעת מהו ונרצה אצל המדקקים באומרים גזרה פלגית היא חסרה או
 נחה יקל עליך לדעת מהו ונרצה אצלם באומרים גזרה זו היא חסרה הפא
 נחת הלמד או שהיא נחת הקצוות או חסרת הקצוות אונחת העין והלמד הוא כי חסרתה אשר
 פאיהן היא נו"ן ולמדיון היא אלף או הא הקראן בשם חסרת הפא ונחת הלמד חסם כמו וזהו
 השתרך ועליו הטוה חסד "בשהגר יתום" כי שרש אלה נטה נו"ן והגזרת אשר פאיהן סולמריהן
 כאחד הן מהאותיות הנחתה כמו אודה את יי. אשר יריתי. תגוין נפשי. שרש אלה ידה ירח
 יגה הקראן בשם נחתו הקצוות. וזנה מלתנתן באה חסרת הפא והלמד כמלה תת פחדך
 והיא לבדה באה חסרת הקצוות "ומלה ויבא אברהם יקראוה נחת העין והלמד כי שרשה בוא
 נכן ואם וניא אביה "ולא תקיא דארץ" ודרומה להם טה המין

ואמנם

הפעלים הנפולים הם אותם אשר תבאנה בהם שתי אותיות בוודויות
 דוכות" וכבר יבא הדמיון הזה בפאוהעין כמו ששיתם את הא"כ"ה
 וששיתך והעליתך ואין עוד זולתם בפעלים. וכא בעין והלמד. כמו אורידך ארור יוסככו
 עיר. המון חוגג יבא בפא והלמד כמו ושלטת את גבול ארצך "ושרשך מארץ חיים. וזהו
 המין הראשון והשלישי אין להם משפט מיוחד נבדל מהשלמים "ואולם המין השני וזהו
 דנקרא בייחוד בשם בעלי הנפול אשר תשמע שמו שיהם במקומות בעזרת האל "

הפרק

השני בכר ידעת מהווא ונרצה אצל החכם בגדר הפועל. במה שאמר שווא
 מהלמודה בהסכמה על ענין ועל זמן אותה ענין. ואלו סקצת המדקקים גדרו
 הפועל בשווא מרדעל הירוש העצם למקרה ועל זמן חולף היהאו עתיד. והואפד מצא זה
 הגדר יורה נכון מגדר החכם. ואסבור שווא גדר או רושם חסר לפי שווא בלתי כולל לפעלים
 אשר חושאלי אל הנקרים ואל העודים אשר באו מהסרבים בכתוב כמו דבקר אור " וזה
 בחשך " באהקץ " כי באקצו "ותכסי פלצות" תבאת פלתי. וגדר החכם הוא כולל לכל
 אלה ואעפ"י שהם נאמרים בהשאלה ובשניה " וראוי שתדע כי כל פעל אשר יפעליו פועל
 מהלמיטל שמויות הפועל והוא יפעל אותו בעצמו או בזולתו " ואשר יפעליו בזולתו לא
 יטלגם כן מהותו הפועל אותו באמצעי או בזולת אמצעי. ולפי זה היה מהכרח לבעל
 הלשון להביח אופנים וצדדים מתחלפים באשר ידובר בהם כל אחד מאלה החלקים כי יחון
 בבר על הלשון ולחברות בגבולים אשר ערו עליהם אם יבאו הדברים כלם באופן אחד "

דניח כזה אופנים ששוקרא אותם בנינים לפי שמחם יבנה כל אחד מחלקי הדבור אשר
 ידובר בהם ו"לפי זכרון החלוקה הזוהרה לא היה לו לדניח כי אם שלשה בנינים בלבד אבל
 לפי שבכל מין ומין מאלה יש בחינות אחרות אשר תרעם בקרוב דניח ששה שנים בנינים
 לכל חלק מהם וזוהה משקל הששה בנינים חס אלהי אמנם הבנין הראשון הוא מה שבא על
 משקל "אמר" שטר וזכר וקראו לזה המדקדקים בנין קל ומשקל הבנין השני הוא און
 וחקר תקן וקראו אל זה בנין פעל חרגוש ומשקל הבנין השלישי הוא השליך השכים
 הפקיד וקראו לזה הבנין הפעיל ומשקל הבנין הרביעי הוא בנין חולל עולל וקראו
 להבנין פעל הכבד והאחרונים קראוהו פעל מרובע ומשקל הבנין החמישי נשבר
 בשטר נפקד וקראוהו בנין נפעל ומשקל הבנין השישי הוא התהליך וההפלה וקראוהו
 בנין התפעל וזוהה שני הבנינים הראשונים בהם דנחוו להורות על הפעל הנעשה בזולתו
 בזולת אמצעי וזה הבנין הקל חרגוש והשנים האחרים שהם בנין הפעיל והפעל המרובע
 הונחו להורות על הפעל הנעשה בזולתו באמצעי והפעל וההפעל הונחו להורות על
 הפעל אשר יפעלו הפועל בעצמו וזה החלוקה הזאת הביא אותה האפר בפרק לא מספר
 וזוהה שהיו לפי דעתו כשימוש אחד בנין הפעיל והפעל המרובע דנחוו על הפעל הנעשה
 בזולתו באמצעי

ואשר

ראוי שהדעות והא שראשנו המדקדקים דנחוו בראות צודקות
 שזה הבנין צוני הפעל המרובע לא הנה כי אם בגזרות שלא היה אפשר
 להשתמש בהן הכתו בפעל חרגוש והן הגורו אשר עין הפעל תנוח בהם להיות חרגוש וזוהה
 במדרגה התנועה והבנתה אשר הם מקבילים וכשראה בעל השון שדוגשו היה בלתי אפשר
 לבא באלה הניח תמורתו אות אחת נוספת וזוהה שבכל לבד הפועל נעשה מהו בנין בפני עצמו
 אשר הוא הפועל המרובע והנמפת על זה כי לא נמצא ממנו בגזרת השלמות כי אם שנים ג'
 ולפי דעתו הראב"ע אין גם אחד כמו שהדע במקוב וזוהה בגזרות נחוח העין קבא ממנו לאלפים
 ולמאו ויאותו עוד דמברא הזאת בשענה אחרת והיא גסבן צודקת וזה שבנין התפעל ככונא
 בפעל השלמי יבא דגוש העין כמו שבא בהם פעל חרגוש ואולם כאשר בא בחי העין ובלתי
 מקבילים חרגוש כפליכו כמו בנין למד הפעל כאשר עשו בפועל המרובע ולא עוד אלא שבא על
 משקלו בעצמו לא יחולף ממנו כי אם באותעת דנוספות לבנין התפעל בלבד וזוהה אהה
 תאמר מנן והתבונן עול לזה הענין לל קומם והתקומם וכן בכל הפעלים אשר יבאו נחוי העין
 ואחר שהדבר בן לא ישמש הבנין הזה כי אם שמוש פעל חרגוש בלבד ולא טוב עשה האפר
 לזוהו עס שמוש בנין הפעיל וזוהה הדרקסבר להכניס כמספר הבנינים שנים אחרי זה אשר
 לא הזכיר שם פועלם מהבנין חרגוש והפעיל וקראים פועל חרגוש וזוהה באים אחריו ממי
 שראוי להשיגו כדבר יחס הפשוטו בזה והזכירוהו כי שני אלה לא יאות שיעשו מהם בנינים בפני
 עצמם אחר שהם פעולים תמיד מיד אחרים ואין בהם כל חלקי שאר הבנינים כמד שתדע
וראוי שהדע שיש פעולות שתשלמנה עם דנעת ודצון לכלי התנועה לבד מכלי שתצא
 הפעולה הזאת אל פעול אופענלים כחוץ לגוף הפועל אותן וזוהה הן כל התנועה
 וזוהה אות אשר הן ממאמרין מצב והאנה והרבה מהתנועות הנפשות כמו וילך איש יוצא יעקב
 יעל משה יזיד משה וישכב במקום ויזין ויחלום ויזין כישן ויחכם מכלל התנועה

25

לשון למדים

האדם ידע לראו וכעס וכו' להרבות ויש פעולות שלא תשלמנה עם תועת הרצון לכלי
 והתנועה לכלד מבלי יציאתם אל פעולים מחוץ כמו ואוכל מכל ארעה צאנך אשמור והנה
 חזין וראשון מאלה הפעלים וקראוהו דקדקים פעלים עומדים או בודדים "הלימין השני
 וקראו פעלים עוצמים או מצמצמים" וראוי שתדע שכל הפעלים העומדים "אמנם הונחו
 בעצמם וראשונה לשמש הבנין הקל" ויהא אם ישקמשו כחם שאר הבנינים רצוני בנין הדגוש
 המרובע והפעל הוא בדרך השאלה ועל כן באו מהם פעלים כשימשו כזה "ואמנם הבנין
 הדגוש בגזרות השלמות והפעל מרובע בגזרות צמטו בראשונה וכעצמה שימוש הפעלים
 היוצאים לשני" והנה בנין הפעל ישמשו בעצמו וראשונה שימוש הפעלים היוצאים לשלישי
 ולא ישתתק בזה ענין זה הבנין אם בשניות ועל המעט "ואמנם בנין הפעל והתפעל בהסמכת
 הכל הונחו להורות על הפעל אשר יפעל והתפעל על כעצמו על שיהיה הפועל מצד ומתפעל מצד
 ולכן יבאור השך אברוכ גם הגזרות אשר הן יוצאות בטבע כרי שובך והתחלמות אשר בנין
 אלו השני בנינים ובנין הפעל הקל בבאור עם הגזרות העומדות והנה יתחלף ההתפעל מתפעל
 כשהוא מורה על חזוק ההתפעלות יותר מהפעל "ועוד יש לו סגולה כשהוא לפעמים מתקן
 ומדמה פעל מה עם חיות הדבר בהפך מה שיתראה מצדו כמו יש מתעשר ואין כל מתרושש
 והן רב "וזאת אלה אשר תדעם במקומם בעזרת האל"

הפרק הנ'

זאת שתדע שגזרות רבות במקרא אנשמשו בהן הכתוב בכנינים חבב?
 ויש גזרות לא נמצאו שישתמשו בהן הפתוח כי אם בכנין אחד לבדו ואמנם
 הגזרות אשר באו בהן בנין מרבה הן גזרות פקדי ידע שבטעם שבאו באלה הגזרות הבנינים
 כלם כמו שכתב הדיק" "אשר לא נמצא מחס שבאו כי אם בכנין אחד הן גוע ארח ורח חפץ
 כי אלה לא נמצאו מחס שבאו כי אם בכנין הקל לבדו" וכן וקל' שלא באו אלא עם הדגוש
 והשליך השנים שלא באו אלא עם ההפעל וכן שאר הבנינים נמצאים בגזרות מיוחדות
 וזנה המלות המיוחדות לבנין כנין לא נשעו ובהבנתם שטבע הגזרה יכיה על אומני שמושיה
 אבל בגזרות אשר ישתתפו בהם יותר סבנין אחד וזה באלה איפשר לטעו כשמשו יתן ויתצט'
 חצרה כחם ואורעך ראשונה איך ישמשו הבנין הקל והדגוש בגזרו אשר ישתתפו בהן ואם
 כי אלה הגזרות לא ימלטו אס שיהיה וקל' בהן עומד או יוצא "ואם היה הקל בהן עומד הבנין
 הדגוש ישמשו כחן שמשו הרי אחד והוא היותו בהן יוצא לשני" ואם הבנין הקל יתח בהן יוצא וזה
 אז ישמשו בהן הבנין והדגוש השמשו המיוחד לבנין הפעל והוא חיותו פתן יוצא לשלישי" והדמיון
 למח שבא מהמין הראשון "ושנתני בתוך בני ישראל" כי הוא בנין הקל עומד וכן כו הדגוש
 יוצא לשני כמלת לשכן שמו שם" והדמיון למח שבא מהמין השני וככתבתי על הלוחות שהקל
 בגזרה הזאת יוצא לשני" ומצאנו בהפעל הדגוש יוצא לשלישי במל' ומכתבים עמל כתבו
 שורצון כוש ממכרתיים לספרים לכתוב עמל ואון" אך שלפעמים נמצא גזרות מה בכתוב
 באו באלה הבנינים הן שיהיו עומדות או יוצאות אשר יראו מענינם היות שמשו בהן שיהי
 והדמיון למח שבא מהעומדות שער שחור צמח כו מחקל" ושערך צמח ויתל שער ראשו
 לצמח מהדגוש" והדמיון למח שבא מהיוצא" פתחו שערים" פיה פתחה בחכמה מקל ופתחו
 שערך המיד' לא פתחוהו אונך פתח הסמדר מהדגוש" וראוי שתדע כי בפעלים באלה
 פשתמשו הכתוב בכנין הדגוש כשהפעל להורות על חזוק הפעולה והיא ומחירותה" ועם כל זה

לשון למודים

השמוש הזה הוא מעשי מאד ונדרבה מהם חתרו המדקדקים להוציאם מהדגוש כמו ופתחו
שעריך תמיד וחבריו אשר אמרו בהם שחיקה הפארוה מקום שורק וזראוי בהם ופנתחו
פנתחה מטלה הזכרו שם פועל מהדגוש כמו שיעתה חבפרק המרת התנועות ואחר
שיעית שישמש הבנין הדגוש הוא טוה לבנין הפעל המרובע תדע שמשפט הקל עם המרובע
יהיה כמשפטו עם הדגוש

ויאמנם

בנין הפעיל ונה אנהו מצאנו מהחלף משאר הבנינים בגזרות אשר באו
ממנו בכתוב וזה כי אנהו מצאנו בגזרות כה משותף עם הבנין הקל
בגזרות מהמוחזרת לרלברו ובאותן אשר ישתתף עם הבנין הקל יש בהן טוהקל עומד וש
שוא יוצא ומאותן אשר הן מיוחדות לבנין הפעיל יש שהפעיל בהן עומד וש שהיא בהן
יצא והדמיון למה שבא מהמין האחד והעמדת את הלויים והעברת שופר תרועה
וזרכבתך על במותי ארץ שהבנין הקל בכל הוא עומד ויעמד השמש והוא עבר
לפניהם וירכב על כרוב והדמיון אל מה שבא מהמין השני והבנין שלי והאכלתך נחלת
הלבשת אתם שהקל בכל אלה הוא יוצא וינקת חלב גוים ויאכל לחם ולבש בגדים
והדמיון למה שבא מהמין השלישי והחריש ועקב השכם בכקר והדמיון למה שבא מהמין
רביעי וישלך אחרן הלבנו שריגיה הבפישני באפר ויהיבי הקיפו והנה השני מינים ה
הראשונים והם אשר ישתתף עם הבנין הקל בגזרות הנה משפטו עמו כמשפט הראשון עם הבנין
הדגוש והוא כיה עמודים בכנין הקל יצאו לשני בבנין הפעיל והיוצאים לשני בקל
יצאו בבנין הפעיל לשלישי וזכה המין השלישי והוא חיות הפעיל בגזרות מה מיוחד בחיותו
עומד תמיד והוא כהאד פודקס וכאלו היא רוחה סותרת נפשו ולפי זה באו מהשמוש הזה
מעט מעט בכתוב וכבר מצאנו בבנין הפעיל מלות מה שהן משותפות עם הבנין הקל ושניהם הם
עומדים בהם והיו כאשר הקיבילבא מצרימה הם יצאו את העיר לאהר חיקי וחפיר לבנון
קמל וישכעו וישמינו אל תירא כי יעשיר איש לא הקיץ הער מרעידים על החרב ולפי
שהשמוש הזה הוא זר בזה הבנין חתרו המדקדקים כמו בן לפרשם באופן מסכים אל השמוש
המיוחד בבנין הפעיל אבל זה המה שאינו ראוי להשגיח בו כי בכל לשון ולשון מאשר
שמענו וראינו ישוברים יוצאים מהדרכים הנוראים יקראו אותם זרים ואולי היה הזרות ורוא
לסבה מה ידועה אצל בני החלשון ולא נודעה אצלנו

ודע

שכבר באו בבנין אחד בעצמו גזרות מח בודדות ויצאות יחד כמו מה שבא
בבנין הקל אז הלמו עקבי סיס בודד הלבנוי בל ידעת יוצא גפן בוקק
ישדאל כודי כי בקקום בוקקים יוצא וכאלה רבות וחדרך לדעת איזה גזרה היא יצאתה וזא
שהראוה אסכא בכתוב מקושרת עם מלה במלות המורות על הפעולים כמלות את או אוחו
ודומים אעס מלה אל אועה חלמד המשמשת או שתבא עם הכנויי כהמרים על הפעול
כמו שמרני סמרה ודומיה וזגה גזרו כאלה הן יצאות וזאשר לא יבא זה בהן הן עומדות ודע
של פעמים באומלות מה ככהו מקשרו עם הכנוי המור על הפעל לחסבטבע כוודו והצטר
אז לפרש אותן באופן מסכי אל טבעיה כפי מה שבא בפסו בני יצאתי כילפי שמלת יצא היא
בזרות אמר המדקדקי שהצטרבו יצאו מבני וכן אמר בחזקתו ויתוכל שדצון בו חזקת מבני
אז בני גבלתי כמלת מבני אורך דע אור עמד והדיוקנה בזולתם וכן עשבו בפעלים
המקשרי עומדו המור על הפעול כמו בצאתי את העיר ודצון בו מן

לשון למורים

מקדמיו "ועוד הדע והבשע והשלות בעדת האל" ודע כי אתה אם תמצא גזירה מה באחד
 מהענינים שהנחול והרות על הפעולות היוצאות והיתה הגזירה ודלא מיניחדת בכחן זהווא כמני
 פה שאמרנו בגזרת השכס שבאה בכחן הפעיל בייחוד והיא בזה הבנין עומדת ולא נמצאת
 במקום מהמקומות היוצאות דהא את הצטרף לדבר בזאת הגזירה בפעל יוצא תוכל לעשות זה
 כי איה תוכל לומר פלוניה שבים פלוני וכן נאמר פלוני הקיץ לפלוני "ואף על פישל נמצא
 פעל חקיצה בכחן מהענינים יוצאת ולזה עזק המסדר המקיץ נרדמים ולא עזק מי שתפש
 עליו בזה וכבר דסכימיה דעה כל המדקקים שבמלה אחת לבד שנמצא בכל המקרא מכנין
 מהמכל לבנות עליה הבנין בלודמיון זה כי לפי שצאנו השמחת כל איביו יחידה בבנין
 הפעיל ונכל לבנות הבנין כל עליה וכן בכל היוצאות

ודע

כיי שגזרותה בכתיב שהן את הכאנה בבנין אחד הורנה על היות הדבר
 וקיומו ובכונאח בבנין אחד הורנה על העדר הדבר והפסוק כמו מה
 שנראה בגזרת שרש כיהא כשתבא בבנין הפעיל כמות שרש שרשיה או למשריש תורה על
 עשיית השרש ובכונאח הבנין הדגוש בכונאח שך מארץ חיים הורה על עקירת השרש
 וכשנשתמש הכתוב בענין זה הוא חרוץ ונשתמש בו בבנין הדגוש כמו מסעף פארה טורצין
 בזכריתת הסעיפים ויעקרו ויסקלו וסרת האבנים ודשנו את המזבח וסרת חושן ולא
 נמצא שמוש הזה בזולת מהענינים

הפרק הרבי

דע שהלשונות אשר שמענו שמשם לא יבדלו לבין הזכר והקבו בשמוש
 הפעילים כמו שיעשה זה הלשון והקדשו ושארה הלשון אשר ירצו מרצתו
 כמו הארמי והגרסי ואף כי גם אלה אינם בזה השלמות לשון הקדש והגרצוהווא פני
 לפי שהיה סגור הפעל והרות על ענין מהו על זמנו והוא למלמדות ענין זה סגור
 אם מאחד ארובים והוא אם במדרים בעד עצמם או נמצאים במעמד או שאינם
 נמצאים במעמד והם ששה צדדים ובזכרים ובנקבות יהיו לב ובזכר והעבר והעתיד יהיו כד
 הנה מניח הלשון השמיט מאלה הכד צדדים מה שראה שהיה אפשר להסתפק מבלעדס והו
 כי לפי שהיה חמור הלשון קול או קולות אנושיים והיה הקול מחש מיוחד לחוש השמע ראו
 שלא להניח ההבדל בין המדרים בעד עצמם יחיד ויהי ארובים לפי שכבר הבדלים הטבע
 בטני קולותיהם ולזה היה בלתי צריך להבדילם בשמוש הלשון שאתהאם תשמע המדבר
 או המדברת הדגוש אם הוא זכר או נקבה וכמו כן ברבים והרבות ולזה השמיט מאלה הכד
 ארבעה בינסתפק בפעליו ואפעל ליחיד ויחידה ובפעליו ונפעל לרבים והרבות
 ואמנם לא עשה השווי וההלמציא כול נמצאות במעמד לפי שידובר אליהם ולא ידברו הם
 חצו השומע הבלתי רואה לא ידע עם מי הוא הדבור וכמו כן לא הבדיל בין הזכרים והנקבות
 בעובדים והסתפק במלת פעלו לרבים ולרבותה כי ההבדל ישגו במאמר כי לא יתכן לדבר
 מהזכרים והנקבות אם לא כשיזכרם ולא כן כשיזכרו במעמד כי אפשר לומר אכרתם או
 שמתם מבלתי זכירתם והנה יחסר חלק אחד מהעשרים ושאריו תשע עשר ולא עשה
 השווי וההבין היחיד והיחידה הנסתרים ואף על פישזכרו גם כן בשמותם כי ראו שאין ראוי
 ליקר ולראיה בשם והרות על ונדבר ממנו מאיזה סוג הוא כי כבר נמצא שמות נקבותיים
 הזכרים והכרותיים לנקבות כמו שתדע בפרק השני מהחלק השלישי ואחר שחכמים שלא

לשון למדים

שלא לעשות שמוש מיוחד אל הנסתר בעוברי הסכי גסכן שלא לעשותו כעתידיים "נסתפק
עם השמש המיוחד לנמצאות במעמד כמו שראית שבא ותחין את הילדים פעמים אחת עם
עם הנסתרות ואחת עם ונמצאות במעמד וכן נסתפק בשמש ונקבה הנסתרות עם שגוש חזר
ובמצא נוסבה באלה השנים לאנדה אצלנו והאפר נהן טעם בהם כפרק יב בספרו נודע
מנהג הדרשות אשר לא יאחרו בזאת המלאכה ובהנשארו אס כן יז חלקים "תשעה בעוברי
ושמנה בעתידים"

נהנה

בעל הלשון סדר הפעלים ועוברים קודם העתידים כשסדר חלקי
הכנינים יורנו רעות ומדקדקים בנתינת הסכר בזה - והטוב כמה

שגמרו הוא כיהעבר כבר יצא לפעל יורדי האכמהויב "וזה עתיד הוא בכח ורובו איפשרי"
וכן הראוי להקדים המנוי כל איפשרי ואמנם הניח הזכר ונסתף קודם הנמצא במעמד להיחזק
בלתי יתר על האותיות הטרשיות והנמצא במעמד יתר עליהן באות אחת לבד והוא התי"ו
במלת פעלת ולכן הניחו אחר הנסתר והמדבר בעד עצמו ויתר עליהן בשתיים וכן התי"ו והי"ו
במלת פעלתי ועל כן סדורו באחרונה ואחר שדניח הסדר הזה ביהודים ובינוגסכן ברבים
וכמו כן ביחידה הרבנות

ורע

שאין כל שמונו שמש שיערה על הפעל ונעשה בזמן הזה כמו שהוא אצל
הרומים אבל כשיצטרך להורות עליו יסתפק באי זה חלק מחלקי הזמן

עוברים או עתידים כמו מה שנמצא בפסוק כי אמר איוב ככה יעשה איובכו שרצון ובהתב
באלה הפעלים להורות על הזמן הבינומי שהיה בעת הפעל והוא "ודעון במלת כי אמר איוב
ביהיה אומר איוב" ובמלת ככה יעשה איוב ככה וזה עושה איוב "הנן רואה איך נשחמש
בכאן עם העבר והעתיד ממקום הזמן הבינומי דלפי ששמה הפועלים והפעולים כזכורים
ובנקבות יראה מענינם בתחלה העיון שהם מורים על החלוקה המהזמן סדר אותם בעל הלשון
בין העוברים וסוד עתידים ואולם הניח אותם בין חלק הפעולות עכהיות שהם טבוח לפי שהם
ישתנופחשת וההכנינים כישמות הפועלים בכנין הקל אינם כמשקל שמות הפועלים בכנין
הרגיש והפעל וזה כי בקל האמר פוקד רמ" וכדגושת אמר מפקד" וכהפעל האמר
מפקיד וכן בשאר "ולזה סדר אותם בין חלקי הפעלים ידנה סדר אחר אלו המקורות

המקור יקרא אצל השוכני מדקדקים שמהפעל והנה דא כמו קישתנה עם השמות הכנינים
זונה הירק יקרא תמיד שם הפעל למה שיקראתו הסדקת כי כהראשונים שם המקרה" וזה כי
הוא קרא לאכילה ושמייה ונניחה וזוהיה שם המקרים שמו הפעל יור השנעלם ממנו
החבר אשר בין שם המקרה לשם הפעל ואולם שם הפעל באבת הוא השם אשר יורה על
אופן קבול העצם למקרה המכלי שיש בו למקרה" ואתה תדע שיש הבדל בין זה לכן שהוא
שם כמותי על פעל זה לכן הוא אלא שהוא בלתי מוגבל בזמן עבר או עתיד וכן זה - וכן שהוא
שם המקרה וזה הדין בשאר והאפר האריך בענין היה כפרק יב בספרו והאבי כמה
שדקדקוה וכתב ר' יונה הכדוק בקספר אותיות הסדר והמסך זל" המקור הוא שם
הפעל ונקרא מקור לפי שגמרו יצא יסכל בני הפעלים למיניהם עוברים ועתידים" ולפי
שהוכח מסדר הלשון זאת הכחונה כמקור סודי אנתו בין העוברים והעתידים וכאלו הוא מרוב
שמו עליו שאר חלקי הפעלים ואתו יקדוה העתידים אבל הוא סדר אותם על זולת סדר

סדר העובדים' וזה כיוון וזו תחלה חיה ד המדבר בעד עצמו' ואחריו היחיד הנסתר' ואחריו היחיד הנמצא במעמד' ואולם באו אלה על הסדר הזה לסדר אותה העתיד על הפעול' כפי מה שבאו בסדר האלפא ביתא' ואחר שדניח אותם בסדר הזה ליחיד' סדר הסדר הזה לרבים' ובכאן נשלם מה שראיתי שהוא הכרחי להקדימו טרם הדבור בכאן הפעלים"

הגדק זה בבנין הקל' כבר נהגו יונת המדקדק וסבבה אשר בעבודה נקרא זה הבנין בזה השם' אמר בספר אהיות הסתר

וחמשך זל' והנה חלקתו דפ' יל' שני חלקים לפעול קל ופעול כבד' ואמנם הקל הוא מה שבא ל משקל פעולתו שברית ואמרתו' כי פעולתו קל מכלם בעבור שזוהו ונסתר אשר בין הפא הקמרה והעין שהוא אלף נסתר בלשון יפול מן המדבר כשיאמ' ממנו אפעל העתיד והשוב הפא הקמרה נחח' ותאמר אפעל יפעל בשוא הפא' ועוד כשהגזר מכוון פועל או פעול לא תוסף חסם בתחלתו כדרך שתוסף בנגוד מהפ' על הכבד' כשתאמר מן השליך ושם הפועל משליך ושם הפ' ול' מושלך' ומדבר שם הפועל מדבר' ושם הפועל מדובר' אך האמר מהפעל הקל פועל כמו שומר ישראל' והפעל שכח לד' עד כאן לשונו' ולדעת לדק בחהלת חלק הקדקוק עוד סבה שלישי' והיא בלתי הנמצא בבנין הזה דגש בלל' והנה כל חלקי זה הבנין הם שלשים ואחד' והם אלה"

פעל פעולת פעולת' פעול פעולת פעולת' פעולה פעולה פעולות' שמות הפועלים פעול פעולות פעולה פועלת פועלות' שמות הפועלים פעול פעול פעולה פעולות' המקור פעול' באותיות בכלם בפעול כפ' וול לפעול מפעול' העתידים וחסעל שני דרכים' חצונו פעול פעול פעול פעולות' ובאותיות איתן אפעול יפעול תפעול' נפעול יפעול תפעול' הפעולת הפעולת הפעולת' והנה חלק הראשון מאלה הוא פעול' וזה הוא מדרה על יחיד נסתר' שפעולותו היחה כומן עבר' ופא

הפעל הוא לעולם בקמץ' ועיקר הפ' על כפתח' וכאשר יהיה באתח' וסוף פסוק וקפי' ח' גם כן העין בקמץ' ובמקומות מה מצאנו העין בקמץ ובלא הפסק' וכמו כן מצאנו בפתח במקום הפסק' וכתב הר"י ז"ל שכל תיבה שבמקום הפסקה היא בפתח' לנו לחשוב שהיא במשקל זקן חפץ ולכן עלתה מקמץ קמץ לפתח גדול' אבל אם היתה במשקל פקד היתה עולה כרפנס לקמץ גדול' והמקומות האלה הביא אותם בעל המסרה' והנה מצאנו שהשתמש וברו' בהדק הזה כזה הבנין בשלשה אופנים' והאחד מהם הוא זה שאמרנו שתבא העין בפתח כמו וי' פקד את שרת' והוא פן חשני הוא שתבא עין הפעל בו בצד' כמו והיה כיוקן יצחק' כאשר ארז אביו' כי חפץ לבת יעקב' והוא פן הג' הוא שתבא עין הפעל בן בחולם ככזולא יכול יוכף גם יכולתי' קטנותי מכל החסדים' ושלשת האופנים הנזכרים כאן כלם בפסוק ולא יכול משנה לבא אל אהל מועד כי שכן עליוה' כן נכבוד' מלא את המשכן' ואמנם נייחס אלם השני אופנים חמשה רבים לזה הבנין לפי שלא נמצא בנין שנוכל ליחס אותם אליו זולתו' והם כן לפעמים יבאו אלה הגזרות בעצמן במשקל פעול הפתוח בעין כמו ואני זקנתי' ושכתי' ויאורז יצחק' לא חפצתי לקחתה' ולא יכלו אחיו' והקטן עוד זאת בעיניך' והנה שמות הנארים אשר יבאו על משקל פעול יוכלו מזה חלק הזה כשהם לעולם קמוצי העין הפעל כמו חכם רשע סכל' והפעלים והעובדים הם פתוחי העין כמו שידעת' אבל שמות הנארים אשר יבאו

על משקל כל אחד מהשנים הנשארין אין וכדל בנייהם כי אם מצד הענין כי שוא הוא במקור
 זיהי כי זקן יצחק שוא פעל עבר ואברהם זקן בא בימים שוא תארי וכן כי חפץ בבת יעקב
 לא אל חפץ דשע אהח' וכן אין דברל בין קטון והואר - לקטון הפעל העבר אם חכמה
 סמנו בנין במלת קטנתי וכן נמצא שנשתמשו רבותינו במלת יכול התאר - והוא שהו' וניקד
 למלת יכול העבר' וזהו קריאת המלה הזאת רצוני לומר פעל היא לעולם מלרע וזו' ותי' אם
 יבא טע' באות הראשונה מתיבה אשר בצורה שאז תבא מלעיל כמו עליו אבד כלח' קרא לילה'
 והרדק הנה בזה התנאי שני והוא שתבא אחריה מלה זעירא כמו קראמי' ושאל לו' וזה
 אינו תנאי נוסף כי במלת הזעירא אחר שהיא בשלח תנועה אחת לכוד' בהכרח יבא השעם בה
 וזו' וזאת הראשונה שכד' התיבה ואם כן וכל שב אל התנאי הראשון' ומלות מעטמה יצאו
 מזה הדבר ויבאו מלרע עם היות השעם באות שבצדן כמלמד צדק' אשר לא גשקל' ו
 וזו' וזו' מעטמה' ומצאנו גם כן מלות שתיים מלעיל' אף על פי שלא בא השעם באות שבצדן
 והם שאול שאל האיש' וזה שבר' עלינו' ודע שאין כוונתי להביא בזה הקצור מבמה כל
 חיוני צאים מדרך והקט' אבל אסתפק בשאמר במקומות שיהיו בהם שיצאו מאותו וכל
 מעשים' ופעמים אביא מהם אחר או שנים כי בברומה לזה האריכו דראשונים' והרדק
 חכר בזה חבור קראו עט מלר' והוא מספיק בזאת הכוונה עמוד' עליו מי שירצה יותר מזה
 השיעור' וחולק השני והוא

פעלת

מדה על יחיד נמצא כמעמד שפעולתו בזמן עבר' וזו' קמצו
 והעין פתוחה כמשפט הראשון' והיו קמצו לפי שאחריו נח
 גלים' ופעמים יכתב כמו האשה אשר נתתה עמדי' אשר גרתה בה' וקריאת זאת המלת
 וחורמה אליה משאר הכנינים כמו הפעלת ופעלת הם לעולם מלעיל' וזו' ותי' אם תבא עליהן
 ואו' והפוך' כי יאו' הויה קריאתן מלרע' כמו ודרשה וחקרת ושאלת הישב' ויכלל זהו אבן
 בפעלים השלמים כי בפעלים נחיה למד יבאו לעולם מלעיל עם הואו' וזו' ותי' ונשאתי ל כל
 הבקום' ומצאת שני אנשים כי האלף למד הפעל נחה' ויצאו מזה הכלל פעשים' וזהו קרב'
 והוא **פעלת** מדה על יחיד מדבר בעד' עצמו בין זכר בין נקבה שפעולתו בזמן
 שער' ונקוד והאזעין כנקוד וחולק הקודם' וקריאת המלה
 מלעיל וכן ברומה משאר הכנינים כמו הפעלת והפעלת יודומים' ואולם כשהוא אחרי
 דאו' והפוך או יבא מלרע' כמו תהתי' שתי כסוכר' ידעת זה בשמשו והוא בשלר' והיאשון'
 וחולק דביעו' והוא **פעל** מדה על רבים נסתרים שפעולתם בזמן
 העבר זכרים או נקבות' ולפעמי' בא ליחיד כמו ונפלא אשה
 דרה' משפטו הנגף' וכן אם יפלו' ל' יפול' ופא' הפעל קמצו והעין בשויה' ואם תהיה אות
 גרונה תבא בשוא ופתח' והשפט שהיה הוא כולל כל האותיות הגרונות כי בשיבאו בשוא
 שיהפועו להרחיב על האות הגרונה פתח גדול או קטון' והפעמים יתפועו קטן ואף על
 פי שלפעמים באו בשוא לברו כמו כי תכלה לעשר' ועצור במליץ מי יוכל' בעיור אלדים
 אה' ה' י' ו' והוא שידעתה בזמן לא יצטרך להביא בכלל הלקמח ליקוב' וכן שתהיה עין
 הפעל אות גרונה ונקודה כשוא שראו' להיות פתח משותף עמה' וזכה כשהבא המלה
 הזאת במקום הפסק תבא עין הפעל בקמץ כמו את משמרת' שברו' ואשר הם מאות פעל
 בצלוי' ופעולתו בתולם לאגשתנו במקום והפסק' כמו

לשון למודים

כפמאריות זכרתי ואינו חיים עצמו להוציא את הכניסולא יכולי מפניך הריסנו לך
הדגש כחם להפארת וכמעטים באהבה העין קמוצה עסחיהם ככל יחפסק ברשת וי
סננו עד עזר נגעו וזולתם ונא הפעל הזה כהתוספתנו אשר לא ידעו אבותיך עקון לחש
שמשפמו יעקון והחלק החמישי והוא

פעלתם

מורה על רכיסינמצאים שפעלתם בזמן העבר ולפעמים כא להקבות
כאשר עשיתם עם הזמים והא הפעל בשוא תמורת הקמץ מפני שבאות
זאת המלה כח נראה והוא חסם מה שלא באו אשר לפניו וכדי שלא להרבות בתנועות הקלי
קמץ הפאוחל פוד בשוא כי כבר היה לומר פעלתם בקמץ הפא ועין הפעל בפתח
ולפעמים כחירק וירישהם ולפעמים כמגול שאלתם והוא לעולם מלרע והחלק ה' והוא
מורה על הרבים והרבות המזכרים בעד עצמם שפעלתם בזמן
שעבר והוא קמוצה והעין פתוחה והפסק תבא קמוצה ואף על פי
שיצאום עמים מירבל שבאנוכהסק בפתח כמוואת היהר חרצנו ואמרתם צלנו
וזהלם מעשים והחלק השביעי והוא

פעלה

מורה על יחידה נסתרת שפעלה בהזמן העבר והוא בקמץ והעין בשוא
והלמד בקמץ ועם ההפסק תבא העין בקמץ כמו חלב נתה או בצרי
צה לה שמוחה ולפעמים תחלף האדקבה בתנו כמוכי אולת יד ועשת את חלכותה
וקראת אתכם וכשאר הבינים תשכחת צור אשר חזקת לך והיא אם תחז וצורת
משלמים כמו שתשכחת צור כי אולת יד תבא כחם האות שלפניו ידיו בפתח ואם תחיה
מזהמים כמו וקראת אשר חזקת תהיה תנועה אשר לפניו ובקמץ להורות על תחז וצורת
והחלק השמיני והוא

פעלת

מורה על יחידה נמצאת שפעלה בהזמן העבר והוא קמוצה והעין
פתוחה והלמד ודתי שתיון בשוא ודתי דגושה ואם למד הפעל תחיה
אוה גרניות תבא פתוחה כמו הלא שמעת בתי הלא שמעת כי מלך אדוניו והחלק התשיעי והוא
מורה על רבות נמצאות שפעלתם בזמן העבר והוא שוח בנקוד
פעלתם המורה על הזכרים וכבר מצאנו ון ונקבות השמש בפעל
וההזכרים עמדתן על חרכבם עשיתן תועבה והחלק העשירי והוא

פעלתן

פעול

מורה על יחידה נסתר או נמצא או מדבר בעד עצמו שפעולתו תחיה בזמן
בינוני וכבר הודיעתיך שאין כל שוננו שמש יורה בעצם על החלק הבינוני
מחפץ והסבכה והוא להכמה אחרת אבל היחושמות הפועלים והפעולים להורות על
השמש שחזה עם היות ששמו שם בלתי מוגבל כי כשתאמר ראובן אוכל דגלה יובן מה
ודבר כמו שכתב הים כמדל בפרק שלישי ממלות הדגון אם ראובן הוא אוכל עתה אוהיה
אוכל כמה שעבר או יהיה אוכל כמה שעתיד ולזאת הסבכה המצא מפרשי הכתוב יוספז
דבורה מצואות עמם בבואם בכתוב כיה אבע כתב וסרה שומעת היתה שומעת ורעה
חולם היה חולם וכך כוונתם והנה פא הפעל בחולס ועין הפעל בצרי ולפעמים בחילוק
כמו אתה תומץ גורלי הני יוסף להפליא דנני יוסף על ימך ואם למד הפעל אנת
גרומית ולידו נח לפניו בפתח מניע בין העין והלמד כי שומע יוסף וזרח הוא שם
ולפעמים

פעמים ישמשו חצוי השאר ופתח לבדו לרוקע הארץ ונפש אחין ובאת מלכינוג אונד
ענות ומזרות ופעמים יבא יוד נוספת אכרילגפן חשבי בשמים וחולק היא וזוא

פעלים

מרהעל רבים נמצאים ונסתרים ומברכי בעד עצמם כפי הכניח הקודמת
והפא נקדה בוחלם וחעין בשוא והלמד בחירק וכשתסמך המלה הזאת

פועלה

אסרו דמס ותבא אזלמד בעלי כל פועליאון שומרים טבחה הקדש ונמצאו נערי ומס
כבלי סמיכות יושבי על מדין וחלכו על דרך חולתם נעשים וחולק חלבוהא
בקצף חלמד או פועל תמורה על יחידה נמצאת אונסתרת או מבררת בעד
עצמה אשר פועלה היא בזמן חינוכו ואשר תבא בהם חעין כסגול כשיבא
בפסק יבאו חעין בקמץ ובאזכה היא וטבת ובאו ברפסק כסגול אקים את סוכת דוד
הנפלת ואחותו ומלכת חולתם מעשים ואם למד הפעל תהיחאות גרתי יבא בלפתח
מפני שרי גברת אכיבורות ורבקה שופעת ופעמים תבא חעין כיצד כמו חחוד שמתי
נוטרה את הברמים ולהטאש אכלה וחולק היג וזוא

פועלות

מרהעל רבות נסתרות אונמצאות או מבררות בעד עצמן כפי
הבחינה הקודמת עומרות חיוורגליו וברבים כשולת אמצו
רוחצות בחלב וחולק היד וזוא

פעול

מרהעל יחיד נסתר אונמצא או מברר בעד עצמו שפעולתו עשית
בזמן כינה יופא הפעל בקמץ וכסיסמך תשוב בשוא זעום ייפול
שם ודע כולא ימצאו שמות הפעלים ככנין זה בגזרת העומדות לפי שלא תצאן אל
פעלים מחרץ כמו שידעת ואם תמצא מהם מה שראשונה פעולים כמו כיבך בטוח

השנוני באחרים חס תארים כמברוך ועצום כי שני אלה אעפ שחם באים על משקל שמה
ופעולים אינם כהם והעד על זה הוא כי כל שמות הפעולים נמצא מהם שמות הפועלים כג
סופר ושמו בותב וכתוב ודומיהם ואצטם ברוך ועצום לא נמצא מהם שמות הפועלים שאם
נאמר שפעל ברוך הוא ברוך תבא כבר יצא מגזרתו כי ברוך לא נמצא מחכנין וזה כי אם
מקנין ברבים כמו זיכר על כרבי נברכה לפני עושני וכן במלת עצום לא נמצא חקל כי
אם מענין אחר והוא עצום עיניו ולכן נאמר שאלה הם התארים ולא פעולים וכן נאמר כי בשמות
זה כמו בושח ושוכן כמו שוכן וכן תמצא ששמות שחולל במשנה בשני המשקל האלה תחולל
הוא חיור רכוב על חומר שידעין בו חיה רוכב וזהו יצא זה החולק בכנין זה המורדך שאר
הכנינים והוא כי בשאר חבנינים לא ישנה שמה פעול כסמיכות כמו שישנה בזה חכנין כמ
שידעת וחולק זהו וזוא

פעולים

מרהעל רבים נמצאים אונסתרים אומבררים בעד עצמם אשר פעולתם
עשויה בזמן חינוכו יופא הפעל בשוא לטבה שידעת בפעלתם והחסי

פועלה

הם כשיבאו בסמיכות כמו וקצוף משהעל פקודי וחילי יאמר גאלינו וחולק חיו
וזה מרהעל יחידה נמצאת אונסתרת או מבררת בעד עצמו שפעולתה
עשויה בזמן חכנו והוא כמו ערוכה ככל לשמורה ובסמיכות תשוב והוא
לא ידועות רוח ובאה וטבת ולא מין שלא כמנהג ופירטו בו המפרשים שזוא חס
נעמך ושדעין ושכורת חצות ולא מין וחולק חיו וזוא

פעולות

לסון למודים

מדוע על רבות נמצאות אונסותיה או כדברת בעד עצמן אשר פעולתם עשויה בזמן הבינוני כמו עריבם שרופות אש חסדות כזהב וזהלוק ה"ח והוא ונקרא מקור או שם הפעל אין ליה אראח אורבים או רבות בזמן בהכני אך הוא מקור מיוחדת על יחיד או יחידה עס כלם והוא יבא לפני הפעל ואחריה אבל בזה יש בחינוחן כי היא יבא על הר"ל לפני הפעל העובדים והעתיד ה"ח ה"ח נכסוף נכספת שמורת שמרון וזכור הזכור

פעול

אבל עס הציונים יבא לעולם מהאחר שמעו שמעו אוראה ובמקובות כח בא קודם סכמו בן לפעל העבר ויברך ברוך וזהה ברכת כרך למה העברת העביר וכשתבא מלה השעם כינו ובין הפעל יבא לעולם מאחר ויבא גם אכל אע"ך גם עלה ויבא במקום הציוני וזכור את יום השבת ה"ח וקראת עמך פתח האוהל ובמקום העובדים והכבד את לבוי או השבע שבעה ובמקום העתידים וקרבו אותה בני אהרן ובמקום השמות החיות רצו או שוב שרצון רצות ושב ורמי הוה ה"ח וחסר שרצון ודלבים וחסרים ובה בכתוב של שם משקלים כמשקל פעול כמו הרוג בקרו שחוט צאן ובמשקל פעול בשוא רפא כמגום ענוש לצדיק לא שוב עמד פתח והאל ובמשקל פעול בשוא רפא ופתח העין כמז שלח אצבע ודבר און אחרי שכב המ"ך עס אנהו ויבא בתוספת הא באחרונה ויתחלף משקלו או כפי ותחלף אלה השלשה משקל כי אותם שיבאו ממשקל פעול או פעול וזה עס התוספת הא תבא פא הפעל שלהם במקום חשף כמו וכמו נחשת לרחצה ו"לרכה בו או בשורק במג לחמלה עליך ואותם שהם ממשקל פעול בפתח העין יבאו בחזירק בפא הפ"ל כמו לרכעה אותה ליראה את השם ואס עין הפעל אותה גרנית תבא פא הפעל בפחה לאחכה את יי ולא יסיפו לראכה עת ואלמר הפעל אותה גרנית יבא לעולם על משקל פעול ויליד נח לפניה לשמוע בקול ונה שמעו מזבח טוב ליבוח את זבח ויצא מכלל הזה כגוע אחינו שבא על משקל פעול ואין שני לו ומצאנוהו בידו נוספת באמצע ותיבחה לריוש הדבר שורצון בו לדרוש ואין דומה אלהי במקרא וזכנין רפעיל מצאנוהו בחוספת יוד באחרונה לרשיבי עס מריבם ומצאנוהו בחוספת מן כאבדן מלרתי וזהלוק ה"ח והוא

פעול

בחולם אופ"ל בפתח והוא ירה על יחיד נמצא מצוה על פעל מה כמו כתוב לך את שם היום זכור וזכבא עס זה המשקל מקף ישו בהחולם לקטץ חשף זכרנא ישמר הם חרם שינוי מו"כ הפסק ישו בהפוחי העין קמוצים שוב שכב אע"פ שמעטיסם באוקמוצים בוקף הביאם בעל המסרה ויבא בתוספת הא וגם בזה יש חבדל כמע שהוא במקור כיעל הרוב יבא במשקל וזהה כי אותם אשר עין הפעל שלהם היא בחולם תבא פא הפ"ל בהם עס התוספת והא במקום חשף ואשר עין הפעל שלהם פתוחה תבא פא בהם עס תוספת והא בחזירק והדמיון למין הראשון שמהו נפשו וציוני וזכרה לי אלהי לשבח ולמין השני שכבה עמי שלח הדבור ויצאו מזה הכלל מצד הכוונת יצא על דל שפתי שבאו בחולם העין בהיותם בלא הא וקדכיה אל נפשי ואלהי הא העין בפתח מכלי והוא קרב אתה ושמע ובישיבאן ברפסר פתוח העין שהארדה בשוא העמק שאלה יסודרו ירשח זכבר באו בלא הפסק שמעו ושלחה הוה לתם מעשי וכפעמי יבאו בכתוב צוים אשר הגונח בהם ויהי עמך שישו שפתי באו בית אל ופיעו

לשון למודים

שמה כהן בל ירוחק וזעזע סוף ופסוק ואלה הדברים יביעם השמע מרמזיהו הדבר וחלוקת
תמעת קלו והקרא ובינס מטבע הכתוב וחלוקת העשרים והוא

פעול

מורה על רבי שנמצאים מצוים כדבר מה וכשלא היה עין הפעל גרמית
הכא הפא כחירק וזכרו הוה תמשה עברי שמעו שמו אל דרשו מעל כפר
וי או בקמץ חסף כנודם שבזאתה חרבו מאר ואם עין הפעל גרמית הכא הפא בפתח
להרחיב גם עליה וכתרו ללכס הדבר האחד ושחטור פסח או בסגול כמו אהזאת אהזולנו
שועלים וכבא המלה הוואה כהפסקה כה עין הפעל כחולס ותפא כשוא גם ליגס לך לא יהיה
גזורו איש גזול על לכו עכורו ופעמים בקמץ הדרשים שמעו וחלוקת הכא והוא

פעול

מורה על יחידה נמצאה מצוה על פעל מה וכשלא תהיה עין הפעל גרמית הבא
הפא כחירק שכבי עז הבקר טמעי כה ודאי או כמגל חטפי טובל או בקמץ חסף
פולי עלינו וכקף גילוי ושמחי האומר לצולה חרבי ובא קסמיא לי באוב ספואר וחלוקת הכא
והוא פעלטה או פעלטה נמצאה מצוה על פעל מה הגורמה טקנים
שמצוה נשים ובא כלא הא שמען קרלי

פעולה

וכמסקל אחר קראלו ויחכל להם וחלוקת רכב והוא

פעולה

מורה על יחיד מדבר בעד עצמו כיוזכר בקנקה שפעולת כל אחד מהם
בזמן העתיד והאלף דנוכפה בזה הבנין והוא לעולם בסגול ארדוף אשיג
ארעה צאנך אשמד ופעמים העין בפתח כמו שחא כצווי כי אין הדל בין הצוויים ותעתידי
ביאם בתוספת אותיות העתידים ולכן מה שבא שבא בצוויים כחולס העין יכא כמו כן
בעתידים כחולס העין ומה שבא בצוויים בפתח העין יכא בעתידים גם כן בפתח העין
מעף טכמפטים מהם מצאנו בשני המסקלים יחד כמו זאב ישרף פן ישרוף כאריה ודיגו
שואץ כילא אחפוך ובא בתוספת והא אשמרה דרכי אוכר האלהים ופעמים בקמץ חסף
ואסקלה להב את הכסף אסקשהוה כשה וחלוקת הכד והוא

פעולה

מורה על יחיד נסתר שפעולתו לזמן עתיד והכא כמו כן עין הפעל כחולס כמו
יזכר כל צהותך או בפתח כמו ישתה וישכרו ישו וחלוקת הכה והוא

תפעול

מורה על יחיד נמצא שפעולתו לזמן עתיד ותכא כמו כן עין הפעל כחולס או
בפתח כחכיריו וחלוקת הכו והוא

נפעול

מורה על רבים או רבות המדברים בעד עצמם שפעולתם לזמן עתיד ושמשו
בנקודה כחכיריו וחלוקת הכו והוא

פעול

מורה על רבי נסתרי שפעולתם לזמן עתיד וכשעין הפעל הוא אית כלה גרמית
תכא כשוא כמו ישמחו וירננו לאומים ובתפסא או בהעמדת טעם תכא העין כחולס
בשלה יפולו אסרי עבדו ואשר הם כגורה פעל תכא העין בקמץ תאם באהת והקעני וקוף
נכ באו בקמץ חרדות ולכטוי כל שולל וישבעו ובא שלני אתיים לשודד קפון לה לעל
קריאת העד ויבא בתוספת נותחן להם ילקטון מלכי צבאות ידודן וחלוקת הכה והוא

תפעול

מורה על רבים נמצאים שפעולתם לזמן עתיד וכל שכדשו כשמשו הקדם אליו
וחלוקת התשעה ועשרים והוא

תפעול

מורה על יחידה נסתרת שפעולתה לזמן עתיד וכבר ידעת שהיא משתתפת

לשון למדים

שמישהו בשמש הקודם אלי " והוא לק ותשע ועשרים חמה

תפעול

מורה על יחידה נסתרת ששוללת לחזק עתיד וכבר ידעת שהיא משתנה

עם הזכר ומצא במעמד ככל שמושיה " וחזק חשל שיסוואה

תפעלי

מורה על יחידה הנמצאת במעמד אשר פעולתה לחזק עתיד והיא וחזק

כשוא למען תזכרי ובשת " ובתפס העין כחולס אל תחשוכי " וכא בשורק

לא תעבורי מוח " ואשר חס מנורת פעל העין בקמץ " כי בושת על פמיק תשכחי " וליהיטן אל

הכלא יובא בתוספת נון " וכה תדבקין עם בערותי " וחזק חשל שים זאחד וזא

תפעולה

מורה על רבונה הנמצאות במעמד או נסתרות שפעולתן לחזק העתיד " ועין

תפעל בתלסכמו כצל דליתו תשכונה " שודגש במקום נון חדרש " אנ

כמתח כמו ועיני גבוהים תשפלה " כר שא תפרדנה " וכא בלא הא כי כן תלבשן בנתחמלך " ו

ומצאנו ב"וד ויחבבה הצאן " וישננה הפרתה " מאי עמורה " ומצאנו ונקבל בשמש חוכרים

דמסורים " וכל תנשים יתנו יקר לבלעליון " כי יצאו בנות שילה " גם מצאנו בשמש חוכרים

דמצאנים " ותקרב עצמת עצם אל עצמו " ואלמנותיך עלי תבטחו " וכבאן נשלאו כל חלק

דבין חקל " ומסח תקחו דמין לשאר הבנינים כר שלא יבפלה דבור בכל בנין ובנין " .

הפרק השש

בכנין פעל הדגוש " דעות אנשי זאת המלאכה חסמתה למן בסבת

דגשות זה הכנין " כיש מי שאמר מוח שהנח הדגש בו לתלום

דנח אשר היה דואי לבא איה וחי רק שבפא תפעל כמו שבאנו אחר הקמץ שבפא תפעל במלת

ש מר בכנין חקל וכולה מואלות " ואמרו שהמלות שבאו בלא דגוש בו הענין יכיוו שבא

דנח בהם תמורה דגוש כמו ואבין חתל בי " אל יוסף פרעה דתל " יש אופרל ססבת דגשות

זה הכנין הוא לחסרון אות מה ולא לחסרון תנו " אחר שהתמיד דגשות זהה בכל חלקי הכנין

העוברים והעתידים " ואמרו שכחנת בעל הלשון היתה לחזקו יל בכנין דהה מהכנין חקל כשיוח

דח לעולם מורה על הפעלים עצאים לשני לבד " ולפי שבחבר לוחה אינו בתחלה מאד מרכיבן

חקל לאדצה לתיח הסימן להביאם בכפול אית אחת מאותות דגוזה והיא עין הפעל " .

ולחקל גוד השמיט אהיה ותגידגש בחברתה " ולפי דעת אלו היה דואי לוטר דכבר שבכר

ונכן בכלם " ובעל האת הדעת חסמי שאמר שדפעל מרובע תנוח תמורה זה הכנין בגזרות

נחות העין כמו שידעת ושלשם כפל הלמד להותה אות אדדנה מוגזרה אשר דגוש המנח

על חסרון ההפוזיות בלה דואי ללבא בה " ולפי שבעל דואת הסברא הם ראשוני המדקדקים

דחשביה מאין לשום לב לשאמר בו דהאחרנים " דעוד יש חברל בנין דהאחרונים באופן

דנחת דחסינים לכל מיני הפעלים כי הקיימים בלסחינו דחסינים לכלם באותיות פעל " .

נאנו הלא בעל כספר מאזנים ובספר צחות ימאן זהו יאמר שדבנינים שהם דגושי העין לא נוכל

לדבנה דמונכ באותיות פעל אחר שעין דפעל היא אות בלה סקבלת הדגשות " דעם כל זה

כאן מנחם כר שלא לצאת מעקבותם " וזנה הדרק נתן סמיים לכל חבנינים וזלתי בנין חקל

באותיות פקד ואמר שכחר בהסלפי סימצאו בגזרה הזאת רוב הכנינים " כי ימצא זה מן

הבנין חקל ויפקד את שרה " ומאבין דדגוש ספקר כלי מלחמה " ומדדפעל ומאן הפקד אותך

סומדפעל ולא נפקר סגוואיש " ומדדפעל ותפקודו לבד בכנין " והוא הפעל עלי בוח

לשון למורים

בזה אמר שזאת תורה רצונו גזרת פקדה היא משותפת ושהיא כוללה שבע גזרות בתחילתה
 אשר הביא אותך ונה בקרבנותו לומר השרשים ואמר שבזה תהיה המעדת רגל למעינים
 שאולי יחשבו שהם כלם מגורה אחת והאריך בזה כאמר "ואלה הם ההתנסויות בלתי מעיליים
 כי מהיתן ומהיוסף חלופי התכנות לדרון שלמינו אשר הוא וזחה אותיות מה לרם ון הפעלי
 ומה המעדת רגליים היא דאת" (והאמת שדוא עשה בזה כוונתן ושמן דראוי הוא להמשך אחריו
 בזה" ולכן הסכמתי להצית דמעינים לכל הבנינים הנשארים בגזרת הפקד" ונהחלקי הבנינות
 לשם שונים במספר לחלקי הבנין הקל הם אלה * הפעל טעבר * פקד פקדה פקדתי *
 פקדו פקדתם פקדנו * פקדה פקדתן * שמות הפועלים * מפקד מפקדים מפקדה או מפקדת
 מפקדות * שמות הפועלים * מפקד מפקדים מפקדה או מפקדת מפקדות *
 המקור פקד * הצויים * פקד פקוד פקדי פקדתי * העתידים אפקד יפקד יפקדו * פקד
 יפקדו הפקודת פקדתי הפקדתי * ונהחלקי דראשונן בזה הבנין באעל שני פנים
 אחד מהם פא הפעל בח"דק * ע"ן הפעל בצ"ל * והשני ע"ן הפעל ב"תה" * ומשל הא"ן
 וחקר תקן * ומשל השני אבד וכבר רזיח * ואם ע"ן הפעל תהיה אחת מאותה יתה הבלתי
 נקבלות רגש הן אותיות אחר"ל תבא אז פא הפעל בצ"ל לתליד נח תמדת הורגש כמו מאן
 בלעס חלק עמנו נהלת בעתך * ולא אורז ונער * ובאור כלי השלום הורגש * נאר בקרשו *
 שחת מצריו * ושד את הבית * וזולתם מעטים * ובאו שלא במשפט ואביבן התל בני * אל
 יוסף פרעה התל שהיו ראויים לבא כמוותה ל בהם אליהו * ואם למד הפעל היא אות גרמנית
 ישילופתח בין הצ"ל ובינה לדרחי * מסרם ל כיס פתח * ופעמים נשאר בפתח לבדו פתח
 הסמדר שלח את העם *

שמות הפועלים והפעלים באור בתוספת טם * מפרק ה"ם ומשבר ס'עים * אל
 יתהלל הגור כמפתח * נכבדות מדובר כך * מעולפת ספירים * מחשבות
 תבנית היכל * **והמקור** והצוי באור על משקל אחד עסד מקורות כמו שדוא בכל
 הבנינים כי אין הכדל בין שלח אצבע ודבר אן ומקד * לידר נא באור
 וחס הצוי * ובאו שניהם בתוספת הא * ויפתי ליסדה אתכם * כיטוב זכרה אל דינו מקורות *
 ספרהנה ליצוי * ובא המקור על משקל העבר אחר חלץ את האבנים ובשקל אחר יסר יסרני
 קיובא הצוי בפתח בע"ן הפעל כתר לי * ער בלע"י פלג לשונם * ואותיות **העתידים**
 יבאו בזה הבנין על סנקודו בשוא אקפר כל עצמותי * ידבר נא עבדך דכר *
 אמדבר מרים וארזן * וכספר לו * ואם עין הפעל אחת מאותיות אהחלע תבא פא קמוצח
 לתורות על הורגש ועוד אם מאן מאן אכרך את * * ומעטים באור בפתח כמו לא הפאר
 אחרין * ינא * * וזולתם מעטים ובאור בתוספת הא אדברה וירת לי * ואח"כ צורר ריקם
 ובאו מקלים שלחו באש מקדשך * ומלטי לי * בקאואת קאתי * חל"ח * אבקשה את
 שאהבה נפשי וזולתם * ובאה מלה אחת דרה בזה הבנין והיא כי כל מקל לוי * ואמרו כח
 המדקקים שהיא מורכבת משני פעלים נסתר ומדבר בעוד עצמו כי היא כני אל היסוד וזון
 הי"ד אל המדבר בעוד עצמו * וכן באה מלת צמתות ויורה * ואמרו שבא כל הדרות על החק
 הפעולה * **ושל** * וחבר שם פועלו מזה הבנין והוא דנקרא כסם פועל * ירוך מרועתו
 ברגשת * עין הפעל * וחלקיהם אלו * * פוקד פוקדה פוקדתי * פוקד

לשון לבושים

פוקדו פוקדתם פוקדנו • פוקדו ופוקדת פוקדתן • התארים פוקד פוקדים פוקדה פוקדות •
 המקור פוקדו ובאותיות בכלם כפוקד בפוקדו לפוקד מפוקד • אין בו צווי " האיתן אפוקד
 יפוקד הפוקד " נפוקד יפוקדו הפוקדו • הפוקד הפוקדית הפוקדתה " העבר פא הפעל בשורק
 או בקמץ חטף • העין בפתח ילד יולד לנו " כילוקח עמי " ובהספק במקץ " וכאז בוקף וציר
 בגויים שרוח " כי ארמון נושט מעוצר וממשפט לוקח • נכא בהוספת הא וכל עצי השדה
 עליו עולפה " ויש אומרים שהוא תאר " ואם עין הפעל אות כלת מקבלת הדגש תכא הפא
 בחולם להורות על הדגש ומרקו נוטף • כי גורש וממצרים " דועכו כא שיקצים • שמה
 מועבו שדיח • דעם הית' לא נשתוו " ורחמתי את לא רוחמה " ובסיס לא רוחצתי • נמלת
 דורכומים • יש שאמר שהוא מרפעל המרובע • ויתר נכון שהוא ממי שלא איכר שם פועלו •
 עם כי גורשו ממצרים • וכן כמוץ יסור מגורן • פירוש הירק ש וא כמו כי יסוער •
 ושהחולם מקום שורק נחצוי מקום פתח • ויפ' דקרק כי לא נמצא מהפעל המרובע פעל שלם
 כמו שתדע • התאר " עין הפעל בקמץ לנער הילד " אם תראה אות לוקח " והסנה אצנו
 אובל ורומים • והנה חבדל אשר בין שמות הפעל העבר לשמות התארים כי כל השמות ה
 קמוצים • המקור פוקדו כמו כי גונב גונבתי • והל' יונה אמר כי השורק בו מקום פתח וה' או
 בוצ' ב כמו יסוד יסרני • ודעתו להוציא המקורות ממי שלא נוכרו שם פעיליהם • ושבחור
 האירונים •

העתידים

הם כשוא כמו כן • ואין לעתידים על העוברים סימן אחר • זולתי
 אותיות העתידיים לבד • וכבר ידעה שהרדק קצת האחרונים הדימו
 פועל והפעל בנינים כפני עצמם • ואין ספק שיעשו שלא כהוגן • וזה שאין ראוי שיקרא בנין
 כי אם אותו אשר זכלו לבנות ממנו כל חלקי הפעלים • והנחשבי אלו נפלו והצוונים כי לא
 יתכן לבא צוויבמי שהוא לעולם פעול מולתו • והתימה מהלדק שהוא בתכזה הענין
 בעצמו ולא שהגיה בו • והראוי אם כן להניח אותם כמזחלקים מהבנינים אשר יקבלו הפעלות
 ולא שיונחו בנינים כפני עצמם • והכי מורוב המדקקים לבנות בנין פעל הדגוש מהגזרות
 אשר באו בכתוב על משקל פועל • ואע"פ שלא נמצאו בדגוש בכל המקרא • והדמיון להם
 כי בעבור שמצאנו טובעו בים סוף מהפועל נכנה ממנו בנין פעל הדגוש ונאמר שבע טבעת •
 ואע"פ שלא נמצאנוהו במקרא וכן נשתמשו בו מסדרי התפלות ואמרו וודים טבעת • ולפי דעת
 קצת נעשה כמו כן בשלא הוזכר שם פעלו מזה הפעל ולהוא שאחר שמצאנו • וכי יתכן מים על
 זרע • היוקח מגברו מלוקח • וכל לבנות בנין הפעל על הגזרות האלה • ואם לא נמצא ההתקן
 ולא הלוקח • ולא אבהו שמאל הנבי בזה וזהו האחרון •

הפרק

הוא בבנין הפעיל • כבר ידעת שהשמוש המיוחד להחבניקווא לתורות על
 הפעל אשר יעשה הפועל כזולתו על ידי אמצעי • ולפי זה רבינו בר שתי
 אמות נוספות לתורות על ההתעברות והן הראו וה' " וחלקי הבנין
 וזהו הם כמספר חלקי הבנינים הקודמים והם אלה •

הפקיד הפקדת הפקדתי • הפקידו והפקדתם הפקידנו • הפקידה והפקדת הפקדתן
 שמות הפועלים • הפקיד הפקידים הפקידה או הפקדת הפקדות • שמות הפועלים מופקד
 מופקדים מופקדה או מופקדת מופקדות • המקור הפקד או הפקיד • הצווי • הפקד הפקידו

והפקידו ורפקידנה "ועתידים אפקידו יפקיד הפקיד" נפקידו יפקידו הפקידו "הפקיד הפקידו
 הפקידנה" הנה בפעלים העובדים לעולם תבא האהבה ב"ח"ק" הפקידו אהבו השבית גמול
 דגבר ברית "בתנאי שלא תהיה הפאה על אות גרונת כי אז תבא בסגול או בפתח כמו שתבא
 פא הפעל ואת העם העביר אותו לערים" והעמוד אותם "והעברת שופר תרועה" והעברתם
 את נחלתו ויצא מזה הכלל ולא הגלגל "ואם למך הפעל היא אות גרונת ילדיו נחלת לפניה
 כמשפט השמייע את מחנה ארם ובחורני ישראל הכריע" ומהלך וחינוך גרונת היא זהו
 והמדקקים הקנהו כפי יבולתם ואין גם אחד יכתוב בהדבר שראוי להשיגו בו ודמוכו לנגד
 במלות כאלה שלא נודע אצלנו סבה לרונת משכחוב כדן דמונות כאשר יעשו רבים

ההנה שמות הפועל יכונה פועלים באבות וספת מסוהא הבנין נעדרה בהם שלא להרבות
 באותיות השכוש והם באה בשמות הפועלים בפתח הוא המשביר מביד
 לבונה מקב לוההלוואות והנה פתוחה המס באלה הוא הפתוחה אשר היה ראוי לבא ברא
 הבנין והעדרת ביהראוי לבא המס בשוא בכלם אם היו באים ברא ולומר מהשביר מהזכיר
 וכן בכלם ובשמות הפועלים תבא המס בשולק או בקמץ מושכב על בשתו מוקטר כגוש
 לשמי שמשזר וזוכת משחת ופעמים יבא בקמץ רחב והוא כשפא הפעל אות גרונת
 מעמוד כמרובה בהוד ערים מחרבות ובא כהא הבנין לארבעתן מוקצעות והנה
 המשוררים הם משולים ההא הזאת בשמות הפועלים וזרפועלים פעמים רבות כדו שיבאו ש
 משקליהם מהוקנים כפי שרשי מלאכתם כהא מלת מכלי גיהוקשה בדקדוק והיא נאבע כתב

שחיא מלה מורכבת מפועל ומפועלת כלו אם יש מכלי גיה ומכללת אותה על יגוני **והנה**
 המקורות יבאו בפתח כהא הבנין ברוב והעין בחייליק ובהקתיל אתהקתיל "עת
 להשליך אבנים" ובהארץ העין ופעמים תבא העין בצליל השכם ודבר "והנבא את לבו"
 השכעה השביעי ופעמים יבאו המקורות על משקל העובדים והעין יבדיל ביניהם גמן והעיל
 פסוחו דמליט וכן עם הכנויים עג השמידך אותם עג השמידו אוחד וכשבא עם המקור אות
 משמשת החסרה הא הבנין לפעמים ושי לרונתה על אות השרות לשמיו מעוזניה לשמייע
 בקול תודה כיתה להעשר משפטם להשמיע להעשר **ובצוונים** תבא
 העין בצליל על הרוב השכם בכקר והזק כגון וצנה העמו המצפה ועם הפנויל
 תבא בחייליק השליברו ארצה הוירדני נשפטה יחד והזיקי מלכן ותבא לפעמים בפתח
 הישר לפני דרכך ובהפסק כפך מעלי הרחק ומהניחם תמיד המעזי ובא בתוספת הא
 האזינה אלדים הקשיבה לקול שועז

ובעתידים יבאו האותיות הנוספות בפתח לעולם וסוהא הבנין נעדרת בהם לסכה שנוגרת
 בכינויים וסכה פתוחה האותיות היא כעצמה סכה פתוחה המס בכינויים
 שמן הראוי היה לבא האותיות האלה בשוא כבואן עם הא הבנין וכחעדרה ושלחה תנועתה
 עליהן והמקומות אשר תבא הוא בהם וכיחו כמו דלות ילי ירשיע על כן פעמים יהודוך
 אף על פי שלא באה לשלמים לכבוד הדבור והנה עין הפעל תבא בחייליק אזכיר רוב
 הכל לשונינו נגיד ובא בתוספת הא אחבירה עליכם כמלין נשיבמך לרמזי ובמקומות
 מעשים מצאנוהו עין בשוא וידבקו גם המה וידרכו את לשונם קשתם ואם למד הפעל גרונת
 ילדיו נחלת לפניה כאל יצמיח וכחכל תשקיע לשוני ופעמי שמיטו ונח וישאר דפתח אל

לשון למורים

בכח אתכם חזקוהו - ויצמתי אלדים

ואמנם

שלא תזכר שם פני גלומה הבנין ונמא ונקרא בשם הפעל ונמא נהוג מנזר פועל

עם הבנין ודגוש - ולא נמצאו האדים במסקל הפעל העבר ממנו כמו שנמצאו בפועל והדוקתכת שנוכל לעשות אותם אם נרצה - ואין ספק שטענה זוה כי אותם שבאו במסקל פועל הם שמות כלא ספ' ווא יורהזה וכן הביאם הוא עצמו בשער השמות ורובו אנתונוכיל לבנות כל חלקי הבנין בעבור פעל אחד שנמצא ממנו כמו שידעת ובהנאי שיהיה מדרבו שיקבלם ונהג שני אלה אינם מקבלים כל חלקי הפעל כי הם אסנדרו מהם הצויים מכל שכן שלא נמצא תארים לא נמצאו על מסקלים ונהג הלאבע בספר מאזנים כתב זה לטונו אסמנא האר' מלהאחת מצטרפת בכל בנין והיא פעל עברנוכיל לעשות ממנו והעתידי והפך הדבר ורץ מאשר לא נקרא שם פועלו מהכבוד ונוסף ומדגוש שלא יאמר מהם בעת דים חוץ מהי'וד וה'יו עד כאן לטונו ונהג ראה שהוא בעבור שלא מצאו שנשתמש וכתוב בשלא הזכירו שמות פועלים באותיות איתן בעתידים כי אסכ'וד וה'ל'בד ולא נשתמש באלף והגין עם היות כלם סמני העהיד אמר שלא נשתמש אנחנו בהם כל טכן שנשתמש בשמות שלא נשתמש בהם ובתוב ונהג רואה מסכרת ה'לאבע שאין אלה במדרגת שיוכלו להקרא בנינים ונהג הדמין אל מה שבא מאלה במקרא וברת מנחה השכרת קדתי ונהג ירם שבא בהם מקרות והם נוסחל לא תתלה ודה שהשכנה את ערלים אבל לפי סכרת הול' ונהג נאמר שבא הקמץ בהם מקום פתוח והם אס כן מקורות מדפועל

והעתידים

כילול תקשר ותשלבי על פני השדה ואס פא ופעל היא אות גרניות תבא עליה אות העתידי בקמץ רחב ותבא היא בקמץ חטף וזכב לאלים יורם יורם כל רכשו יעמד חי לפניי וכאובזה חזאר לפאר הקריאה כי היה כבוד על הדבור להבליע האותיות והגרניות אחר הקמץ חטף אנה שולך וכבר ידעת כי עתיד והפעל היוראיים לבא עם אותות ותא'נת כפ'תח לולא שהשמיטו הא הבנין ונחלה תנועתה עליון ונהג הדין והם בעצמו קרב לעתיד הפעל כי היה ראוי שיבאו אותיות העתידים כקדושת בשוא וכשנעדרה הוא הוטל הקמץ עליון ואתה אסתרצה לדבר בהא עם אותיות העתיד הוכל לעשותו וכן ישור ומשוררם בכזו שהראת ר' שלמה ומשורר שכתב כאזהרוה שולך והנותר באח יורשולך על אורים ונהג במקום אחד לבד בכל המקרא מצאו שבאה אלף העתידי בשלא הזכירו כסם פעלו מהדפועל וזוא מכסן לקבר אוכל ונא גם זאת לא באה כי אס בבתיים נאין לעשות ממנה הקט ונהג ה' יוסף קטו'י נשתבש מאד בהתכפר הזכרון שה'א'בל אותיות א'נת בפועל והפעל ואתה הלא השעה בזה אחרי ראותך סכרת ה'לאבע האמיתות

הפרק

הח בבנין פועל החכר ונקרא מרובע ונהג הבנין הזה כמו שידעת לא חוסר אלא בעבור שלא היינו יכולים להשתמש בבנין הדגוש בפעלים נחוי העין ועל כן לא באו ממנו בפעלים השלמים כי אס מלות מעשת ככו ואת הערדים יודעתו תאנכיהו אש לא נופח מלשני בכתור רעוה למשופשי אתחנן במרץ יסודע מגרין וזרמז שים עכות ונהג ה'לאבע מאן לקחת מאלה ביאמר שאין ראוי להקרא בנין למי שלא באו ממנו ככתוב לאלפים ולמאות ונהג אנתונו נמצא מזה הבנין בגרות החיות פעלים אין מספר ובשולמ' ארבעה הוא לבד לבן אמר שה'וד במלת יודעת' באך במקום האושותא מדפועל

שכתב בסגור צחות. ודמיון למקורות כי המלש אמלש אל ארץ פלשתים. להקהל ולעמוד על
 פסם. ואספא הפעל אות גרונית תבא הוא בעלילת שלום הדגש אשר היחראוי לבא בפא
 לא עת האספ המקנה. האספו וכבא. ופעמים תחסר הווא בבוא עם המקור אות משרתת ויטלו
 תנועת הווא על אות השרות. ובכשלו אל יגל לבך. בעשף עולל משפסם ובהכשלו כדעתשף
 ופעמים יבאו המקורות כגון הבנין נשאל נשאל דור. נשלוח כפרים.
 והגתידיים יבאו לעולם בחילוק זולתי האלף שהתבא כסגור. ועשוהו כדני
ואותיות
 שלא התערב עם קריאת הווד אם תבא גם כן בחילוק. והדמיון לכלם
 ומפניך אסתר. אם יסתר איש וזרועי מקנה תשכר. כינסתר איש. ופעמי תבא אלף העתיד
 בחילוק כחברותיה. אשר אועד לך שמה. יאכר עם אנור. כי אמלש אל ארץ פלשתים. אנכי
 אשבע. ובכלם עין הפעל בצור והפא בקמץ. ובאובתוספת האוואקמה מאויבי. ואנקמהנקם
 אחת. ופעמים תבא עין הפועל בפתח וכל מקד תזכר. ויעץ המלך. ואספא הפעל גרונית
 תבאנה אותיות העתידיים בעצירת שלום הדגש. יאספא ארז. והעצר המגפח. תאלמהשפתי
 שקר. ועם הוויש בגלים תרמסנה. ואסלמד הפעל אות גרונית ילדיו נח לפניו וכיום ההודש
 יפתח. ופעמים ישאר הפתח לברו. ותבקע האדמה. כולא תשכח מפי זרעו.

הפרק הי בכנין התפעל. כבר ידעת שזה הבנין הוא על הרוכ שוח
 בשמו שואל הבנין והפעל והוא כהיות הפועל פועל הפל. כ
 בעצבו. ועל כן תמצא לאנקלוס תמיד משנה אותם. כמו שנמצא שהיה האתם הכתה באמרו
 אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הנשים. והן רואה החיך ושוחו תטמאו מה הפעל
 לנטמאו מה הפעל. אבל עס כל זה יש לבנין הזה סגולה מיוחדת והוא שכו יחזקו וידמו חזברים
 אשר אין להם מציאות חוץ לנפש כמו שכב על משכבך והתחל שר ציון בועשה עצמך כדלח
 וכן התאבלי נא ול עשי חוקי האבלות. ממתכבד וחסר לחם. מראה עצמו נכבד. וכבר
 ידעת כל זה. והנה חלקי הבנין הזה הם כמספר חלקי הבנין הפועל והם אלה.

התפקד התפקדת התפקדות. והתפקדו
 והתפקדותם והתפקדו. והתפקדו. והתפקדות. והתפקדותם. והתפקדותם. והתפקדותם.
 או מהתפקדת בתפקדות. המקור התפקד. הצויים התפקד. התפקדו. התפקדות. התפקדותה.
 העתידיים. אתפקד. יתפקד. תתפקד. תתפקדו. תתפקדו. תתפקדו. תתפקדו.
 ונהל פיש שהבנין הזה הוא מהחלף לשאר הבנינים כשמושים
 שידעת. ונסיפבו שתיים אותיות על האותיות היסודיות נדגשות בעין הפעל. והוא הבא
 בפעלים העוברים תבא עליהם כחילוק. והתיבשווא נח בכלם. ופא הפועל היא בפתח
 לעולה. וזולתי כשעין הפועל תהא אותיות אהחלע הבלתי מקבלות הדגש כי אז תבא על
 חרוך בקמץ. ועין הפועל פעמים תבא בעצירת כמו התחלך נח. ובא והתפלל אל הבית הזה.
 ופעמים תבא בפתח כמו אל תהודר לפני מלך. ואל תתחכם יותר.

והמקורות
 והצויים הם כזה הבנין על משקל הפעל. וכל יח' חסתר אין הכול
 בניניהם כי אין הכול להתחלך לפני אלים. וחתהלך לפני. לא תוכל
 להתעלם. והנה הוא הפול בכינויים ובעתידים בדי שלא להרכבה באותיות השוריות כמו
 שידעת. והנה בנינייים יבאו בתוספתם מתהלך בתוכו צדיק. מתרפקים על זולתי.
 מתרפקת

מהפיקת על דודה * זפעמים תחסר התיובכיוניים מדבר אליו * ולקח למטהו * משפחה
 מתדבר * מתהדר * וכבר ידעת שבאשר יחסרו אות מה שמורה על הכנין בשמות הפעילים
 שילך הנעושה על המם אם הם מאותם אשר מדרבם לבא במם * והנחה בעצמי תכין
 בתנועת המם הכאה באלה הכינויים שהיא בח' דק אשר היה מדרבו לבא בהא הכנין ובהעדרה
 חטילה במם אשר היתה ראיה לבא בשוא בבואה עם הא הכנין * אבל עס היות שרעיקן תא
 בן לא יוכל לשום תא עם המם באלה הכינויים כמו שעשינו בכינויי מרהפעיל *

והנה

ת"ו הכנין תקדם לפא הפעל בכל הגזרות וזלתי באותן אשר פא
 הפעל שלהן היא אחות מאותיות זס על ש הנקראות אותיות השריקח
 כי אז הקדמה אלה ל"ו הכנין * אבל בזה יש בחינות * וזה כי כשתהיה פא הפעל ש"ן או סכך
 אז תבא התיכנין מאוחרת להן * ואמנם אם תהיה פא הפעל צדי או זין אז יעשו תמורת
 ההיטיות אודלת ויניחו השית עם הצדי * והדלת עס הדין * והדמיון לאותם אשר באו
 עם אותיות שיוסכך וישתמר חקת עמרי * ויסכל החגב * ולאודם שכאו עס הצדי
 שהנדבר וסכך שדק * וילכו ויצטיו * ואמנם עס הדין לא מצאנו מלה בלשון הקודש
 מהכנין הזה * ואמנם מצאנו בלשון ארמית היא הדמנותן למימד קרמי * וזהו אחר שמצאנו
 שנסתמש הלשון הארמי בגזרות אשר פא הפעל שלהן היא צדי שמוש לשון קודש כעצמו *
 רצוני שהחליף התיב בלתי נשמיה יעשבע * נאמר בעבור זה ששמות הדלת עם הדין
 הוא שמוש לשון הקודש גסכן * וזוה הדעת הם רוב הסדקקים אף על פי שלא הביאוה
 זהכרח שאמרו בירצו הזכו הוא מההכנין * וכי ראוי היה לומר הדכו * והנה רבותינו
 זכרם לברכה ישתמשו בשמוש זה הפעמים רבות * באמרם נודכה פלני * נודמן לו דומיהם
 ואמנם הסבה אשר בעבורה קרמו האותיות האלה ל"ו הכנין היא לפי שהיה כבוד על
 הלשון לרדוף אחר התיב ולאמר התשמר * התכבל * ואלו החליפו התיב בשית בבואה עם
 הצדי בעבור שקריאת התיב הדגושה היא נושה מאד לקריאת הצדי * עד כי הצרפתיים לא
 יבדילו ביניהם עד היום * והו מופת אמית יעל שאין לנו מוצא האותיות על השלכל * והנה אליו
 היה מניח בעל הלשון אחר הצדיתיו הכנין לא היתה אז התיב נרגשת כראוי * ולכן החליף אותה
 בשית כדי שתורגש שהצדי והשית בלי בלבול * ואולם החליפו התיב בדלת כשהיה פא
 הפעל זין לפי שקריאת התיב הדגושה אחר הדין תכדיח את כל הקול אל שודמו הדין לסכך *
 והמקרה הזה בעצמו תעשה שקריאת הכף הדגושה אחריה * אשר מפני זה הוהירו חז"ל להתיב זין
 של למען תזכרו שלא תרא נראית כפסך * וככמו אלה החלפים יקרו גם כן לשאר האותיות
 קצתן עם קצת בשית חכרו במבטא * וכאחמלה אחת יעצות מהכלל הזכר שבא התיב הכנין
 קודמת לשינפא הפעל * והיא וחת שוטט שהגדרות * ובאה כן לפי שהיה כבוד לבטא התיב עם
 השתיים שיתים שבערה * ולכן הכניסו חשין ביניהם * והנה מצאנו בכנין ושהקצת פעולות
 מקודמות עס זפעל שיתים לזה בהתחלת העינין שחן יעצות * וקצת המוקדקל לא הרחיק
 זה וזהו דבר יוצא מהקש שבמעט שדמולה המיוחדת לזה הכנין היא וזהתבודות רכוחלטי *
 וזו יעדיף בזה על הכנין ופעל כמו שכבר ידעת * והואך יתכן בהדחת עברות אל הזולת *
 וזהו הגזרות אשר יראה מענינם שבאו צאית הן ויתגברו אותה ויתפרקו בל העם * את

לשון למורים

את דמי הדב "נתנת להם אלהים" וזאתו תלכם " וזנה לשי עסחית שואת והכמה היתח
בלתי נשלמת בזמנו " דנה הוא ביזר שכל פירש את כלם פירוש מסכים עם ההתכדודות
הזרח על היותו מבין הרברים על אמתתם "

הפירק היא בפעלים המורכבים והרביעיים " דנה רבנון בורכבה הוא להורות
בפעל אחד כזש שירובו בשתי פעולות " ואמנם עשו זה כדי לקצר

כדבור " וזנה בשמה כלה השעם עשו והורכבה הוא כמובן כמו שתדע במקומו וזנה
היה בהכבוד תהי' משני סוגים אלא שהם סבנין ורש אחדים כעצמם. וכבר תהיה סבנינים
מתח' פים אלא שהם כסוג ומשדש אחדים " וכבר תהיה משנים שרשים אלא שהם כסוג וכבנין
אחדים ורצוני בסוגים במקום הזה סגו והזכרות והקבות " וזנה הרמיון למין הראשון " ויתכנת
כפואל שותות " ושרתה חמרות ששני אלהם משרש אחד ומבנין אחד אבל היות תורה על
עתידי יזכרים " והזון והוא על הקבות. והרמיון למין השני " ונכפר להם הרם " ומסרו כל
הששים " נגוא' לבדם " לא התפקדו כהובם. כי אלהם מורכבים מבנינים מתח' לפי סבנינים
בשרש ובסוג. כי ונכפר ומסרו הם מורכבים מבנין ופעל והתפעל אשר יהיה עליו דגשות העין
פגואל רמו. ככנפעל " ושלוא דזכר שם פעלו " והתפקדו מורכב כדפעל והתפעל " והרמיון
למין השלישי " והזכותים כי רחמתיים כי משרש ישב היה לו לזכר והושבתים " ומשרש שוב
היה לו לזכר והשיבותים " ומאלה תקח ראיה על השאר ונמצא כנהוב. כי כשהדע סגולת
הפ' אטוים יקל עליך לזכרים במורכבים אחד שורכבת דהנחוב הוא הרכבה שנית "

ואמנם הפעלים הרביעיים הם אותם אשר הבא בהם הגזרה בארבע אותיות
נכדלות " ואלה לבד יקראו בסתם רבעיים " ואמנם בשחכאנו

ארבע אותיות אלא שהן מהרמות כחלק מה מגזרה דהלא יקראו הפעלים האלה רביעיים
בסתם כי אם בשניות. וזנה המין הראשון הוא מעטימא דכנהוב ולא נמצא ממנו כותורתנו
הקדושה ועד אחד וכשאר ספרי המקרא לא נמצאו כי אם ארבעה לבד " והם נדוד מבלבד
יכרסמנו חזיר מעיר " וישמש בשרו " פ' שז עליו עננו. ואמנם המין השני לא נמצא ממנו גם
בן בפעלים השלמים כי אם מעט. אבל בפעלים הנחיים נמצאו גזרות רבות. וזנה מה שבא
בהם מלחי העין הכוללת אותך שם " ויכלכל יוטף ומי מכלכל את יוס כהוא " משלשך
פ' לטלה גבר. וזנה ויקראו כפולי הפא והלכד וגזרו בשאלהם מלחי העין לפי שמצאו אלפי
בה יכלי וישלו את כליהם " ומח שבאו מלחי הלמד וזיהתי בעינו כמה העתה " כיום נשעך
לשגשגי " ופ' יתחבני אדם " ויקראו לאלה כפולי הפא והעין. ומזה המין לחרחר ריב על
דעתמי שאמר שרשו דרה " ומח שנמצאו מה שלמים ויתמהמה " ויהיוקו ידק מחוספס.

מעין המרמור " ואלה כפולי העין והלמד " וכפעלים הכפל מצאו ויתרם אלפי " כפול רפא
והעין. וזנה הלא בעיניו כפול הפא והעין מורה על חזק הפעולה הכוללת העין והלמד על
הולשת המין בשמות כן בפעלים " והביא ראיה מפי פיהת בפעלים " ומשחררת בשמות
שדעון שלא היה שחורה בחלש " ולא כן דעת רבותינו זכרם לרכבה בירק וקראו ארמס
שאמר וארמס אדם שכאדומים " וירק ירוק שדירוקים "

בחלק השני בפעלים המורכבים " וזנה

לשון למורים

בזאת תנעת שמות ופועלים מניד מראשית מנישים אליה אין אסתר מנחת
שמות המקור ופעולים מנוש השמי במים כמורים כמורד ואהה תכנת השאר
 תציל ובא על הדרך השלם אש לתתיך וכחעלס הוא ובראותה וזון
 ולנפיל ירך ומהו הבנין כהתוך בסף
העתידיים השף אל דרום הגישו אלי הגדינא ליה
 אטף לך לייך ובהא אביעה חידות יביע

אומר דבפתח יסע קריס כמדיבר וכצילי ותגר לבני ישראל תכענה שפתיה תלה
ושלא תזכר שם פעל סבבוהא זה
 תגשו תגשתם ותגשנו תגשה ותגשתו ותגשתו
 תגש תגשתי

המקור תגש תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי
העתידיים תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי
 תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי

המקור תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי
העתידיים תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי
 תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי

החלק תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי
הפרק תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי

הפרק תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי
העתידיים תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי

הפרק תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי
העתידיים תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי

הפרק תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי
העתידיים תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי

הפרק תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי
העתידיים תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי

הפרק תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי
העתידיים תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי

הפרק תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי
העתידיים תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי תגשתי

אלעדי כבוד חבלינו יכאו בצלודנום והפא בח'רקקים מעפודל "מפוד עצת גוים"
 ולפעמים תבא הפא בצ'ל כמו ספר אמות בדים' חנה שמחת הפעולים מצחי העין לא יכודל
 כאשר חס מצחי הפא - כי אין וברל בין מצק נחשת שהיא מצחי הפא לאשר מצק לה שהיא
 מצחי העין - וכי המסודים מלפניו " שהיא מצחי העין לאח צמחה המוקעים שהיא מצחי הפא
 והמקורות והצוים יכאו בהא הבנין בקמץ העוד העיד בנו האיש' להיח ברכה' והר נמך
 עקשה פה' ובאנה צוים בתוספתהא " העידה והקיעה למשפטו' ופא הפעיל תבא בהם בצ'ל
 או בח'רקק וולתי בשלמד הפעל אות גרותה ביאז תבא בתחת' השע כמצי' ועינו השע'
 ולפעמים הפעל רא הבנין המקורות והצוים נצב לרוב " והצור לדין עמים' משפט לדיב
 לודין' שיש בה נד אחי' לינו פה' בינו כדערים כעם' ואותיות חתומים יכאו בקמץ כמו
 שכאו בבנין קל' ופא הפעל בח'רקק' כמו תכין לך הודין' או בצ'ל יגל עקב' ובכאם
 בהוספת נון יכאו כשוא כמו שכא בקל' ולא ידיון עדי' ובי דיבונא נשים' וכשהבא זאז
 העסף על אותיות ה' תידיס תבא פא הפעל בסגול' והבא חלהם קיל' חקס נחית' ושב את
 את כל הדכוש' ובאה בח'רקק ותרץ את גלגלהו' ואם פא הפעל' אולמד הפעל אתה מאותיות
 חרע או תבא פא הפעל כפתוח ועד מלאך' וי' נכח' להם' ותכר בגדי אלכנותה' ואין וברל
 אז בין הפעיל וחקל' כי אם מצד העין'.

ושל

הזכר שם פועל ומוזה הבנין הוא דומה למי שלא הזכר שם פועל ומצחי הפא
 שהיא יוד כי אין וברל בין אשר חרף ואשר חרם שהם מצחי העין לבין וחרר
 ומשכן שהיא מצחי הפא' וכין והוא שככפי שהיא מצחי העין ולחשבתם לבדכם שהיא מצחי
 הפא' ואכנס

הפעל

המורכב כבר ידעת כי בעצם הוא שונה לאותה כי אם לשמוע
 תמורת הבנין וחרש' ושכא כפול' והלמד להורות על הדגש שחית
 ראוי לא בעין ופעל כמו שעשה הבנין והפעל' וכבר ידעת כל זמ' ההבנין יבא לעולם
 בחולם כפא הפעל ככל חלקי הבנין וחרדוין חלקיו חרש' ופעל' סעבר'
 כון כוננת כוננתי' כוננו כוננתם כוננו' כוננה כוננת כוננת' שמות הפועלים ככותן ככוננה'
 ככוננה או ככוננת ככוננת' שמות הפועלים ככותן ככוננתי' ככוננה ככוננתי'
 והצוים כונן כוננה' כונני כוננה' ה' תידיס' אכוננן' ככותן ככוננתי' ככותן ככוננתי' ככוננתי'
 הכונן הכונני ככוננה' וכבר ידעת שכין וההפעל ירץ כרצתה הבנין וידעת סבתה'
 ואכנס הבנין

הפעל

דנה חלקיהם אל' ככותן ככוננתי' ככוננתי' ככוננתי'
 ככוננתי' ככוננתי' ככוננתי' ככוננתי' ככוננתי' ככוננתי' ככוננתי' ככוננתי'
 וכקר הבין' הצוים הבין והבנין הכוננה' העתידים' אכין כין' ככותן ככוננתי'
 חכנו תכונת ככוננתי' והחרש' על סעבר' ובא נון והבנין כו בקמץ' חממל' כוננה כיד
 שלכה' ולפי דעת ה' יודיה שכא צדי' תחת חקמץ כמ'ת בינע'ד ממעון קדשו' נכנתו לל' צים
 שפטים' ובחכמתי כינכותותי' פא ונון' בשא' וכן בשאר' כפי רבני' ותנועה' וכא הפא
 בשולק' בכל' מולתי' כמלת אשר נפוצתם שכא בחולם' ושמתי' המארים' אין כון חכם
 כמך' כ' לא דברתם אלי' כוננה' אנשים חכמים' וכו' ובא בשורק' נכונים' חכם בארץ'

ומלוא יעליה למוסר עשיתו ככל אשר צויתני וכלא יורד היבית אשר בנתי לסמך
בארץ מקום יורד ורצאתי אתכם כילא כלו רחמינו וכודאות חיוור צור חסיונו מה
העטשה הזה אשר עשיתם ובתן מקום מס עשיתן תועבה דרינו חלנו נכספה וגם כלהה
וכדראות הויד למד הפעל כיך חסיונפשי ואת אליה מדוע עשיתן וכמה מקום נון
באשר עשיתם עם חמתיים

שמות

הפעל יסואין גדלה את אזני כראש גדלים אסתר ערשה וביור צופיה
הליכות ביהיה לכל זנות יתנו נדה

שמות

הפעל יכ גדליה לכל העמים ויהיו תלויים על העצים גדר החוזה
כשכיות חרב

והמקורות

הם על פנים מתחלפים והכי כשיבאו אודי הפעלים או לפניהם הסכאים
כהא למד הפעל נחה ראה דאנו ביהיה עמד בנה בניתי בית זבול
לך וראו ראו אל הדעו וכשתבאנה האותיות המשמשות עם המקורות יבאו לעולם בתיו
תמורת הרא לבנות לה בית לעשות את עם השפת כעלות חנניה ובראות ומן מעשות
חזשאת ובכואם מכלתי אלה האותיות לפעמים וברוב יבאו בתיו לפעמים וזלחה כמו
שכתבנו למעלה והצוריים בנה ליבזה פו וסעור לכם עשי הטוב בעיניך
ועתידים איעה צאנך אטבור הוא בנה הבית האף

הספה ובה משונה וחשאתם מלפניך אל תחמי משפט אל תמחה נעשה אדם יגלו בראש
גולים וב"ו ונון כלם יכליין ובקרך וצאנך ירכיין וברפסק בצל כנפיך יחסיין לא
תעשו ככל וביק לא תעשו נון וביד אסתבעין בעי בכה הככה לטה הבכי עיני
הראינה ופעמים רבות חסר בעתידים למד הפעל וישילוא תנועת עין הפעל כפא הפעל
ועימדו אותיות העתידים כגעיא לחשלים חסרו למד הפעל כמויכן אלדים ויפן וירר
משה ויקן את חלקת השדה ויקש דבר ידועה משפטם ויבאו ויפנה ויקחו כולו לפעמים
יבאו אותיות העתידים כצור ופאן וארד אל הפן אל כנחתם הפעלים יבאו כפחה
זה כשתהיה פא הפעל אות גרונות כמו תחזו כצין עינינו וועש משה ויעל מעלינו ואם
עין הפעל אות גרנית תבא פא הפעל פתוחה וישע אל קין ויסח את כל חיקים הפעל
תבא פא הפעל כשוא מקום חסול וראו תכרעיא מאותיות העתידים ויבך על צואריו
וישב ממנו שבי וירד מעקב וירד מים עדים וכא בגורות מצוי חלמד משונות

מחבריו וזקוקיה וזיה כי אותיות העתידים כאלה
למד הפעל כמו ויה ערב ויה בקד ויהי אנוש וביעמדו באו בסגלי מי זה אמרתוהי
תשהנו אלה הגזר מפני היות חקין והלמד מאות אודי ונחלק חכמי הדקו לכול וארפכשד
חי כיר יעודה כה שהוא מפעל יחכפל ושרש חיי והלא כע כה ילא מצאנו לעולם להיות
הויד למד הפעל ואם היה כדבריר יעודה היוכאים העתידים על משקל שאר העתידים כפעלי
הכפל וחינו אום אחי יחיו החי מח שלא נמצא כן לעולם ועל כן הוא גזר כי שרש ח הוא
חיהולא חיי אעפ שבאה חמלה הואת זרה וזנה כל חליץ חגיגו חגוש חס אלה

הפעל

שעבר גליית גליתם גליתם גליתם גליתם גליתם
גליתן שמות הפועלים מגלה מגלים מגלה מגלים מגלה מגלים מגלה

לשון למודים

מגולה מגולים מגולה מגולות. המקור גלה. הצווים גלה גלו גלי גלמה. העתידים
 מגלה גלה תגלה נגלה גלות תגלו. תגלה תגלי תגלנה. והרמיון למה שבא ממנו בכתו בפעל
 שעבר מיגלה פני לבשו. אתה צוית פקודך. גלית את מסתרוי. ושם עשורדי בתולית.
 העתידים. כל נקבה. דמיני אלדים חסדך. והיא גלתה את מקור רמיה. שמות הפועלים. מגלה
 סוד. במים לים מכסים. רחל מככה על בניה. סבכות את התכח. שמות הפועלים. מוכח
 אלדים ומענה. והמקורות הם על פנים מתחלפים אם ענהה ענה אתו. קוקהית ילי לגלות
 ערותה עליה. והצווים צוה ישועות יעקב. ובלא הא צו את בני ישראל. לכן חנו לי נאם
 יי. גלישוק. העתידים. אכסה ארץ. מה צוה לים. ובלא הא יצויו אתך. לא תגלה
 ערוהה. ובלא הא סוד אחר אל תגל. גלו שמים עמו. לא תנסו את יי. ובנון מה הנסן את
 יי. בילתאה: פשך. אל תכסירמי.

דלא

זכר פועל ומנון. גולה גולית גולית. גולו. גולתם גוליתו.
 גולתה גולית גוליתן. התארים. אחר שמצאנו אשר

זורה ברחת שורה האר מזה נאמר השאר בשלמים. חם גולה גולים. גולה גולות. המקור גולות. כמו את כל עונותו. העתידים
 מגולה יגלה תגולה. נגולח גולו תגולו. תגולה תגולי תגולנה. והרמיון למה שבא בכתוב
 בפעל שעבר ואחר כך לא זונה. גם אתה חולית כמוני. וזה כל חלקי
 הפועל אליו. הגלה הגלית הגלית הגלו הגלתה הגליתו. הגליתו

בנין

הגלית והגלתן. שמות הפועלים. מגלה מגלים מגלה מגולת. שמות הפועלים. מגולח
 מגולים מגולה מגולות. המקור גלה אודות. הנונים הגלה הגלו הגלי הגלנה.
 העתידים. מגלה מגלה תגלה מגולת. תגלה תגלי תגלנה. והרמיון למה שנטעא ממנו
 בכתוב בפעל שעבר. ביקרה יי אל ידך. הא חכנין כח ידך או בסגול אשר הגלה נמוכד נאצר
 ביה גלית בסדך. וכסף הרבית ליה. בירמרו את רוחו. ומסואת לבנו. והקרייתם לים.
 ובצלי התעניתם כנפשותיכם. הפנתה לנוס. ובתינו המורתהא וקבה. נורצת את שבתותיה
 ובאה מלת כלו כהמחה עליה. היא בצלי והעין בשוא ופתח. תאנית הלאה. ביום התגדית.
 שמות הפועלים. אשר אני מראה אותך בסגול. העין ובצלי מעלה פנחה. מעלים את ארון יי.
 ובח' ידך נקבה ברבה להכיל. שמות הפועלים. מופנה צפונה. ובקסף חסף אשר אתה
 מראה בחר. הימראה ונגאל. בהורלם תחת קסף חסף. והמקורות באורעל ג' משקלים להעלות
 נר תמיד. ורבה ארבה את זרעך. מדרבת גואל הדם. הצווים והפעל לחי. ובלא הא ורף
 ממני. הרפודעו. הרבי שיר. וכשפא את גרונת את שמאל השלילי. העתידים. חרבה
 ארבה את זרעך. לא ירבה לו מאד. ובלא הא יפת אלדים ליפה. ויפן זכ אל זכ. אם כסף
 תלוה. לכה נשקה את אבינו. ויסרו על ים בים סוף. ורבי עתידו זה חכנין בבואם בלא רא
 יבאו על משקל עתיד יחקל. ולא יחולפו כי אם בניקוד. כי בעתיד יחקל יבאו אותיות האיתן
 בצלי. ובה חכנין בסגול אל תפן אל מוחתם מן חקל בצלי. ויפן זכ אל זכ מזה הפועל
 בסגול. כאלו שמסגולות זה חכנין לבא באותיות העתידים פתוחות בפתח גדול או קטן. ועל
 פן אמרו קצת מהמקורקים כי וחסאתם מלפניך אל תמחי. הוא מזה חכנין. ויותר נכון הוא ל
 שבא בזה חקלם חכנין מן חקלם וחי' קצתם שבא בצור ילדך תשי. וזה חלמי שהקל בגורת מוח

לשון לכוזים

דוא יצא ואם פאדפעל הויה עין לא ימצא חבדלי בין עתו יודה חבנין לעתו יודי חבנין חקל כל
אם מצד הענין כי יועל משה הוא מחקל ויעל עולות כמו בזה הוא מזה חבנין ובגזרת ראה
מצאנו חמקרה הויה: כיוצא "הוא מחקל" וירא אנה את פמוא חעיר הוא מזה חבנין אחר
שדוא יצא לטלושי" ושלף החכר פועלו ממנו הגלה הגלית הגלית: רגלו
הגליתם הגליו" הגלית הגלית הגלית" ומקור הגלה" כמו וחדד

לא נפרתה" איתן אגלה יגלה תגלה נגלה יגלו תגלו תגלה תגלה תגלה" דה
דוא בכל אלה בקמץ חספ כמו אשר הגלה מירושלם עם הגולה אשר הגלה" וכלא הא הגלה
'הודה' וכלא כי חלית' החית בקמץ חספ להפארת הקריאה כמו שבא יעמד חי בשלמים -
ואמנם חלקי חבנין דנפעל הם אלו הפעל שעבר" נגלה נגלית נגלית

נגלו נגליתם נגליו נגליתם נגלית נגלית" התארים נגלה נגלים נגלה
נגלות' המקורות על פנים מתחלפים" יש שיבאו בתי בהגלות נגלות שגוים מקורות מזה
דבנין ויש שבאו ברא דגלה נגליתו נדמה נדמה מלך ישראל" להראח כשילהי הצוויים
הגלה הגלו הגלי הגלנה" העתידים" אגלה יגלה תגלה נגלה יגלו תגלו תגלה תגלה
והדמיון למה שבאו מהם ככתוב בפעל שעבר ונגלה יסודו פפיר גויים נדמית" וכהא איד
נדמיתח: אוילי כי נדמיתו נבעו מצפוניו ונגליו אליהם וככתה עיר עור אבנד וככתה
שמות התארים לאל הנראח איד נרפים אתם נרפים מכה נחלה ואת דגלות' ומקור
כפי החלפות מיניהם כתבתים העתידים ואנכי אקרה כה' וכלא הא פתייתי ונפתה"
ימצה אל יסוד המזכח ואם פא דפעל גרונית לא יעשה כן במקומנו עד שדי תכנה" יסוד
מספר חיים ולא יחצו עוד תגלה רעתו בקהל וכלא הא תגל ערותך" הולחן תעגנה
ואמנם חלקי בנין והפעל הם אלו

התגלה התגלית התגלית' התגלו התגליתם התגליתם התגליתם
התגלית התגליתן שמות הפועלים מתגלה מתגלים מתגלה מתגלות' המקור התגלות
הצוויים התגלה" התגלו התגלי התגלח העתידים אתגלה יתגלה תתגלה -
נתגלה יתגלה תגלו התגלה התגלנה" הדמיונים למה שבא מזה ככתוב בפעל
שעבר כי התענית בכל אשר התענה אבי' ותרפית כעם צדח" התאוית' התאו תאוה
והתאויתם לכם שמות הפועלים ומתערה כנאור רענן ורזי התאונים" ומקור כי אם
בהתגלות לבו" הצוויים שבכעל משהך והתחל דנו והתהלה"
ועתידים באוכלא הוא חבנין ויהגל כתוך אהלו ויתאו מלך יפך" ופא הפעל הכא בוח
חבנין כפתח וזולת כשתיה עין הפעל מאותיות אהזלע חלתי מקבלות דגש" כי אז תביא
קמץ כמו אל השתע כי אני ארדיך ואל התגר כם כלחמה" כי אלה אף על פי שבאו נדרו
לכד רפ ללפי שמשפטם הויה כבואם עמה להיות קבוצים באוגם כן קמצים וזרתה"
וכן באו קבוצים ואל תהאו למשעותיו" ויהאו מלך יפך אבל אלו לא באו מזה השטעם
בי אם מפני שכל דוא מורגשת במבטא הכאה על יוד ורכים בסוף השמות הפועלים כמו יודו
הגליו שומרו זוכרו תבא לפניו קמץ להורות על דגש" באה גם כאלה שיבאו

על משקלים ודגש בזה חבנין כאח גורח

55

ד ד

גזרה אחת מטובה בעתידים משאר הגזרות היא גזרת שחה כי בעתידים וזבועיכם החצויים
 באה בואו מקום הרא למד רפ"ג כמו האתונה השתדלותו וכו' מטורה מסתתרים השתדלות
 השתדלה השתדלו ובעתידים יש בחימה כי בידו וחזרה הוסיף כמו בגזרה למד ואמר
 וישתדלו ארצת שבע פעמים ושתתנו לומר ולא נמצא דברתה חזרה אלא עשה לידו והתקן וכבר
 ידעת חכמה אשר בעבורה נקרא הפעל מזה הבנין לתיו בחימה א' מאותיות השריקה

הפרק הר'

בחסרי תפא ומת' למד ונת' הקצונה ונת' העין ה' למד ר' ע' כי
 כשתחזרה גזרה פחסרי תפא ותחזרה למד הפעל שלה אלף לא תתחלף
 משאר הגזרות וחסרותיו אם בגזרת חלמד לבד אבל לא תפול הלמד מומכת לעולם וזה
 כמו נשא נשאת נשאתי הפעל שעבר ונשא נשאו בשמו הפועלים ושא את ראש והמקום
 שאו את ראש כל עתה בצוים ושא את חיל דמסק כ' תשא את ראש ותשאנה עלינו
 בעתידים אמנם בחיות למד הפעל האז הבאנה גזרות כאלה בזה החלפות גדול בבנין הקל
 והפעיל כי כאלה לפעמים הוסיף תפא ותנח חלמו ולפעמים תחסר חלמו מומכת גם
 כן דמיון זה כי בגזרת נזה מצאנו עתיד הקל פעמים בגזרת חלמו אבל היא נראית במכתב
 כמו ואשר יזה מרסה אשר יזה עליה ולפעמים תחסר כמו ויו מרסה אל הקד בחירק ה' וית'
 ארבעלי ויוצאם על בגדו וכבנין הפעיל ויו מצנו כפתח חיד וכן בגזרת נשא באו עתיד
 וקל לפעמים כהוראת למד הפעל בכתיבה כמו ישה לארץ מכלם וכחסרונה וישאה לני' ויש
 משה את משה וכבנין הפעיל דרכו סמתי תא אש אל תש לבי לדבר רע השלבי אל
 קרותיך מספסאסמה תמה השם ויש גזרות שלא באו מן כי אם מפנין הפעיל לבד כמו
 גזרת נכח שלא מצאנו ממנה בחסרון כי אם בנין הפעיל בין בהוראת למד הפעל בין בהעדרת
 האכה אכה אבי' ויך את דמצרי ולפי ה' אבע אולי אוכל נכחו והא מקור מהפעל חגוש
 ושלא רזובר פעלו מצנו לא נובו והשערה נוכחה ושלא הוחר פעלו מהפעיל אשר
 ודכה את המדינית ודכהמה המעט הקיש על השאר ואמנם נח' הקצונה לפעמים יהיו
 בחי' תפא שחיא אלף ולמד הפעל שלהם תיא הא' כמלא תאכה לו ולפעמים שופא שלהם
 עוד ולמד יום היא אלף כמו לא תירא ולא תחת יירא נא אתי צאו מרובה צאנה וראינה
 ולפעמים תהיה הלמד שלהם הא כמו אשר רעתי לי והמקור לירות כמו אופל וכבנין
 דהפעיל תבאה עוד פא הפעל ממרת בואנה כמו אשר הנתי והנני הודלי' כי טוב
 וזה נתידיס אורה אתי' ולא תנו איש את עמיתו וכינד נראית עד אמהו וינפשי' וכחסרון
 למד הפעיל יאמר רה ויער משפאנו וירח בבנין הפעל באג ותאריס לברס נהים כמו מורא
 מאר נוג' מסעד בתלותיח מנות ואתה העתידים אי אפס' בהם לכא בפא הפעל נחח'
 וכבנין וזה אתה שיש להלכא כרגש לחסרון וכן הבנין העתידים משה או ירח ירח ויחל'
 עוד ל' מען תמא וזה הפעל והתורה עלי' והתורה את ענם ואתה הקיש על זה ואמנם
 בדי' העין חלמו וזה אלה השם עיניהם הוא ויד ולמד יום אלף והפעל שעבר
 בפעל הקל בא באת באתי באו באתם באנו ובא חסד כי על יום טוב בנו

והתארים כא באים באה באות והמקור עד בא עסף והצויים כא ברוך י' ובוא בית אל'
 ובמשקל אחר שתי ושכרו נקו' והעתידים עוד אבא אל מקדשי אל אימא עשו' והיה
 ב' תבא ובה תבאתה לראש יוסף בסימן ונקבה תבחרת והעין כל ברכה וברכה'
 והבנין

מזכיק ודפועל מוח

אביא והבאת תבאתי הביאו הבאתם תבאנו או וביאנו

הביאתם תבאנו הביאותן שמות הפועלים מביא מביאים מביאה מביאות שמות הפועל
מביא מביאים מביאה מביאות " המקור תבא או הביא " הצוייה תבא הביאו הביא תבאנה
העתידיים אביא יביא תביא נביא יביאו תביאו תביא תביאנה " ובכל מלה למד
הפעל נראית ונחסרה מהמכתב שכן ראש אל עי ראשי כי הוא עתיד מן הביא אביה ארתה ושלח
ותזכר פעלו ומוח תבא תבאת תבאתי תבאו תבאתם תבאנו תבאה תבאת תבאתן
העתידיים אובא יובא תובא נובא יובאו תובאו תובאת תובאתנה

החלק

הרביעי בפעלי הכפל הוא פרק א כבר ידעת בפרק דאשון סוף השער סוף
ודרצה אצל המדקדקים בבעלי חמפל והוא כשהחיינה העין והלמד מאינו גזרה דומה " ועתה
הי ידוע כי רוב מלה וגזרות הפול עין הפעל מהמכתב ויבא תמורה הרגש ונאנס ובנינים
שענינה רגשה כבנין רגוש והדפועל לא תפול מהם אות הכפל כלל ומשפטם כזה כמשפט
בשלימים כי אין כן בדגש אחד ולחיות על רגשות הבנין ועל חסרון האות אבל בכל שאר
הבנינים באו כרוב בחסרון אות הכפל ואמנם כל חלקי הכנין הקלה אליו

הפעל שעבר סכב סכבת סכבתי סכבו סכבתם סכבו סכבו סכבו סכבת
סכבתן שמות הפועלים סוכב סוכבים סוכבה או סוכבת סוכבות שמות הפועלים סכבו
סוכבים סוכבה סוכבות " המקור סוכב " הצויים סוכב סכבו סכבי סכובנה " העתידי
אסכוב יסכוב תסכוב נסכוב יסכובו תסכובו " תסכות תסכבו " ודעה לפי שרוב
חלקי זה הבנין באו בחסרון עין הפעל אביא הדמית למה שנמצא בכתוב מהם בי הביאים
בלי חסרון משפטם כמשפט השלימים ודעה הפעל שעבר ליתור ונסתר הוא כמו כי אסתם
הבספ פא הפעל לחיות על חסרונם ולא נשארה פא קמוצה לשלא יתערב עם נחוי העין כגון קס
שכ וחבריהם וזה הוא ההבדל אשר ביניהם כי פעלי הכפל הם פתוחים ונחוי העין קצוצים

וכבר מצאנו נוסח אחר שהוא בפעלי הכפל קמוץ וכדפך כי שח מראות עיניהם כי מי בן ליום
קמנות פתוחים והם נחוי העין ושאר חלקי הבנין לזכר ונמצא אותה שלות סכות בעקן לך
בא הוא חמטך וחמדך בעד עצמו חן קלותימה אשיבך ופולרע דלתי ולי יתשוע וירב
ונסתרים כאשר תמוכל הגוי כי פסואנינים ומלרע זכנו ירעו רבו משערת ראשי

ולחזרת פעול וימרדו ורובו ורבים ונמצאים וחונתם אותה לוי והמכריס בעד
עצמם כידלחומאד בזונו לנו שמות הפועלים והם בזה חסרו כדמות תארי אם זך וישר
אתה הסורשעה חמטך ויחירי חמטך והפלת יזכה ברחכתה " ולא חליש חיה
רגוש חקקת ודעות " ושמות הפועלים לא מצאנו חסדים וזה שבאו מהם שלימים
צדור עין אפרים ארתים הם כי גרשוני היום ארות הארמה צדורות בשמלותם חבקר
על פנים מהחלפים יש שבאו בחולס הפא רב לכם טוב עד הוס כל הירד ויש שבא כפתח
לזר לפני גוים ובתוספת ואו שמה ושאר " השוים טוב רמה לך רודי סכו ציון סכב
עור ובקמץ חטף דמי שמים רני וסמחי חגי עדה " העתידיים מה אקב לא קבה אל
שום וישרוק ובשורק ישו צורים " רון ושמו " ואשר תאור יאר " ונסכ את ור שיער
סכבו על ירבי " תכומעל השח " הדרן לשון אלים " וזהו המוכיח אלומתכם

בכס בתוך סעי' נקל לצל לנסות. וגם אכתוב נמקים את שבר עמי על נקלה" תשמח
והנרסות. המקור הבוק תבוק" ובצורה סמס' הצוני" צאו מתוכה תברר
וההבדל בין הצוני לרביס בזה והגו לצוני הרבים במזי הלמד הוא. כי בזה תכא המל המלעיל
ובמזי הלמד מלרעי ולאשר בחשך הגלוי העתידים ואקל בעיניו ובא אל ימשלובי או
אתם בנחמא. ואין דומה לה בכלה שקראו כל לבכ אנוש יסס' ובחולס וידים אודן" ועל
הנהגותיה ולאחר איך חסס' לאת ראו לא תחת. יתה מריבע" ומסא אסרוע"
ותקלגברתה" ובחולס והתם השנה" ובשולק מקום חולס" תחוס מלאהה" גם פרטן
תומי ובכאן נשלספה שראיתו הכרתי בחלקה עלי סתעתק אל תרבור בשמות'

השער

השלישי בשמות למיניהם ובו ארבעה פרקים ופרק הראשון
בחלוקת השמות כפי חלוקת ונקראים בהם" ופרק השני בחברלים
מיוחדים שיש לקצת השמו' וזאת קצתם כפי ונמצא ממנו בפפרי ה
הקדש" ופרק השלישי בחלוקת השמות הדרושה לחלוקת העלמים. ופרק הרביעי בגמיות"

הפרק

וראשון בח' זקת השמות כפי חלוקת ונקראים בהם" וע
שחכמי החקק חלקו המציאות בכלל לשני חלקים אל עצם
ולמקרה" וביאור זה שהמציאות כלם אם שיהיו עצמים והם
אשר יש להם מציאות בעצמותם ואינם נשואים על זולתם" או הם ענינים קודמים לעצמים
לא יעמוד אמתם וזולתה נצמיס והם לפי זה יקראו מקרים" וראוי הוא אם כן שהשמות
אשר יורו על שני אלה הדרבים יחלקו בחלוקתם" רצוני אל שמות העצמים" ואל שמות
המקרים אבל לפי שיש סדברים אין להם מציאות כלל. והם העדרי הקנינים
ומן הראוי הוא להניח להם שמות מתחלפ'ם כפי התחלפות הקנינים והם כי העדר
האור לא היה ראוי להקרא בשם העדר החיים והוא הדין בזולת" אם כן ראוי הוא לומר
שהוא העלוקן אשר לשמות הוא שם דבר לפי שהוא כולל לעצמים ולמקרים ולהעדרי
ושיחלק שם דבר בחלוקה הראוונה לשלש אלו החלקים" רצוני לשמות העצמים
ולשמות המקרים ולשמות העדריים.

הנהגה

שם העצם יתחלק עוד אל שמות העצמים וראשונים והם אישיל נ
העצמים הרמוזים אליהם. ואל שמות העצמים השניים אשר הם
הסוגים והמנינים והם אשר אין להם מציאות כי אם כפי ש' כתי' והעצמות והמדבר ודומיהם"
העצמים יש שהם נגזרים מעצמים אחרים קצמים להם כשם אדם
הנגזר מאדם" ויש שהם נגזרים כחפ' עוליה כראובן ושמעון
ונגזרים מפעל וראיהו השמיעה" ויש שהם נגזרים במקרים אחרים וגזרים בהם כאדם
ונקרא כן לחקק האדומים שבו" חזקיות שנקרא כן להפלת זכונות" והשמות כאלה
יקראו המדקדקים הארמים גזרים" ויש שמות שאינם נגזרים לפי. ונראה מהם והם רוב שמות
העצמים כסוס וגמל וארץ וגפן וזוה"ם" ורע'
אחרת בשמות העצמי' והיא נמצאת בספרי'
השמות הם גזרי' נשחק גררפי' ומהם משנה' והמשותפי' יש שהם כשמות' שהן גמור ויש

ויש שהם נאמרים בכללות וביחוד - ומהם משאלי - ומהם מועתקים "וביאור זאת החלוקה
 היא" כי השמות המתחלפים והנעזים למצואים מתחלפים הם תקראים שמות כבדלים
 והשמות המתחלפים הנעזים למצוא אחד כסבין ומאבלה "ואריה וזביא וליש יקראו אותם
 שמות כבדלים" והשם האחד המונח למצואים מתחלפים בשם העין המונח על עין ודואוהועל
 עין תמים וגו' עין חשמש יקראו לשמות כאלה שהם משותפים שתוף גמור "ואבצח השמות
 הנאמרים בכללות וביחוד הם בשם ישראל ויהודה ויוסף שפעמים נאמרו על האומה או על
 השטתח כמו ישראל לא יע - יהודה יעלה בתחלה - ולאחלועל שבטיוסף - עם היותם
 שמות לאנשים מיוחדים" ואמנם השמות הכושאלים הם אשר עקר הנחהם הוא על עצמם כה
 ואזר כן והשאלות יעלם מה אל עצם אחד בעבור דמיון מה שיש ביניהם בשם האריה והכלב
 המנח על אלה הבעלי חיים (והשאלו אחד בן לאנשים ותכורים וזעזים כמאמר דוד עז
 היעזימפי אריה" כי סבבנו כלבים) והשמות המועתקים הם המונחים גם כן בעצם
 וראשונם על עצם מועצמים מוחטאלו בעבור דמיון מה אל עצמים אחרים אבל הם קיימים
 בשאלים אליהם כקונם באותם שחשאלו מהם ביחוד והבדל שיש בין זאת החשאלה ואשר
 לפניה כראש הדר" ונפוח הארץ" ולב השמים

ולפי

שאישי האדם יש להם יהרון קצתם על קצתם בחלק השכלי מה שלא
 ימצאו לו ולתמשאר אישי המינים" וכאלו ששם העצם נאמר על אישי
 האדם ועל שאר העצמים בקרינה ואיחוד היה שהשמות המניחים על אישי המדבר והבדל
 בארבעה הדברים הביאם הלאבע בספר השם" והאחד כהם כי שמות המדבר לא יכנה מרם
 פעל כילא תאמר אברהם אברהם" ותאמר זה המשאר העצמים הראשונים כי בא משלג
 תשלג בעלמך" ומחבר החזק נחרכו המלכים ובכרם כורמים הליהבים וזולתם" והבדל
 זה כי שמות המדבר לא יטמו לזולתם" כילא תאמר יצחק יהודי" לא יעקב העיר ככל
 שמצאנו בגד העצם או השתים" כי בא סנס פרעה" ולזאת הצבה לא יקבלו הבנוי ככר
 שיקבלו שואר העצמים כי לא תאמר אברהמי ואברהמי כמו שתאמר בגדי ובגדי" והבדל
 זה כי שמות המדבר לא יחרכו כילא תאמר אברהמי או יצחקים כמו שתאמר מבגדי בגדים
 וסנס סנסים" והבדל זה כי שמו המדבר לא יבא בהאחידיעה כילא תאמר האברהמי היצחק
 כמו שמצאנו כי אם הסנס אבד ותחזור אמר - הנשר הגדול חזרתם" ומה שמצאנו אבד הקדול
 וזאת תאר לנפש שלמה" וכן באו שמות אחר' כהא הדעת" והם כלם תארו' לשבט או למשפחה
 כמו הוינה הקרוי - ואין צריך להאריך בביאורם. **ואמנם** שמות המקרים וזה כהם
 שמות שנקראו עין הקקרה כמו חמד ואמת - צדק ומשפט שלום - זכר עשה
 - בעסדרג רכבכה האכילה היא" ויש מהם שמות שיהאזכרם העצמי במקרה כאלה
 המקרים והם הנקראים שמות ותאר" כאמרך ראו כהם ושמעון צדיק - ולחם חם" וצמר
 לבן" ומהם שמות הנקראים שמות הפעל והם המקורות וכבר ידעת אותם" ומהם שמו הפעל
 הפעולים אשר ידעת אותם גם כן כשער הפעלים וידעת הסבה אשר בעבורה נכנסו בין חלקי
 הפעלים" והבדל אשר בנינו נוכחין שמות ותאר כי הם לא יצדק עליהם השם הוצא כי אם
 בהיותם מפעלים הפעל הוא" ואמנם שמות התארים יצדקו על הנקראים כהם גם אם
 לא יעשו הפעל אשר בעבורו נקראו כאלה השמות" והמשל כזה כי יש הבדל בין ונוב איש
 ובכרו" ובין אם במהרהר ימצא

לטון למדים

המצא ונגב כי לא יקרא גונב רק בחיותו גונב בפעל יוגנב יקרא גם בחיותו ישן להיות לופעל
הגניבה בקנין

ואמנם

שמות העדורים הם השמות אשר הונחו להעדר הקנינים כחשך ומת ועוני
וסכלות כי אלה אינם יש ואין חושך כי אם העדר האור והמת העדר
דחיים והעני העדר העושר והסכלות העדר החכמה ואתחתיקיש על השאר

הפרק הב'

בחדלים המיוחדים אשר יש לקצת השמות זולת קצתם כפי המצא
מהו בספרי הקדש ובהמצא בכתבי הקדש חלופים מיוחדים לקצת
השמות והוא אם מצד האחדות והרבי או הכרות והנקבות כי יש שמות שכאן לעולם
בלשון יחיד ויש שכאן לעולם בלשון רבים דאשר באו בלשון יחיד חסכמו זה ונחשת
ברזל ועופרת והר מזה והכח כתב שגם בסף לא יתרחב והשיב עליו הלא בע מצורות
בספיהם וכתב הדוק כי הרבי שב אל הצורות ולא אמר בלום כי היה יכול לומר את
צורות כספם וכגון ועשק באו לעולם בלשון יחיד ואמנם השמות אשר באו לעולם
בלשון רבים הסבתולים וקנים נעורים עלומים פנים ויש שבאותם על מתנות שנים
ברית וצהר ושמים ומים ולא באו נפרדים לעולם

ואמנם

החלופים המצא מצד הזכרות ותקבות דא כי יש שמות שכאן לעולם בלשון
זכר ולא בשאר לחוסף עליהם הוא המורה על תקבה כנשר ושור ועז
ושפן כי מאלה לא נוכל לומר נשרה ושורה וכו' ויש שבאו לעולם בלשון נקבה ולא נוכל
כמו בן לחצר הוא אשר חזרה על תקבה להשתמש מהם בלשון זכר כמו חסידה אנפה עזניה
דארנבת כי מאלה לא נאמר חסיד ואנף ויש מהשמות שכאן בכתוב בלשון זכר ותקבה יחיד
כמו כל שח נקודו שליוא בין שה בריאה ובין שה רצה פגוש רוב שכול ופרה ודוב הרעינה
והיה המתנה והשאר אמתנה עלי מחנה סם המקום הודא ולא תשורנו עוד מקומי
וזולתם רבים ויש שמות שכאן בהא תקבחו ובלוגם הזכרים גם אם היו ממינים מתחלפים
כי הם כסוג להם כמנו כלה וטרפה וברמה ויש שמות שהם מיוחדים לזכרים כמין בזהבאל
והחבור ויש שהם מיוחדים לתקבות אשר מאותם המינים בעצמם כרחל ואתן ובאיש האדם
במצאו שמות מה המין בעבר ואמה או שפחה וארון וגבידה ויש שמות זכרים שבאו בקוצם
כתל תקבות כאבות ורחות ומקומה והפך זה קבוץ קצת שמות תקבות כסם ויור הדביל
בנשים ופולגשים ויש שמות הזכרים בגזרת לטון תקבה כמו שלמה ממשרקה ושמות
התקבות בלשון זכר כמו אביגיל ואחיעזר ויהיה סרבים

הפרק הג'

בחלוקת השמות והאזה על דרך חלוקת הפעלים וזה המדקדק החסיד
לשקול השמות באזה על הפעל כמו שעשו זה במשקל ופעלים וכמד
משקל ופעלים יש מהם שלמים וכמו חסרים ומדם נחיים נמדם כפול
באלה האופנים בעצמם הם משקל והשמות והסכה אשר הביאה אל המדקדקים אל החלוקה
הזאת היא לפי שמצאו שרוב השמות הם גזרים כהפעלות ושהם ירצו מרצתם כדגשות ה
והחסרון והנחיה ואחר שהדבר כן אם מצאו שמות מהגזרים מופעלות והשלמות ושמות
אחרים מופעלות החסרות או הנחיות והוא יודא אם כן לרבריל אותם כאלה הדבורים
זשעם המלה יודיענו מאי זה הפעל נגזר אי זה שם מהשמות הגזרים דמיון זה כי לפי שמצאו
עדות ביוסף שמו וכן ויתן עליו את הודו ואת העדות בשעם מתחלפים שפגמו על ביעדות

לשון למודים

עדות וראשון הוא נגיד מן פשי' מעידהבם את השמים ואר הארץ. ויגדוה השני והוא נגיד מן
 פגל ואערך עדי. ותעד נאמה. והפעל ראשון והאמנה הענין. והשני בנחיהלמד כמד
 שיעשה. אכן אלה בעצמם יהיו חכמים לאלה השנים שכתב ומאלה תקיש על השאר
 וכבר ירעם כפרק הרביעי במסע ערו הראשון מהחכמה שאותיות האמנה הן ח
 ונכסות על השמות. אם האלף כאלף ארבע אשכול. ואם הוא אהת
 ונחיה הענין. ואם הויד ביד ילקשו ערו ויפחה. ואם הפס כסם מעיה ומסנה ומסגה ומסמר
 ואם הענין כתיו תקשה ותרעה והפלה והלבושה. ואחר זה ראוי שתדע שהשמות ישאר
 באופנים מתחילים. יש שישהנו בסמיכו יש שישהנו כרבוני. ויש שישהנו ברבוני לא ישתנו
 בסמיכות ואקנס אחד שלא ישנה ככנו וברכו. כמו שתראה כל זה בזה דפרק בעה. וענין
 ונני בסדר השמות על סדר הפעלים רצוני השלמי וחחסרים וזבחים למונים. ואחרונה ישע
 חכמולים. ואחר כן אביא המוכעים והמוסמים. ולפי כונת הקצור אין ערך לחוביה השמות
 כלם כי בתיאור כל סין ומין שנים אנשלה ואופני השמות יספיק. ואתה העמד על
 השאר שלא נזכרו. ודמה בזה אלך בעקבות הדרך ביהא השוכ מאד בזה חתלק.

סגל

הקמץ יש מצנו שס העצם כמו אבק והקמץ. ויש מסגרים שהוא. כמו חכם
 סבל קמץ שטע. וכלם ישתנו בסמיכות והבא שואבפא ופתח כעין חוב הארץ
 והוא. חכם לבב. קמץ בניו. ובקצועים ישאר הקמץ בעין. חכמים קמנים משלים ובסמיכות
 הסוד חכם. משלי שלמה. אל כל חכמי לב. תעם דבנויים זהב וזהב דבנו דבנו וכן בלם.
 לפי שמשאנו ארתי מנוי קם בשמי. שפסגו ביונפרד מנכונשם על משקל זכ. כי אליו
 היה דנפרד בשם אובשב חיהבא בבנוי בשמי או בשמי. כמו שכא מידך דרכי ומחדש חדשי.
 וכן שפסגו בארשים לבקרים שדנפרד מנכונשם. שאלהויה בקך זהו אומר לבקרים כמד
 לחדשים מן הדש.

מעל

הוא בשוא והעין כקמץ זמן כתב יקר אשר פרספנס יחורפתחיים. ואת יקר
 תפאר תגדלהו. כתב הדת ומצאנו שאר לעולם קטון שמך או מוכרת.
 ובקצועם כתבים יקרים. ונשהנו וינו שלויים מן היסודכש גבל סך צפת הם אחד בסמיכות
 וחכרת. אבל בכחאס נאנתחוסף פאק. יכאיקצועים כמו על קדש דוה.

מעל

הוא בשוא והעין כקמץ. באר זאב פאר כא. מצאנו קבוץ באר בלשון נקבה
 והאריות בארז המים. ובאכארת בארזת המר משונה כיבאה תבית
 במגזל והאלף בשוא מגזל הארלי אנו מזה המשקל.

מעל

הוא בציו והעין כקמץ. ענב שכדשעד לכב וישתנו בסמיכות. וכל לכב
 ארש ימס' סקר ראשדל צפח. ואפסוד שהוא בזה המשקל אחד ובסמיכות אב
 אחד העס בפתח האלף.
 כלוב צרו ודוא מלרע. הלל בן שחר. ובי שם תבל בלה.

מעל

מעל

הוא באחריו והעין כצור ודגש. עור עלג פחה וזמה הוא את הקטר אשר קשרת
 ודבר אין בחם ומוח אלס וחרש. ובא דחית בעלילהיות הליש עלולה
 מלחדש ובקצועם עלגים עוריים פחיס אלמים. וכאן מוקלים עוריים פחיסים.
 הקמץ בעין כמד אבר וכסמך כדני פסך ועל משקל השנים הוא וקין כברים

מעל

העין והעין בקמץ יגבסלח צואר שבת וכסמיכות תבאגם העין כפתח שבת שבתן היא
לכס וכסמיתו לא תקבל דגש תבא דפתח בקמץ חרש חכס יבקש לו ובקבוץ לא תשתבח
תעעת ופא ורדין דהורא כולל לכל השמית דגש העין

פעיל

הפא בשוא והעין כחולם שאור שאור תרוס שמאל ומה ואל גבוה קומתו

פעיל

הבשורק העין גבול זכור ואלה לא ישתנו בין בקבוץ בין כסמיכות

הפא בקמץ והעין כחולם ארון ארון גדול קטן קרוב שלום כלם ישתנו
בקבוץ והסמיכות לשוא בפא הפעל קטנים גדולים ארונים שלמים ארון
עץ קטן בניו שלום העיד

פעיל

הדגוש בעין והפא בפתח ובמין ירוק עשה ורתוק ונקבץ רתוק בשוא
חריש וכשורק ורתוקות זהב והקל וצרה הקוח כסף

פעיל

הפא בקמץ והעין בשורק ברוך עצום טרעו וקלש שבוע וישתנו
כסמיכות בא ברוך מלא שבגזאת וכדגש העין וכפתח הפא מפני

הדגש שכור הארץ תגד וכיריס הפוח

פעיל

הדגוש והפא כח' וקוהעין כחולם גבור שכור ובקבוץ בקמץ חסף

צפרים ובשורק העין בכד חתל פגול צבור והקל העין ובחולס געזין
קישור שילוח

פעיל

הפא בחולם והעין בקמץ אצור גחל כוכב עולם וכחסמכס תבא העין
כפתח וכוכע ושועוץ בראשו ובקבוץ תשאר קמצה כככים לולם

ועד יורות עולמים ובשורק הפא אולם יכל משפטסאחד
הדגוש בעין גמץ סלם ובחולם העין עלה אריח מסבנו את עול סבלים

פעיל

ומזה כתגות לנקבה

הפא בקמץ והעין כחוליק חציר נדיב רביל שכיר ומה אביד כי
מצאנורה מוקל לאכיר יעקב ובקבוץ וסמיכות הפא בשוא ומה סריס

פעיל

פרעה ושלישים על כלה וברק שלישה באוקמציס ואחרים זולתם וכדגש העין ופתחת
הפא אביר אביר פטיש צדיק וכבר ידעת שלא ישתנו הדגשים ומא'ה ערין

וסריס וקמציס וכאו בקמץ בפני ה' י' ש

פעיל

בשוא הפא גביר כפיר כסיל מחיר שחין לא ישתנו

פעיל

הפא בעצ' וכמו אוכ' אור' אפור' ערוס'

פעיל

גכרי' חפשי' ולרכים חפשים

פעיל

מצרין עברו ובכחול שכני ובשוא פנימו עריו

פעיל

אל' לימורי ובשפת' ומה מוכיח אדם אחרי שזא תאר לכסג אחר

פעיל

אמרה שפחה שמה כבשה ומה חשה ורראי דנשה ואם עין הפעל
גרות' אוכה אחיה רהצחוב' אות גרונת שלמה שלוח וכבשא אחת

פעיל

ובכנוי וכמיכות תפתח ה' ל' ו' תשוב הוא ל' ת' שפחת שרה דנה שפחתך והקבוץ באופנים
מתחלפים משתה פשתים ומשפחה שפחות

פעיל

ערמה חכמה עצמו ערלה קרוח והקבוץ חכמות כוונן תרוחן
ערלות

פעיל

ערלות פלסתי א' כסמוך וכמכרת" ובשורק שומאה" או חופשה" ומוח ותחת שעורה באש
 בנחות הארץ - פעלה קערה גערה צדקה ברה" וב-מוך הפא כח'רק צדקת" עשה
 ברכת" " ופריבוי צדקן פזרה- ברכו אכך" ובקבוץ הולך צדק" ברכה לעד
 ומה מערה - פעלה הפא כסגול לפי שהיתה ראויה להרגש העין נחמה ברה - ואלחלא
 ישתמ בסמיכו" ובקבוץ כמפוש - פעלה אברה גולה אפלה שאלה ברה -
 נבלה תשובת אל"ו בסמיכו" ומקץ הלמד לפהח כמפוש חבידיה" פעלה העין בדגש -
 בקשח בפרה" יבשה ופרשת גדולה כרדכי - כא הפא בקמץ מפני הליש"
 פעולה העין בדגש גם כן אברה - כמחה - ומה ובשחוח למד גזיאל" החימה אונן קשוב"
 פעולה העיבה שורקה" לטפוך סדלה" ובסכוך נשהח תועבת" פעולה
 פשורה" חגורה עבדה - פעילה אביה - נגיטה לביה" טמטה -
 פעולה הלמד דגשה" סגלה ארסו בארץ מיה - וכלי דגש ארוכה ומרפא - מליכה שמעה"
 פעלה דבלת תאנים עשרת זקנים" יש מום יבא כסגול ויש מום יבא כצו"
 תכלת" וארגמן חמשת בני מיכל" פעלה העין בדגש" אדרת צמרת" הארז
 ואם למדה פעל גרומית ספחה נכחת צלחת קרחת פעולת שכולת" בקרת -
 פעולה כפורת בעזרת" ובשוא הפא אורפין העין קטורת נרשת -
 פעולה החשה והכוסמת פעולת גבוהת מרדות ידות" פעולת
 אילות - פעולות ידות נפשי לצמיתות" ובצו"
 ישגורו בכבודת" פעולות חכלילות עינים" פועליות קממיות -
 פעולות גפרית הוות סבכל" ומה בורית" ורדאו ב
 כורית פעולת שארית פעולת האתית פעולת חמסית
 לפרעה פעלה יסכרת אלת" ומוח עורת
 הפוח פפניאעין פעלם שלסט פעלם ואת ואלעס אמנם
 ירעתי פעלון שלטון ואם עין הפעל גרומית פעמן זוכ -
 פעלן פשתן ובקמץ חשקרבן ובשורק שולחן פעלון בדגש העין
 זכרון שברון עורון פעלון בדגש קלטון קמטון" ובשוא הפא ופתח העין
 אביון ואשר נוספו כחם אותיות ואמנה בראשית רמלות" בפעיל
 יתאובל למככר וכטל משכיס הולך לרחי משביל" בפעל
 משכן משקל מקדש אלו פתחו בסמיכות בפעל רדגוש בסמיכות
 כרביס רבותי ערשי וכלו מחמדים מפעל לא יבא ממזד" וכן בחמקחלו
 כרבו ארדים ובמפסרות נטועים באגש במקדלים כרבו אל"ם ובמסכרו
 פטעים" ובאגש במקדלים אכרך" משען ומשענה וישותח בסמיכות כל משען לחם
 מפעול סוכור מפעול מגדל מפעול מסולל מפעול מפעלה מבשרה
 ובכפול הפא וקמץ העין מפעלה מכלב ובחורק
 המס סלחמה משפחה" ובסכוך במלכת עוג מלחמה" ופיתה וחורק חסגול שנים בוח
 ומשקל מפעלה משקולת מחגורת שק מפעלה משקולת מגערת -
 ואשר באנת ודוספת תפארת תלכשת ותעלומה

לשון למורים

חתולמה וצניא אור תמרוד תשבץ תרשיש תכריך תלמוד תרומה תאנית תורה
 תחבס תחכמני וכתקמטיך ואשר באונגון נהתולו אלדים מינפתוח
 לאשר באוביר יצור עאל ילקט יעוה ואשר באז
 בארף אשכר אצבע אגרוף אבנט אכודי אכויב אבטען
 אמרין אורכמן אשמרה אבעבועה ואשר באז עם חזאר רוח וחצלה
 לחשמעת אזנים ומחסריתא פעול מצור ובשורק מצוע מכול
 ומרוחים ובפתח מעל מבט מטעין מפח נפש כלימפצו מתן בסתר איש מאת נכר
 סעלה במסרח לחץ מעי מפרת וממתנה וכצרימפה ומסכה מצבה ובסמך מצבת
 קבולת רחל ומכתי תלמוד וחסי חפא אם יעלה לשמים שיא ומזח ומשקל וכי
 שיגלו שטרשם בשא נשג ומכתי הפא מלד מושב ובסולק מצוק
 וחית מוצק ובוהמכם וחיופתותים מוצק נחשת מועלה כואלם אז
 בשורק מרשח קהלת יעקב במהמסרה מועל מוקד מועל מופת
 מועד ובסמך מועדין מיעל במישב הארץ תיעול תירוש
 תינוק תועל חושב ושביד תועלה תולדה עלה
 שנה רעה רעה עצה רעה ובסם יבנה תבאלמד הפעל
 בשוא שנת לעני עדת אברים חמת תניס עולה צואה ומצואתו לארוח ובלא
 זא הסירו הנגדים הצואים על בצרי אשארעו צאת אמר לו
 ומנחיהען מפול מקום מכן מלון ובצרי כי לא לקלים המרוץ ובסמך
 ובקבוץ תשובה כשוא מלון אורחים ממכן שבתו פולון גיחון
 פישון פיל סדיקר שיר ציץ וקבוץ סירוקיר כלשון נקבות סירות קירות
 ומשקל אחריות יין פל בצרי אל גר בן ער רק נר
 פל בקבוץ זר דערש שכ צר ויש צר בפתח צרו מצוק מצאתי כיאן
 קצר חלהם פול אר כר עס וקבוץ לוג בוגש לגים פול בשורק אור
 פור חור לחי פילה ציעה שיכה פלה במה קמה צרה
 פלה לאמצאנו מצויאם למד הפעל גרונת במונחת שחת רחת
 בינה חירה פילת גירות כמחה עדות ביוסף והרבי מה העדות בחולם
 וכאוודותי ומורכב מרבים וחיד פלה ובשת פני פילם היקם פלח בשנת
 אמרים יקח תמולה תכונה תרומה תקומה תלופה
 ובאותמוצותי חתולוכירק ומשפטו בצלי מפולת מכובה משוכה מרוצח
 ובשנים סמין נדיא ממנוקת הפלה והנחה למדינו לופפה גוים הפולה
 מאין הפגות ומנחיהמר פע צו לצו קן שי תו אח אב דם
 צד וקמערל ישמאלה הפתוחים ויש מהם קבוצים וקבוץ אב אבות ומקבוץ
 מחאחים ומן יד ירות ובלשון שנים עים וכל הקבוצים בהסמכם הספתוחים יד הירדן
 בעכהענין פע בן גו שם עץ יש רצה בשבאבן כהרבת הוא בערי ובסמיכה הוא
 בסגול אח כזהקד ואמלא יסמך סמיכות ענין אעפ שלא בא במקף ושאר בעלי נכמי
 נתלד בנשו ולמטיבושת בקטן וקבוץ שמה הוא בלשון נקבות ואלה שנות פיש
 שחעין שליוו נחה ציאר עי כיתות עפי שרשוכה וכן אפרו שריועכ שטרשן

67

ששדשו רוח ומה ניביתם קינח וקבוץ פי כל שון נקבה חרב פיפית בתוספת מס וזית
 מעי מפלה ותפא בצלי שהכשים וכדראות למד הפעל או את שיונחים איש טורואי ש
 שיר פעי חלי קשי חרי צירי וכשוא פי חמבתך ובחפסקי בא בחולם חסוי יס
 ממך כל חולי ובא ברפסקאני הגבר ראה עוני פעי מלרע צלי קלי
 עני נקי ובסמוך צליאש פעי טבי פרי צבי פרי כלי דלי ובאה נח
 וסוף פסוק הבא פא הפעל בסגול ומלעיל יושב ממנו שבי אין עוד כלי פעי לנס
 שבו והאוזמר פעי ישגא אחו מי שחוי פועה הועה שואה ודא
 לנקבה פעה מלעיל וכולו בסגול דגה מפויצא ומלרע דפוס
 בצלי גאחמאר רעה דוד אציה אבה פעה ודא למד הפעל קצה קנה
 שלה ובסמוך בצלי עלונית הזהה תנופה ושדחמריש וקבוץ שדה שדות ובסמיכ
 על שדה חמד פעה והוא לנקבה מנה שנה שפה אלה קשה הרח ובסמיכות מנה
 שועלי שפת כנען ופא הפעל בצלי פיא מהה פעות אחות חמות ובצלי
 ובשורקאת הערות גאות לבש ובסמוך אחות אבין והקבוץ אחיות בצדקתך
 אחיותך ואחיותיהם צרויה ואכיגיל פעית זוית צפה הצפית עמית פעות גלות
 חזות קשה פעות פדות שבות אונת יין ובחולם חצות לילה ובחירק
 שביה ברית חנית וקבוץ חנית בשני דרבים וחליתותיהם למזמות ואת חניתיה
 פעיע וגיגיל חזוי קולות ומה צליל שעורים ומבעלי האלף פעא בשש
 נקורות דשא בלא בלא ובחולם הפא בכלי גומא
 ומה סבאך מהל שהנפרד סובא פעא ברגש העין כסא והקבוץ בסאות למשמשך
 וחכוי השמים כסאי פעאת לקראת האלדים ובכנוי לקראתו לקראתך
 פעאת העין קמץ ורגש ואכלתי חטאת ובסמיכות חטאת הקהל בפה העין
 פעאת על מלאתי נשאת נשא לנו ובתוספת אחיות האמנות
 בראשי התיבות בפע מלעיל כמעל לרגליו
 ובתוספת הא מעלה מעלה בפעה מנחה היא בא אחיך במרבה וכזה כבדאת
 אליו אתודע ותהי דמחצה קח את דמחתה מפעית ואבן משכית וכל כרביה ביתך
 כפעח ולכסח עהיק ימך ומקרה כפעח מפנה משנה מקרה וכזה מחנה מחנה
 מעשה כלם בסגול ובסמוך הם בצלי מחוח שרי מחזורן לכדכה ומשרה
 פי מקרה כלי הארס ומקרה ובהמה מקרה אחד לכלם שלשתם בסגול ובתוספת נון הוא
 ונקבה נכמה ונמס הפעה אשועים דרבה כידרבה יהיו אפעה אתנה המה לי
 ומה ואחותי באזני אפען אתה זונה ושבה לאתננח הפעה ודא
 לנקבה לכל הבלה יש תקוה ומה האמה האנה הגרה מתגרת ירך
 ובקמץ חטף בתרמה לאמר וכשו את יוקמץ הפא אשר כת עלה לחכה רפואה העלה אין לך
 את כל התיארה ובסמך מסך ונחג בתראה חפעת את תבנית המסכן הכלית
 שנאה ובשורק תרבות אנשים חטאים ותרבי את הזונהך פלתי
 אלמוני תזנות בחולם ומחסר יורפא וחוי הלמד מעה מצה מסה מכה ובסגול משח
 עה נקבה בכשו ובחירק אכס משח כבוד משוח וזבוב כסף ומחוי

לשון למתיים

זמנה חקצות תועין
ואשר תושיה
 בחולם תודה או בשורק תוגה וכו' וראות לכד ופעל
 תופיני בנחת פ' יס שרשו אפה
 מהכפולים פח זך דל עד הס חס כד קר בר טל
 פ' עם ימדה הט שקל מצאנות אריס ושמות העצמים וכן דין קהילה להיות כלם
 קמצים להבריל בנייה וכו' הפעל שעבר ליחיד כמו שידעת אבל מצאנו בסימון דרבה פתוח
 זהם כמיוסעל פ' וסדרה וראיות ברבאית סנהדר " פל בחולם תסי עז חס קר " כל
 גל אל"י כלם כדו' וזכרם אל הבגיים יהיו דגשים : עז עליו וכן כלם פל בצל"י
 קן טין חן קץ עת תלובמקף שן סלע ונשתהקן צפור שבאה בפתח פלה מלעיל
 שמהמה פלה סכה גיה נדה וכשורק סכח וכו' כגולה קובה פלות כרום
 זלות פלה אשה ריח ניחוח צחה צמא ועם איתות
 האמנה כראשית הבלות מפל מגן והפא קמץ שער המסך
 ובספיות פתוחה מסך דפתח מפל מצב קלע ומוזה מן המצר חרש מצל ובסגול
 בלו ויחי חכמים לוי ומטר ליו לדרתו ובן משק ביתי מפל חכמתי כרדך ומוח
 כמתעל דיהם כמטפוחים בעל העל פשקל וזכח משחת מפל הדגוש כמשק גכים
 ונפלה מגנה מגלה מתחת ומוזה בעל"ית המקרה וכאמקל במכסת ב
 נפיות משפטו מכסת על משקל מונת לב הפלה תולה ובא מקל
 במלאכיו ישים תהלה הפולה קול הנולה הפל חסם בקרות
 אשה מכסים פלם חכם ואמנם חשמות
 המרוכעים רצוני אשר יהיו בהם ארבע אותיות או יותר
 מבלת יאותיות האמנות וזה מהם מה שיתרמו שתיים אריות בהם ויש מהם שכל אותיותיהם
 יהיו נבדלות ואולם המדורות לפעמים יהיו בלמד דפול ולפעמים כפא ופעל ולפעמים
 בעין הפעל ואשר נכפלה בהם למד הפעל כמו פעיל ועם אות גרומית שאין רענן
 פעיל נאפוף ונאנפיה מבין שדיה פעיל ניצוץ ניהוח פעיל סגיר
 כאליל חכיל פעיל
 חכפול ירפא פעיל בקבוץ כרבור חרחרו וכחולם כרכום
 ובקץ חטף הפא קרקע ובפתח גלגל אראל וחכיל ירפא
 צלצל ובשוארפא ירשו צלצל ואשר חכפול יהיו קויות לז פעיל ירקק או
 ארמים פעיל אכסוף בשווק וכחולם שחרחרת פתלתל
 דאולם אשה חסאות נבדלות אבש ארגמן אל גביש אגרשל
 אדרכן אחשורפן דרבן כדולח ברזל גרון גלמד גנון גבעול גזבר
 דמשק דרככון זלעף חבצלת חמל חרמש חרגול חרסום חלטיש חרעב חרצן
 חשמל חשמן כסליו כרפכפתור כרמל כלעם סמדר ספיר סדעף ספרד סרפד
 עטרף עכביש עכשוב עקרב ערפל עשתרות פלגש פרדם פענח פרעוש פרהם פתגיל
 פתשגן צמיר צרפת צפרדע קרדם קרכל שחכת שעטנן טהב שרכישת חרא החפחסי
 חס שמתה חספדים אחד לזכר נאחת לנקבה זרעה זלכע חיר ראני
 לומר אחיות ולקול אמר נאחת ואמר כיוצא משפט שכת שדראני שכתה כמ
 שכת

שכא משרת את המלך כיהראוי משרתת ואחרים אמרו כי אין אחת מגזרת אחד כי אם מגזרת
 אח ואמרו כי יושעה אח מאחת מאלה יורח על יוסר זה והפירושי והלא בע סתר זאת וסבר בפי
 לספר קהלת בפסוק ראה זה מצאתי אמרה קהלת ובה פעל בזה השם בשוחז' לפי הא' דף ב' יוד
 במלת אל תחד כבודי מהבנין וקל והדגוש יחד לבני ובהראות הא' דף פא הפעל בכנין והתפעל
 התאחר הימני **שנים** לזכרים שתיים לנקבות ולפי דעת קצת שהיה ראוי לומר שתיים
 ושלי זה כאח דגושה התי' שלא כמנהג כי אין דגוש אחד שוא נע כמו שבבר
 ידעת חרץ מכמלת שתיים ובה הפעל וקל מזה השם ויאם שנו וישנו פעם אחת ולא אשנה לו
שלושה לזכרים ושלוש לנקבות והמצא שלשת שוה לזכרים ולנקבות ושלושה האנשים

ואלה בהנחה ושלושת נשי בניו אתם ובה בכנין הזכרים ויצאו שלשתם
 והתאר מזה השם שלישי כמו שהתאר ששם שנים משנה
 וארבע לנקבו ומצא בכפולות ההכבש השלם ארבעת
 הבנין הדגוש מזה מרובעות ולא עגולות

חמשה לזכרים וחמש לנקבות והבנין ליחיד וחמישיתו יוסף עלי' ובה הפעל הח
 מהדגוש וחמש את ארץ מצרים ושם הפעל יוסף עליהם מהקל וחמשים עלובני
 ישראל ששה לזכרים ושש לנקבות ובה הפעל הדגוש מזה וששיתם את הא' פה
 וששאתך ושוכבתך **שבעה** לזכרים ושבע לנקבות וכן שמונה
 לזכר' בקמץ וכן ושמונה לנקבו בסגול הנון ותשעה לזכרים ותשע
 לנקבות ואין ככל אלה לא פעל ולא כנוי **עשרה** לזכרים ועשר לנקבות ובה הפעל
 דקל מזה צאנכם עשור והדגש עשר תעשר את כל הבואת זרעך

והפעל כי הכלה לעשר ורע כי מצ' ועד' בא החשבון לזכר' בהוספת הא' ולנקבו בחסרונת
 חוץ מחשבון שהחלוף הוא כנקודה לכל כמו שידעת ומ' ועד כ' יבא הדבר בהפך כי יבא
 ונקבות כא' והזכר' ב' ה' א' ואחד עשר שתיים עשרה ושנים עשר וכן כלם וכחשבון עשתי
 עשר יש דעות חלוקות אצל המדקדקי' כי דע' ה' יג' ט' ה' ס' ח' א' החספר שהוא למעלה מ' יב' ושל' י'
 על' י' והלא בע הפש עלי' וכספר צהור ובקמץ אחר' ואמר שלדבריו היה ראוי ל' א' עשני
 עשר כפני ש"ב הוא מונח על חשבון הזכר' ועוד שהמספר שהוא קוד' למספר אחר לא יצדק
 עליו מלת על כי אם על המספר שהוא אחריו כמו מב' כ' שנה ומעלה ולפי דעת הראוב' מלת
 עשתי עשר הוא מגזר עשתי עשר וי' ה' ה' תת' המחשב' ל' ה' י' מספר אחר העשתי' כ'

הוא שוה לזכר' ולנקבו והיה ראוי ל' כ' בפתח הר"ש על משקל ב' אלא לפי שהמספר'
 רבא' אחריו הו' ל' ומ' עד צ' בא על משקל גם כן ומהגז' הלשון באשר ימנה ח' ימים או השנים
 מא' עד ל' למנו' אותם בקבוץ ג' ימים וי' ימים ומ' והלאה ימנע בדפדפה י' יום ולא כ' יום
 שנה וג' שנה וכן עד אלף ויחזור ל' שנים כי אלף שנים בעיניך' ואלו חוה אלף שנים ודע
 שיש שמות סמוכים באים על דרך ההכרתה כמו ויח' באיפה סעורים וענוה צדק ובהפך שיש
 שמו' נכרת' ובה על דרך הזמניות כמו שנת לעיני' עזי וחמרתה וזולתם שידעת בשמוש
 האות' וידעת סברת המדקדקי' בהשוש שמו' שבאו סמוכי' אלהות' או אלהות' ומשמעות
 כמו האל'ים מקרוב אני גמולי מחלב' עתיקי משרים' מקום אשר אסירי המלך' מקום אשר
 יוסף אסיר' שם' ומשוש את רציני' ויש שהם לעולם סמוכים כמ' א' יוסף עיני' בת עיני' ומחם

לטון למדים

וזאת שיטתו וספר אליהם. צור חרבו חרבו צדדים תולעת שני שכיחתיקת
 מזלמיש צד מצור החלמיש ויש שמות סמכים על סמכים אחרים כמו את מספר
 מפקד העם הזה נודי נחלי רבש וחמאה חכמי יועצי פרעה ויש שמות נקראים על שם
 סופם כמו ויהיו צוהבנים בקרבח והקח את תבצקותלש קחי רחים ומחני קמח ויש
 שם יחיד טכא על לטון רבים דבר האיש ארנו הארץ איה אלוה עושי והוא
 לגדולה ולכבוד ויש שמות שנאמרו אל שמות השם יתעלה לרפגות חיקס או גדלים כמו
 שרבתיה בודרי אל נפהלי ארדים ויש שמות שהם באים ככח הפעולות כמו
 וברך ולא אשיבנה שברכה שסככח וכרוב יועציה תקום יעצה שסככח ויש שהות
 וזאת כפעל והתארכה וטאכלו בריאה יענה ענות ומילא בכח כל אלה שה-

אמרות - כוס

הפרק הרביעי בכנויים

זכה הכנויים הם על דרך האמת שמות נסתרים הם
 השם הוא נגזר מפעל וכשם ישאל יכנה שהרצון
 בו יכסה שמו ויאמר שהוא ישראל וכמו זה אמרו
 המפרשים בפסוק ונקרא לך בשםך אנכי ולא ידעתי שהרצון בו קראתיך בשםך המפורסם
 שהוא מורש אוריבך קראתיך בשם פשיח שהוא השם הנסתר באמרו כה אמר ה' למשיח
 למרש

והנה

הבניים יחלקו בחלוקה ראשונה לשני חלקים יש מהם שהם מלות
 בפני עצמם ויש מהם שהם נסמכים אל השמות ואל רפעים
 ואמנם אשר הם מלות בפני עצמם הם העשר והרביים אשר וברו ומוקדקו וחס אנכי או אני
 אתה זאת הוא היא אנהו או אני אתם ואתן או אתנה והם או הנח
 וכן אנה והנה אלה הבניים יש שהם מיוחדים לזכרים ויש שהם מיוחדים לנקבות
 יש שהם משותפים לשניהם והמיוחדים לזכרים הם אתה והוא ואתם והם והמיוחדים
 לנקבות הם את והיא ואתן או אתנה והם משותפים לשניהם הם אני ואני
 ואני ואנחנו כי המדברים בעד עצמם שנה הוא לזכרים ולנקבות ככנוי כמו שחא בפעלים
 כמו שידעת ובשלהם מקומות מצאם מלת את כנוי לזכר וחסאם ככח את עשה לי
 ואת הדבר אלינו את כרוב ממשה והכנויים המזכרים לזכרים ולנקבות וזרמו אליהם הם אל
 או אלה והם ששים כהם לאנשים האל את כל הארצות האל לאלה תחלק הארץ
 באלה הנגזר את אדם ולחיד נמצא זה או זו כמו מן רדור זו לעולם עם זו
 יצרת לי ולנקבה הנמצאת זאת או זו בחולם ולזה הוא שזה לזכר ולנקבה את רבע
 חלו השונות הלוי וכתוספת הוא מי האיש הלוי וכתוספת ואו הארץ הלוי
 תשמה

ואמנם

דכתיב סמכים אל השמות חסכב עברי עברך עברו עברנו
 עכרם עכרם עכרך בעליה דלת והכף כשוא עברו עברוהו
 ואמנם סמכים אל הפעולות וזה אביא דמיתנים לבניים האים על חלק הרשון
 פחנין וקלי וחי

חיה מלת פעל או שטר כמו שמרו או שמרה שמרן או שמרן. שמרני שמרם שמרכם
שמרנו. שמרן שמרן שמרן שמרן. ואלה הכניסו והסמיכו אל הפעולות וזו תמיד על
הפעולים. רצוני שהמכתב הוא פעול מבי שיאמר עליו הפעל שהוא נסמך אליו. אבל הכניסו
הבאים על המקורות לפעמים וזו על הפעלים ופעמים על הפעולים כי בתוך לולחם מדה
על הפועל ולתוך עליון מדה על הפעול. רבע שקתך את אישי מורה על הפועל.

לקתך לולחם מורה על הפועל. וכבר ידעת בשמש ואותיות שהיו רבאח על המקורות
הורה על הפועל כמו ברהימיקולי. בעשותי שפטים. באמרי לרשע. ושוזן והיחיד יודע על
הפעולים כמו הלהרני אתה אומר. אל תאיצו לחבני. יסעדו להפיצני. ויצאו מן הכלל לא
אבה יבמי. להתי להלך עמכם שבאו על הפעולים בשוכני וזנה אל שפת רחל שבא עם
הפועל. ורע. כילא כל הפעולות יקבלו כל רבניים. כירפעל ומורה על

המדבר. בעד עצמולא יקבל רבני המורה על המדבר בעד עצמו. כילא
נמצא שמרתני ולא זכרהו. ועל זה אמרו המדקדקים כילי יאורי ואבי עשיתי שרוצה לומר
עשיתיו אני ולא עשיתי את עצמי. וכבוך הפעל המורה על המצא במעמד לא יתחבר עם
הכני המורה על המצא במעמד כילא נמצא שמרתך או זכרתך. וכבר ידעת בפרק רביעי

מהסדר הראשון שאותיות הכניס רצוני היא והכף והגין והוא והיחיד והמסכם האותיות תבאו
על רבני. ואלה תבאנה בין ככניים הבאים על השמות בין בכניים רבאות על הפעולות וכבר
תבאנה אלה האותיות על מלות השם כמו הכניים הבאים על מלת את שהם אותך אותם
וכן אני אתך אתי אהנו ודומיהם. וכן על מלת אלי. אלי אליון אלינו אליהם. תעל מלת מן בני
כמני כמו נסמך מרם. וכבר תבאנה על האותיות המשמשות כמו ביו בך נובכס. וכן לוי
לך לולחם. וכרי שלא תחסר דבר מהצריך אליו בזה אמרד לפיכך כל רבניים הבאו על שאר
חלקי הכני והקל כי מהם תעמוד על הבאים בשאר הכניים הן שלמים או חסרים והנה

כניי. פעלת הם שמרתו או שמרתו. שמרתני שמרתני. שמרתה שמרתן. ואמנם
כניי. פעלתי הם שמרהו או שמרהו עין הפועל כפהחובא בחירק
אני היום יודתיהו. שמרתך. שמרתים. שמרתכם. שמרתיהו שמרתך

שמרתני וכניי. פעלו הם שמרתו. שמרתך. שמרתני. שמרתו. שמרתו. שמרתו.
שמרה שמרתך. שמרתן. שמרתו. בכל אלה באה העין בקמץ וכניי.

פעלתם הם שמרתו. שמרתך. שמרתני. שמרתו. שמרתו. שמרתו. שמרתו.
תעלן בכל אלה כפתח וכניי. פעלנו הם שמרתו. שמרתך.

שמרתכם. שמרתו שמרתך. שמרתו. שמרתו. ואלה הם פתוחי
עין הפועל כמו כן וכניי. פעלה וזח כלם העין קמץ וזלמ פתוחה שמרתו

שמרתך. שמרתני. שמרתם. שמרתו. שמרתו. שמרתו. שמרתך.
שמרתו. שמרתך. וכניי. פעלת אשר בא בשוא דתיו לנקבה ככני. פעלת הקמץ ותיו

לזכר. אלא שה' ותבא. לנקבה בחירק כמו את נשאתים. ונתת יד לפנייהם.
הבדע וברעתני. אמי כולי יודתני. ובא בצירי ותחת חירק אשר וזרדנו כנו. וכניי

פועל. הם שומרו או שומרו. שומרך. שומרי. שומרי. שומרי. שומרי. שומרי. שומרי.
וכניי. פועלים שומרי שומריהם. שומריכם. שומרינו. שומריהם. שומריהם.

77

אליאז ארליך "איני ואינו" אחי ואותי ואותו. רבני בני "עליו עליו" עדי עדי עדי עמי
 והפלת מקבולות רבניים חן אבל אך. אולם אולי אמנם אף אבל כל גם רק וזולתם " ואשר
 תבאנה בתוספת אותיות השרות יש שתבאנה בהן בראשית המלות ויש שתבאנה בהן כסופן
 ואשר תבאנה בראשיתן הן בעבור למען בלעדי " ואשר תבאנה בסופן כלתי זולתי " ואמנם
 התחלפותם מצד ומאמרי כי יש שהן מקשרות עם השמות ויש שהן מקשרות עם הפעלים
 ויש שהן מקשרות עם שניהם יחד " ואשר תבאנה לעולם עם השמות הן יש ואין אלא שמלת
 יש היא מחייבת "ומלה אין היא שוללת אלא מקבולות רבניים ישנו עם אחר. אם ישך נא
 נאם איך משלח. איני גורל. ואשר הן מקשרות עם הפעלים הן אלוכל אף על פי שמלת
 בל באה מקשרת עם מלה אחרת ולבו כל עמך " ואשר הן מקשרות עם השמות והפעלים הם
 רבות. ואתה תעמוד עליהן בערך בכתוב "ועוד יש מלות שבאו להורות על הרבני והתוספת
 ויש שבאו להורות על המעט ועל החסרון "ואשר באו לתוספת ולרבו הן אף גם " ואשר באו
 למעוט ולחסרון הן אך רק. " ויש שתבאנה שתי מלות מרות על הרבני באחד ואף גם זאה " ויש
 שתבאנה המרות על המעוט כמו חק אך במשה " וראוי שתדע שהמאמרים יש מהם מחייבים
 אמתיים "ומהם מסופקים " ויש שהם תנאים " ויש שהם שוללים " ויש שהם מנעים " וזה
 בעל השון וניח מלות מרות על כל אחד מאלה הצדדים. והמלות המרות על אמתת הדבר
 הם אכן אמנם אולם אכנה אבל הכי הלא " ודמיון מה שבא מהם בכתוב אכן נודע ודבר.
 אמנם ידעתי ב"כ "אלים אני אדרוש " וגם אמנה אחותי " אבל אשמים אנחנו " הכי קרא שמר
 הלא הוא אמר לי. והמלות המרות על רבאמר יש מהם מסופקים הן אולי יחזן " לוי שמצו יוסף
 ועתה פן ישרח ידו. והמרות על התנאים ואלו לעבדים ולשפחות " אם כה האמר " כי לולא
 והתקדמנו " והא השאלה היא מהם " וההוכחה ידעת שמושה. והמרות על השלילה הן כולא
 ומשך. ונאם אין הכוונה כל תליתי " בלי יעשה קח ונעם המס המבלי אין קברים " כלתי כלב
 זולה דלת עם הארץ " והמרות על רבניעה הן לא ואל אלא שמלת אל תורה בייחוד על
 המניעה כולא מצאנוה שתבא להורות על השלילה כי אם בנקבונה בעטים כמו אל תן למוט
 דיגלך אל יגוס שומך. " וזולה מעטי. ולפי שזו אהרם וזוהר היא המניעה לכן לא תבא על
 הפעלים העוברים כי אין בהם מניעה " ומלת אל פשטתם היום " פירשו בה הפפרשים שהלמד
 תמורת הן ושדוצה לומר אן פשטתם ומלת לא כבא עליה והא התימה תשיכה להפך לא. ועוד
 יש מאמרים שיבאו דרך בקשה ותחנה וזניה לאלה מלות אנא אחלי אלנא רפאנא לה " ועוד
 יש מאמרים נאמרים דרך שאלה וזניה לזה מלות מהחלפות. לפי שהשאלה ככה תבא על
 העצמים או על המקרים וזניה לשאלה על המדבר מלה מי ועל שאר העצמים מלה כה גם כי
 לפעמים ישאלו עצמה על מקרי ודבר מה תארו ומה דמות תערכו לו " כי היערה אמרו כהתא
 לה תרעון הקרבה שהיה לו עמה " וכן באה מלת מי על דברים כמו מי פשע יעקב ומי חטאת
 יצדה " ומצאנו מלת מה שתבא על הרבני והדומה " זה רב שוכך מה רבו מעשיך " ובאה על
 הדקציה ועל המעוט " מה אדם ותדעו " מה אנכי ומה חיי " כימה חלב המת " ועוד הניח
 לשאלה על מקרה הכמה זה המלה כעצמה כמה ימי שני חייך " ועל מקרה האיכות ואין ארך
 ובהא וחיך עכל עבר ארוניזה " ובהא נוספת איכה אוכל " ובכך נוספת כי איכה אנול וראיתי
 התחלפותם מיד העצמים והמקרים קצתם אצל קצתם

ואמנם

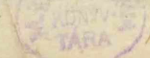
אם שיהיה על שדאודי ודא פועל לאחד "וכל פועל ודא בזרחה בזמן ובמקום" ואם שיהיה
 סבבלי או קנין אליו או יחיה סתבר עמו או נכדל מכני או שיהיה עם זה נכחי לו או סתבר
 אליו ועל זה דניח בעל הלשון מלות מרות על כל אחד מאלה הענינים ואמנם המלה המרת
 על העפמים היא מלת את עם שאר בנייה כמו אותי ואותך ואותם ולפעמים תבא על התגלגל
 כמו ובא את חצרי ואת הדוב ואת מלכנו שרינו כהנינו ואבותינו לא עשו תורתך הולתם
 מעשים ולפעמים תשמש במקום סן כמו כצאת את העיר חלה את גלגל ופסק עם את
 את יעקב איש וכיתו וכבואה דגושה עם הכנענים תשמש שמש עם אתי אהו אתך וחלגל
 המרות על הזמן יש מהן שתורטו על הזמן העבר ויש מהן מרות על הזמן העתיד ויש מהן
 מרות על הזמן הכניני ואשר תורה על הזמן העבר היא מלת כבר מה שהיה כבר נקרא
 שמי כבר היה לעולם ולפי שכן המלה הזאת כי אם בספר קהלת לבד ואשר יודו על
 הזמן הן מתי ועד מתי אעשה גם אנכי מתי אבא ואראה ועד מתי עשנת הוא עבר
 במקום עתיד עוד ישבו זנקים עוד יאמרו באוניך ולפעמים ישמשו מלות אן ואמה על
 הזמן העתיד וזה כשתבאנה עם מלת עד עד אן המלה אלה עד אנה אשית עצות
 והמלה המרה על הזמן ההווה היא מלת נא אלנא אדוני וזה נא מצא עכרך חן ובמקום
 מה תשמש מלת כה וזה לא שמעת עד כה אשר עד כה כרכיני ומי שכתב כי עתה
 היא מלה מורה על הזמן ההווה כיעתה הוא שם לאותו הזמן כמו שקדם ושרם ולפניהם
 שמות לתלמים שלפניהם ורמה אליו ואמר ואהיהם שמות לתלמים של אחריו והמלות
 המורות על המקום הן פה ואיפה אנה אי איה ובמקומות סה אן וכח ופה ישית בגאון
 גליך איפה הם רתעים לא חלך עכרך אנה ואנה וראשון בסגול אנה אלך איחבל
 אחיך וככח ויאמר אל בנותיו ואילו איח סופר איח שוקל אחי מאין אתם מאין יבא
 עירי ואינו העבר נלכה עד כה ואני אקרהכה ומלת עד השמש להגבילת הזמן והמקום
 עוד חרש ימים עד שנת הויכל עד היס האחרון עד הגבול שלחך והמלות המרות על
 הזכה הן שני מינים מין יבאל עלים על שאלת הסכה החכליתות והן שתי מלות לסח ומרוע
 למח אכרת למח תצשה כח ומרוע תהנשאו מרוע ככה עשית ומין יבא כבוד עת
 הסכה יודיע המדבר בין שישאל עליה או לא ישאל והן ארכעה מלות בגלל בעבור ועל למען
 בעבור וראותך את כחי כי בגלל הדבר הזה ולמען ספר שמי וען קראתי והמאנני
 ולפעמים תשמש מלת כיה שמש וזה כי אמרת ופן אמות לא צחקת כי וראה ודוד ליי כי
 פזב ולפעמים תשמש מלת כי במקום אשר זה לד האות כי אנכי שלחתיך ובמקום
 באשר כי יקראקן צפור לפניך כי יקום עוד אחד ובמקום אנלי כי האמר בלבבך רבים
 דגים ואלה ואמנם המלות המרות על הקנין הן אל ככל כמייה והלמד עם הכנענים כמו לי
 ויולך ויהם וכן אלי אליו אליכם והמרות על החבור הן עם ואת לפעמים כמו שידעת
 ואשר תורה על החבור היא מלת בין וכדל ארדיס בין האור ובין החשך ועם הכנענים ביני
 ובין בני ישראל תהינא אלה בינותינו והמרר על הדמיון הן כהונכה ולפעמים הכף לברכה
 ולפעמים יספח מלא עליה כמו חיי כמו חרון ולפעמים תשמש מלת כן השמשו ההכח
 ירבה וכן פרעו ועו עובד החרשמים ועוד יש מלות הנחתו על הרמיהו השכלית כמו הן
 וזה הן אליריך היה עם באליו וזה עונד ובכני וזני עונד לפניך דניו עלינו
 וכלת

זמליתנה תורה עוד על קשר הדברי והמשכס והנה רחל בתוכא דנה רבקה יצאה רצה
 לומר בשויה ענין כן קרה כך וכך ועוד באו האותיות המשמשות בתוספת סס ואן ושמשו
 עמהן שמשון המיוחד עסבית הלבי כמפוי אתנן לר' ועם הלמד די שמתלמו מי " עוד יש
 בכתוב מלות שלא יצדק עליון הגור שלתנו ב"ת השעס הן קולות מה מנחיים על הצעד
 והאבל כמו אי ואויה ואבוי והוהו וחי ויש קול אצל הדורכים בפרט וחיא הידר בדורכים
 יענה ועוד יש בכתוב מלות שהמכיות עמהן מלות אחרות ככתן והן מלות אל ולא כמו
 אל בקצף תוכיחני ובחשתך תיטרני שרוצח לומר אל בחשתך יחי ראובן ואל ימות ויחי
 מהו מספר רוצח לומר ואל יחי מתו מספר זכבור לאתר לא אתן ותלהיל לסיליס" ולא
 תחילתי ואחריוסוילתס" והוה מה צראיתו ספיק בוח השעד כפי כונת הצעור כי בזה המעס
 תעמוד על מה שלא הובא ככאן ועתה תני בכתב שנים פרקי בדת מתחבור והיעודוך דרבה
 בהנת ספריהקיש והאחר מסתוה בדת דרכים תעמוד מהם על ידיעת האותיות הכודית
 שיש בכל גזרה והגזרה מהפעלים וסמות ומלות השעס והשני והאחרון הוא לדודיע בקומת
 מה מכתוב שהקדים המאחר" ואחר המוקדם" וזה בין באותיות בין במלות בין במאמרים
 וידיע עס זה מקומת מה שדבר עס ומצא במלה הנסתר ובתוך או היחיד בלשון דרכים

פרק

דנה מי שיתכונן בכל הכתוב בספר הזה יקל עליו לדעת שרשי
 השמות זמלות השעס וידוע דוא כמעט התכונות שכגורת
 השמות לא יפול ספק בדיעת שרשיהם והספק אמנם יפול בפעלים החסרי והנח' והכפול'
 והשמות והלקחים במאלי כמו שידעת" דמפני זה כשלא תמצא בגזרה מה אחת מאותיות אור'
 ומרות על הנחות ולא למד הן שהם אותיות חסרון או תוך באמת שהגזרה היא אינה נוח
 ולא חסרה" זכור ידיעת כיהחסרון" בא מכתוב דגש" ודנחות מכתב אחד מזה מסה מלכים"
 ואחר זה ראוי שתדע כי הדרכים הראשיים אשר ברכולך לדעת האותיות השרשי' הסארבע'
 הדרך האחד מהם הוא לקח מנחות אהו זה הגזרה קצתה א' קצתה י' דרך השני הוא לקח
 מצד ידיעת הפעל העבר או העתיד בוגיהוה היא" זוהיך השלישי דוא לקח מצד הקוד'
 עתה שנה ודפיץ והדרך הרביעי יהיה יותר אמיתי הוא לקח מצד הכנה וכתוב אשר הוא כן
 הגזרה דהיא" אמנם הדרך הא' היא כי ארה כבר ידעת כפרק הראשון מהשער השני שלא
 נשתמש בכתוב בהכל' בגזרה מנחות מהפעלים דפא והעין כי אם בשנים מ'
 מקומות למד" וידעת עס זה שהאות אשר תחסר מנחות ברוב היא אות וזו דשלא מצא
 שתחסר הלמד כי אם בגורת לקח לפי דעת קצה והיוד במלת יצב ויצק ויצר" ועתה בא
 לירינו גורת חנית והנה צה לדעת שרשה" ודנה לפי שמצאנו דגש במקן גורנו כי היא מופעלים
 ח' סרי ונשאר לדע' מה היא האות החסרה מסבה" ונהא אם נאמר שהיא נון למי שחסר ידגון הם
 דרכים וטרסה אפכן ננה יעמד לנו כמגו דהנא ידוא" דהוא שלא נשתה דבה" בהכל הפא והעין'
 כפעל' ואכסן סו" רוא לן ששרשו ינה אלע" שחסר הפא שהיא ח' הכמעט' מאכרנו ששרשו
 ננה" ועל זה הדרך הקיים בשאר" ודרך רב' הלקח מידיעת ופעל' שעבר או העת' מצדו'
 ח היא ראוי שיהיה האורח על הזכר ובס' כמו שמראו ישמ' או לרב' וכתבתי הענין בזה כי אתה
 אם תסכל מה ששרש לגזרה והלד' בן" דנה ראוי לך שהודע הפעל שעבר ממנו ליחיד ותסתר
 והמצ' חדה עמל וילד' און" וכב' ידיעת שזה הפעל לא יקדן ע"ה האות י' והסדר' ושלפי זה בא
 ראשונה בהלקי הפעלים (א) בן שרש (ת) ל' בן שא על" ואם הדורש מלה

מלת ופן האמר שרשן פנה לפי שמצאנו פנה אל הפלת הערער • ואמנם כשלא תכאה
כפעל שעבר שלשה אותיות נרששות כמו שאם בקשנו לדעת השרש למלת ושמתו פדות וזה
הפעל שעבר ליחיד הנסתר הוא מי שם פה לאדם ואין שם כי אם שתיים אותיות וזה הוא נבקש
הפעל העתיד והוא או מיושם אלם ואמרנו כי שרשו שום מזה תקיש על השאר • ואמנם
כשלא תמצא הפעל הנסתר או תתמיד ליחיד הנסתר • רצה ידועה שרש הגזירה או שנעמד
עליה מפינים אחרים והוא כי אכתוב נשקול או תגזר הווא בגזרה אחרת דומה אליה מאותן
שנמצא אליה הפעל שעבר ליחיד הנסתר • רמין זה שאכתוב נשקול לרעת השרש למלת גואלו
שרי צוען • ולא נמצא ממנה הפעל שעבר ליחיד הנסתר ואז נשקלה במלת ונשקול ונלכרו •
ואף לראת לא נמצא פעל ליחיד הנסתר אבל מצאנו לרבים דנסתרים מדי פח יקשו לי • ואף
על פי שהוא מבנין אחר ונגזר או ששרשנו לאנו הוא יאל • נבזה צרי מאד לחזור כי בנקל נוכל
לשעות בלקיחת המשקל • ובפרט במשקלי השמות ביי תוכחה הוא על משקל תועבה • והתיו
בתוכחה היא נוספת וכתועבה היא שרשית • וכן ראוי לעיין במשקלי השמות מפינים אחרים
הוא כי ראוי לדעת זה השם אם הוא נגזר מאיזה פעל • כי השמות הנגזרים מרפעילות נקל
הוא לעמוד על שרשיהם והוא כי אף על פי שמצאנו שינה ונעשה שבאו על משקל צידה לא נגזר
עליהם שהם מתרמים כפארפגל • לפי ששינה ונעשה הם נלקחים מפעולות ישנות או ינוח לי
" צבאות יעץ וצידה הוא מן כי יצוד ציד חיה או עוף • ואם כן הראשונים הם שמות נחי
הפא • והשלישי נוחה גין • וכמו כן אם מצאנו שדג הוא על משקל עשושר לא נדון כי הם
דומים כשרשיהם לפי שמצאנו פעל משם דג הוא וידג לרוב אם כן שרשו דגה • והפעל מעש
ועצמי עששו אם כן שרשו עשש והפעל משר • וישר אבימלך • הם השירי ולא מצינו אם
כן שרשו שור • והראשון מנחי הלמד • והשני מהפולים • והשלישי מנחי העיין • ואמנם
הדרך הג' הלקוח מצד התקורה וההדגשות והרפיון • הוא כי כבר ידעת כי הפעל שעבר
ליחיד הנסתר בנחי העיין הוא קמוץ כמו קם שב • ובפעל יחבפל הם פתוחים
כמו תסהכסף • חת מרורך • וחס השמשוכן העתיד מהבנין הנפעל אשר הם מפעלי יחבפל הם
פתוחים כמו אשר לא ימד • אכף לארדי מרום • וחכמי על משקל מנחי הלמד הם קמוצים כמו תגל
ערוהך • תחת גזרה במבין • ואמנם הכתיבה הלקוח מצד הדגשות • והרפיון הוא כי אף על פי
שמצאנו ספן תמו על משקל אחד לפי שבא ספורפני על משקל קמו • נדון כי הוא מנחי העיין
ותמו הוא מפעל יחבפל וכן בשמות כשיבאו דגושים • כגון חופה וסוכה נדון ביהם מפעלי
ובפלי • ואשר הם מתנועה אחת כגון דג וסלוגן נראה איך באו בקבוץ • ואשר יבאו
בדגש • כגון סלים גנים נדון כמו כן כי הם מהפולים • ואם עין הפעל תהא עלולה
מלקבל דגש יבחן זה מצד אחר כמו אם נרצה לדעת אם שם גרון הוא מנחמים על משקל ורון
או מהשלימים על משקל אדון אחר שמצאנו וענקים לגריותהך • שפסנו כי שרשו גרד והיא
ראוי לראת על משקל חלון לולי ה' ישי שלא תקבל הדגש • ואמנם
הלקוח מהכתיבה הענין בעצמו הוא כי אף על פי שמצאנו מוד יעקב
ניד שבא על משקל ויקם ערות לא נאמר ששרשו ווד אחר שהענין מבריה שהוא מגזרת מוד
וכן ישוד צחרים לא נאמר ששרשו שוד לפי שבא על משקל יקום • אחר שהענין מבריה שהוא
מגזרת אדרו את גאון מצרים • וכן ריון ושמהוה לקוח מן רבנת רשעים • וכן ותחש על
מרה רגלי אשר בא פתוח התי' כתי' והענין דש' ל' • לא נאמר ששרשו אשה לפי שענינו
מ' דה' כהה' הנחה • (במקובות כאלה נפלה מן לוקח בין

בן המדקקים כדרכה מה שרש"י אשר לא עמד עליהם מופת אבתי כי אם מצד הענין שכל
 אדם פירש הענין לפי דעתו כמו שבא במלת לא ידון רוחי באדם שאלה אמרו ששרשו נון מן
 ישיב חרבאל נדונה וא"ל אמרו ששרשו דון וברכ' כאלה אמרו שהם שרשי בענין אחד
 ואמנם ידיעת האותיות השרשיות אשר במלות השעם לא הושג באחד מאלה חרובי אשר
 זכרנו ואולם ידיעתם הוא מדרך הסברה לבד והחשנסי מן האותיות אשר מדרך לבא
 נוספות כשמות ופעלים ככית בגלל ובעבור ולמד למען ולמח ובמלת מרוע אמרו שהיא
 מלחמה ושרצה למר מהרוע מן אשא אדעי ואס כן שרשה ידע והדין הזה הדין בטאר
 המלות

פרק

זכה מצאנו בכמקומות מה שכתוב שאיחר המדקקים והקדים המאמר ונהגה
 באותיות הגדולות וכתובות וכמאמרים ואשר בא באותיות יש שיבא בשמות
 ויש שיבא בפעלים ואשר בא בשמות כמו בכשוכב "שלמה ושמיה לחקה נביאים קהלת
 יעקב כל יושבי חדר לכל יושבי חדר אלגומים אלמנים" דעות זועמה עולה עלה מלתעות
 בפירוס ומלתעות לביא תמנת חרסת מתסרח וכל עגי שפה ולשון עלגים ואשר בא
 בפעלים קצת יחזי כי חצוקתו רועה הים גוער בים נגרותי מגד עיניך אמרתי נגרותי
 דפתולי ארדים ויחרד האיש וילפת ויפער בם ויפרץ בם חהר לך בקיר חרות של
 הלחות ויחרדו ממגרותיהם ויחרגו ואשר בא בהיבות והשם בפרך עניה ריצון ותשם
 מן בך עניה לשיבור אל יסוף חרצון באו אל יסוף לשיבור ותשקמו ברמעת שלישי

ותשקמו ומעו בשלישי כל תשא עון כל עון תשא אדם כי יקריב מכס אדם מכס כי יקריב
 עלה ים יעמדו מים על מים יעמדו רמים ואשר בא בהחזקה מה והאידהר במאמר מלת עלי
 הוא ואף לאסך תעשה בן שאינו חוזר אל ונתת באזנו וכדלת אשר בא במסוך אלא אל
 הענק תעניקו והבא רחוק וכן ואם שלש אלה לא יעשה לה אינו חוזר אל שארה כמותה
 ועונת החזרים במסוך אלא אלה יעמוד לנו לבנו או לגרוע מפדיונה וכן אתה ידך גוים
 הורסת והשעם והבני שב אל אבותינו שהזכיר ברחוק צעקווי שמע אינו שב אל הסנון לו
 שחא פני בעושי רע אלא אל עיני אל צדיקים הבא למעלה ממנו בי שמי בקרבנו אע
 חזר אל כילא ישא לפשעכם רקאל אל תמרנו מאשר יבאו עליך חזר אל וישיעוד

לא אל מדועים לחדשים לפי פשט הכתוב וזולת אלה באו כהובים רבים במקרא העמוד
 עליהם עם הערפת זאת ואולם המקום שבאו בכתו חזר לבטא במלת ובספר וס
 ואולם כלם תשובו ובאו

חללי חרב המה ובאשת נעוריה לא יבגוד כייבטומאליס אשר חמדה שמעו עמי כלם
 כי יש צאתך מארץ מצרים אראנו מלאות ורפך חרבך ותשליך במצולות ים כל חטאתם
 ומצוד דבש אשבעך ולא אשבעו ואולם המקור שבא בדם היחיד מקור רבלי מצאנום
 בשמו ובכינוי ונפעל בשמו כי הקראנה מלחמה ויכניב על חמור ומכניבים
 וצדקת צדיקים יסוד ומנו מאנה לרנחם על בניה כי איניו וכפעל ייבא עד חביון וצדיק
 כפניו יבטח וקבל יהודים שייבאו יבשו וכמהו על צד תאבנה כילפי ששר שואמך
 וזמן בלתי הושעה איננה לנקבו חרבו וכן חבמו בחוץ תרונה דגש וזון הוא לחסרון אות הבכל
 ואיננה לנקבו חרבו ומשקל הפעולה ולא חפעולנה וכן בנו צעדה עלישור הלא דרביבס לא
 יתכן חסך דבר ותישאו איוניו בסף ישיב רבעלי אינה אלה עושי יש כקמו שגשגש

לשון למודים

המלה אחת בעצמה לרביסול יחיד אנוש כחציר ימיני ואח' אנוש כערכי אדם כל יקרה
ל,ס אדם לא יונגע מעמי חרבה וחרבה אשר ביאוד יניש איש מבכמן ואיש ישראל
הפקדותיש שיזכור דבס מזבונה א' מדם " אל ידכת הספינה אל אחת מירכתי הספינה
השר פרו אוחה ואתה ואת אחת מהן והיא דלקה באיסור ועל עיר כן אהנו כן אחת מהאחות
ויקבר בערי גלעד באחת מהן" כי אם יפול ואם יפול א' מרם וכחתם על סדוות ביתך על
א' מדבחות כפי מה שבאה בו הקבלה האמתית ובו הנש'למה שראיתו הכרתי לכתוב זאת
המלאכה וכו' המעש תעמד על השאר ממה שלא נזכר בו והלאכה היא רבה בשאר הלשונות
הדיוטות כל שכן בלשוננו הקדוש והאל הקדוש ישירך אל האמת " הם הם

בנין פעל קל

פקד פקרת פקרת' פקרו פקרתם פקדנו פקרה פקרת' פקדתן
הפעול פוקד פוקדים פוקרה או נפקרת פוקדות הפעול
פקוד פקודי פקודה פקודו הצויי פקוד פקודי פקודנה
המקור פקודים פקודות כולם במקור פקודים פקודות
פקודת פקודת פקודת פקודת פקודת פקודת

בנין נפעל

נפקד נפקדת נפקדת' נפקדו נפקדתם נפקדנו נפקדה נפקדת'
התואר נפקד נפקדים נפקדה או נפקדת נפקדות הצויי הפקד הפקדו
הפקוד והפקודה המקור הפקד הפקדות כולם בפקד בפקודת בפקד הפקד
מפקד העתיד אפקד אפקד

בנין פעל הרגוש

פקד פקדה פקרת' פקדו פקדתם פקדנו פקרה פקרת פקדתן
הפעול מפקד מפקדים מפקרה או מפקדת מפקדות הפעול
מפקד מפקדים מפקודות הצויי פקד פקודו פקדו פקדה והמקור
פקד ועם אותיות כולם בפקד בפקד לפקד מפקדת העתיד אפקד פקד הפקד
פקדו הפקדו הפקד הפקדי הפקדנה

בנין נפעל

פוקד פוקדת פוקדת' פוקדו פוקדתם פוקדנו פוקדה פוקדת פוקדתן
התואר פוקד פוקדים פוקדה או פוקדת פוקדות המקור פוקד
ועם אותיות כולם בפוקד בפוקד לפוקד מפוקדת העתיד אפוקד פוקד הפוקד
פוקדו הפוקדו הפוקד הפוקדי הפוקדנה

בנין הפעיל

הפקיד והפקדת והפקדת' הפקידו והפקדתם הפקידנו הפקידה והפקדת'
הפקדתן הפעול הפקיד הפקידים הפקידה או הפקידת הפקידות
הפעול מפקד מפקדים מפקדה או מפקדת מפקדות הצויי הפקיד הפקידו והפקידו
הפקידה המקור הפקד ועם אותיות כולם בפקד מפקדי לפקד מפקד העתיד
אפקד הפקד הפקדו הפקדו הפקידו הפקיד הפקידה הפקידנה

לשון למדנים

בנין הפעיל תפקדו תפקדת תפקדתי • תפקדו תפקדתם תפקדו • תפקדו תפקדתו
תפקדתן • ותואר תפקד תפקדים • תפקדו תפקדוה • ותקור
תפקד • ועם אותיות בכלם • בתפקד כותפקד לתפקד • תפקדו • תפקדו • תפקדו
תפקדו • תפקדו תפקדו • תפקדו תפקדו • תפקדו •

בנין פועל פוקד פוקדת פוקדתי • פוקדו פוקדתם פוקדו • פוקדו פוקדתם פוקדתן
ופועל בפוקד מפוקד • בפוקדה או מפוקדת מפוקדות • ופועל בפוקד
מפוקדים • מפוקדה או מפוקדת מפוקדות • המקור פוקד ועם אותיות בכלם בפוקד כפוקד
לפוקד כפוקד • הצוויו פוקד פוקדו פוקדי פוקדה העתיד אמקוד פוקד תפוקד • נפוקד
פוקדו תפוקדו • תפוקד תפוקדי תפוקדנה •

בנין התפעל התפקד ותפקדת ותפקדתי • התפקדו ותפקדתם ותפקדו
ותפקדה ותפקדת ותפקדתן ופועל מתפקד מתפקדים מתפקדה
אומתפקדים מתפקדות • המקור התפקדו עם אותיות בכלם בהתפקד כותפקד לתתפקד
כהתפקד הצוויו התפקדו התפקדו ותפקדו ותפקדנה העתיד אתפקד יתפקד תתפקד •
תתפקדו ותתפקדו • תתפקדו תתפקדו ותתפקדנה • תתפקדו • תתפקדו •

מאמר קצר במלאכת השיר

בלשונותך ותלמיד החשוב • נוספות נשף ובוטף • להחיות רוח נרכאים • שישו ודרים אף כי
אנוש • ראיתי • ורנח תסובנה גלילותיה על מוצק יצוק אחר קדוש מברך • אודיעך קצת מאשר
כתוב חכמי השיר בדרך קצר יבול מה שאפשר מאורעות דרכיהם ואופני שמוטם ולעשות
רצונך בני חפצתי • זאבא ואיסם כעזרת העווד יתעלה לחבר מאמר בתכלית הקצור ביד
ואפשר אפיק רצונך כנוקדאטי שמו

שקל הקדש כי בו עידו הדרכים לעשות השירים השקלים בלשוננו וקדושת
דוע כי מהמבואר בעצמו שזאת ומלאכה רצוני מלאכת
השיר היא תלקח מחכמת הלשון אבל החלק האחרון ממנה
וכמו שכתב זה החוקר בספרו האחרון מסלאכת הלשון ומבונה בספר השיר • ואם כן הוא
מבואר שהכתב עסק בלמוד זאת ומלאכה ראוי שתקדמו לו הידיעה בדרך השלשון והאילו הוא
קודמת אליה כסדר ובלמוד • ולפי שהספרים והמחזורים בחכמת הדקדוק יאריך זמן למודם
ראיתי לכתוב שרם וחולי למלאכת דבריך זה דרכים כוללים ממנו שאפשר בלתי מחכמת
דקדוק הלשון הם •

הפרק הראשון כל לשון יתחלק לתוקה ראשונה לשמות ופעלים ומלות ושעם
וכל אחד מאלה יתחלק עוד למינים • כי השם הוא כסוג לכל
מיני השמות • רצוני שמות העצמים הראשונים והשניים
השמות המקדים והתארים והחזקורים • ואמנם הפעל הוא כסוג לכל הפעלים והשלמים ורגמ

והנחיתם והחזרתם והכפרתם * ואצטם מלות השעם תהולתקח לאשר תקבל מרם
הכני והסמיות ולא אשר לא תקבלו * ואמר זה הכלל ואומר שבעל חכמת הדקדוק
יתחיל לבקל מלאכת הדגיון * וזה שבעל חכמת הדגיון יחשוב בשבת העצמים הראשונים
שהם כל אישי העצמים הרמזים אליהם והעצמים השניים אצלם כל הדברים אשר אין להם
עצמיות כי אם בשכל כפי הוצמח והדבר הכלתי רמזים כי אישי מה ואצל הדקדוק העצמים
הראשונים הם אישי הדבר כלבד ולפי דעת קצת המדינות והעיריות והעצמים השניים אצלם
כל האישים הרמזים אלה שני המצבים האלה וההבדל בין שני אלה השמות אצל אנשי הכלאכה
וזאת ששמות הנצמים הראשונים לא יקבלו דרכי הכני והסמיות וזאת הידיעה * והרצון
של אנאמר אברהמים אברהם ולא אברהם הרור ולא ואברהם * והעצמים השניים אצלם
יקבלים * כי תאמר בגדים בגדיך בגד הצמר ואלה הבגדים * ואמנם שמות הבגדים הם
שמות אשר יחויבם בדרגת המקורות לפעולות תולדות מוס * ומשל שקודם שתאמר שמר
או אבל תרמם שם האכילה או השמירה והוא חדין בשאר הפעולות * ועוד יש אצל הדקדוקים
שם יקראו שם הפעל ונקרא אצל קצתם מקור והוא כמו אכול ושכור המקורות * ואלו השנים
יקראו בשם המקרה * ואמנם שמות התארים הם השמות אשר יתוארו בהם אישי העצמים
הראשונים והשניים אף המקרים והעדרים כפי מה שיסבול אחד מרם לרשא בהם כי תאמר
איש חכם * ובגד לבן * וקעקום * ולוכן מזהיר * ומת טוב ורע * ואמנם שמות העדרים הם
שמות ותנו להעדרי הקנינים כמו מות וחשך ועורן ודומיהם * והנהוגם בן להעדר המציאות
בכלל כמו תהו וברו בלשון העברי * ואמנם הפעל אצלם הוא איזה פעל שיהיה בין
בם גיאות בין בדבור קני יהיה או העדרי * וזאת נחלק בלשוננו לשמנה מינים קראו בנינים
ותחתיהם עוד מינים אחרים כמו החסרים והנחיתם הולתם * והראשון מהבנינים הוא מה שיבוא
על משקל שמר או זבר ודומיהם ויקראו בנין פעל קל * והשני מה שיבוא על משקל און
וחקר תקו ויקרא בנין פעל רגוש * והשלישי מה שיבוא על משקל השמיד השבים ויקרא
בנין הפעיל * והרביעי מה שיבוא על משקל כונן או חולל ויקרא פעל חכבד וקצת יקראו
פעל מרובע לפי שלעולם יבא עם ארבע אותיות * והחמישי מה שיבוא על משקל נשמר
נפך קראו בנין נפעל * והששי מה שיבוא על משקל התהליך ותפאר קראו בנין הפעל *
והשביעי מה שיבוא על משקל פקוד אוכל עובד קראו בנין פעל * והשמיני מה שיבוא
על משקל תשלך ותפקי קראו בנין הפעל * ואין צורך לדושי מלאכת חסיר מדעת אלה
השמנה בנינים * ובפרט בנינים מהם והעתידים להבדיל מה שיבוא מהם בשוא ומה שיבוא

הפרק השני

בשאר חנונות אשר תרעם עוד *
עוד יש אל הפעלים חלוקים מצד האותיות אשר בהם * כי יש מהם
שלמים, ומהם חסרים * ומהם נחיתים * ומהם כפולים * והפעל השלם
הוא הפעל אשר כל אותיותיו חסודיות יראו המיד במבטא בכל אופני שמושי העוברים *
העתידים והכניתיים כמו מלת שמר שאלו השלשה אותיות רצוני חסין ומסור' לא הפלמה
לעולם מזהה ומלה בכל אופני שמושיה * ואמנם הפעל החסר הוא כל פעל אשר תפול
ממנו אות מה מאותיות החסדות בשבדו מה * והרמזין במלת נפל העבר שאתה כשתאמר
אני עשיתי כשני חסרות וזו תאמר אפול יפול * וסמלת זה הפעל להיות לעולם רגוש

המדת האות הנופלת ממנו ואמנם הפעל הנח הוא כל פעל שתפול בו אחת מאות ותיו הנופלת
כמו בן אבל לא יבא במקום דגש תמורת האות הנופלת אלא הנועה מן הכול יד ובחזק הקיסם
האות הנופלת והדמיון במלת ידע העבר שאתה בשהאבר כמנו העתיד תשים צדי לאות העת
הנוספות מקום החיזק וראוי לבא בהן כבואן על השלמים כותאמר אדע ידע ואמנם הפעלים
הנופלים הם כל פעל שהבאנה בפעל העבר ליחיד ונכתר שתיים אותיות מתדמות באחרית
המלה והדמיון במלת סכב נדר אפך ודומיהם

הפרק

השלישי הסכימו בעלי הלשון לשקול כל הפעלים על משקל פעל ויאמרו
לשין שטטר דרך משל שהיא במקום הפא כפעל ולמם שדוא במקום
העין והישי במקום הלמד וכאשר החסר או תמות האות הראשונה מוצלח יקראו אותה חסרת
פא הפעל וכשתלח האות השנית יקראו אותה נחת עין הפעל וכשתנח אות חסרת האות
השלישית יקראו אותה נחה או חסרה למד הפעל ורע שאין בעין הפעל חסרון כלל אמר לא
תהיה המלה מהכפולים

הפרק

הרביעי ואמנם מלות השעם הם המלות הקשורות הפעלים עם השמות או
השמות עם השמות או הפעלים עם הפעלי ואלה כשתהינה מאות אחת
לבד יקראו אותה אות הסימן ולא תהינה זולתי אותיות בכלם לבדן וכאשר תהינה יותר
מאות אחת תתחילנה לחלקה אחרת כי מהם מה שתקבל הכינוי והסמיכות כמו שאמרנו ומהם
מה שלא תקבלו והמקבולות אותם הם כמו מלות בעבור זולת למען שתאמר מהן בעבורי
בעבורך זולתי זולתך למעני למענך ודומיהם והנה הבלתי מקבולות אותם הן מלות אבל אשר
אך גס רק ודומיהם ויהא הם בספר המליצה שם גדרים לכל אלה השלשה חלקים רצוני לשכר
והפעלים ומלות השעם יבוקשו משם

הפרק

החמישי התנועות הנמצאות בלשוננו הן שבע קראום המשוררים מליים
והם הקמץ גדול והקמץ קטן והוא הציוי והפתח גדול והפתח קטן והוא
הסגול והחולס והשוורק והחיזק והמקדקים אינם קוראים מליים אלא לחמש מהן בלבד
הן הקמץ גדול והציוי ולחזק בשבא אחרים יוד וקראת אצלם יוד המשך והחולס והשוורק
כשתבא אחריה ואו המשך גם כן ועוד יש תנועה היא בלתי שלכה והיא תנועת השוא אשר היא
תנועה חסופה ועל כן היא נקראת אצל קצתם חסף ויש מורא שונים גדרוהו בשווא התלה
התנועה וכופה והמשל בזה כי מלת שמור אשר הוא נקוד בשווא השני ראוי לך להחסף את
תנועתו לצרפה להרם המסוהו הנרצה אצלם בחתולת התנועה והליש שבמלת שמור
אמצאת במבטא בלתי מנועת היא סוף התנועה והיא גם כן נקודה בשווא אלא שהשמיטה
הסופרים ואמנם השמיטה ורם לסינון על המבין כי אין מקום לטעות בו ואמנם שכוהו בכף
הרפוייה והתע הדגושה הבאות לנקבות באחרית המלות לפי שבאלו יש מקום לטעות בין
הזכרים לנקבות ולא כן בשאר האותיות והמפת על ששווא אינו תנועה שאתה לא המצאנו
במלה טימלות בעלת תנועה אחת כמו שתמצא לכל שאר התנועות ולזה קראוהו המשוררי
זולת המדקקים עבד

הפרק

הז' חכמי לשוננו חלקו אותיות האלפא ביתא לחמשת חלקי כלי הקול וקראו
לאותיות אדוע אותיות דגרון ולג' בקאותיות רחיק ולד' מלנת אותיות

שקל הקדוש

אותיות ולשון ולוצולש אותיות השנים ולכוסף אותיות השפה הכל אחד מחכמים
האלהים סגולות וזכרון כספיהם וכיאה מהם מה שיאות לכוונתנו ונאמר שבעל הלשון הוא
מרחיב לעולם האות ותהגרו ותאכל גם האותיות אשר לפניהם שבאיו את ראוה לרבך
בשוא לבדו אמר לא תהיה אותה גרונית ישותף עם השוא כשתחיה האות גרונית פתח גורל אז
קמץ אונגל המשל בזה סלת שמר שתאמר העתיד ממנו ישמר בשוא השקן וחזק חזק
וכשתמידנה במלת עבר תאמר העתיד יעבור העין בשוא ופתח חזק בפתח וכן העטה במלת
עמד דומיהם ובעתיד שבמלת אסף שם שוא סגול כאלף ובעתיד שבמלת עמד מבנין
רפעל ססקמץ בעין שותף עם השוא וביד קמץ כמו כן במלת יעמד חי וכן עשה וזבח
לאלקים יחרם ובמלת יחרם כל רכושו שכל אל לבלא אות גרונית יבאו על משקל יושלך
עפקד וילעולם אותה התנועה כעמה שתשתף עם השוא באות גרונית הושם באות המשמש
הכאה לפניו ודרך דבחות זהו נוצר בפעלי כוכבנות כי אין ספק ששמה נגד וכער ושער
ודומיהם הם במשקל בגד ודרך וגפן דומיהם והופת על זה הוא כי כשתאמר חרכים סחס
יבאולם על משקל אחד עם היות בלם פתוחים בנפרד ותאמר נערים שערים על משקל נ
כני סדרכים וכן בשאר אבל כשתרחיב בעל הלשון האות גרונית תרחיב גם כן אשר לפניו
וזאת הדרך בהאמינות המיחית אבל היא כרוכ כי לפעמים תשא רנה האותיות הגרוניות בשוא
לבדו כשתבאנה באמצע המלות כמו לא תחמד להיות לך כי תכלה לעשר וזולתם
אבל כשתבאנה בראשית המלות לעולם תבאנה נרחבות הפרק הרדע כילשון
העבר ולא יתחיל לעולם באות נוח ועל כן לא תבאנה שתיים אותיות
נקודות בשוא בראשית התיבה לפיכך בשיבא השוא בשתיים אותיות סמוכות יש לנו לרביז
הראשונה ולרביע השנית כמו מה שבא במלת תשמעון תשברון באמצע המלה או כמו שיש
מבנו שבי ויבך על צארין ופת אלרים בסוף המלה ולזאת הסבה כשתבא איו את
משמשת אשר דרכה לרדק בשוא על תיבה שהאות הראשונה ממנה נקודה בשוא גם כן
תבא האות הששמה בחירק או כשורק אסתיה האות המשמשת ואז המשל בזה כי בעבור
שהרש מראובן היא נקודה בשוא כשתבאנה עליה אותיות ככלם המשמשת בשוא על שאר
התנועות יבאו על ליש ראובן בחירק ותאמר כראובן ועם זה וראובן ועוד תבא
הוא בשורק על שאר התנועות אבל הוא ביחוד כשתחיה האות שבצורה אחת סאותיות השפה
וחברותיה כמו וכבו בתיים ומלאותיך ופרו רבו כי חיה ככו על הלשון רביע אותה בשוא
עליהן ולפעמים תבא וראובן בחירק בשאר אותיות ככלם על תיבה שתחלה חית כמו זאת
עשו חיו אבל הוא מעשי הפרק השמיני ואחר שידעת זה המעט מדרב סמח שהוא
האני לידעתו מאשר הוא הצעה למלאכת השיר אומר שזאת מלאכה לא
ראינו ולא שמענו לאחד מחכמי אומתנו שדבר בכלל אלא שייחס לרשיה לרשין
ישמעאל כי מהם לקחה ולחסבה עשר ידות ואין ספק אצלי שכל מה שידעו ממנה חכמי
ישמעאל לקחו מקדמוני אומתנו כמו שלקחו לשונם מוסעה מלשוננו הקדוש שכנו והדרכ
בעצמו קרה לנו בחכמם הקדון בכללה שמדקדו לשון לקחה וכומו שחזיר על זה ומוקד הגורל
ד יודו זל שהא היה המדקד וראשון הראוי להקרא מדקדק והם רצוני חכמי ישמעאל כת ספר
רבי במלאכת השיר ואופן גלגלה יסוב על הרכבת השוא עם שאר תנועות על יחסים מתחלפים
נאותים לנגוני

לננונו המשיקא ובלשונם חזונו יש לחסברברל התנועות הקדוה במכשא חרש נלפר
 רצוני בידם מבריליס בין התנועה אשר היא אצלם במדרגת הצלי אצלנו ובין התנועה אשר
 היא במדרגת הסגול וכל שכן בין שתי אלו בין השוא "ולא כן אצחנו עושים בארצות האל"
 ולפי שכל אופני שמוש השיר כמי שאמרת יוכו על הרכבת השוא "עם שאר התנועות ואין
 לנו הרגש בתורל אלו השלש תנועות במכשא רצוני בין הצלי הסגול והשוא ראיית לחבר
 שער קצרות צורה אל אכללים חכמות כמלמד איכח הוכל לחביר בלשוננו ומקומל אשר בא
 בהם השוא ברוב חלקי השלש כי אין המלש מלחפש בספרי הקדש על מה שלא יעמד עליו
 חרש . הפרק
 התשיעי דע שבעל השלש חרשים במספר התנועות ביד
 לדקל על הדבור "וכשהוצרך לדברות אותיות חשבוש

במהלכה מחמלות ומעיש התנועות באותיות היסודיות "ולא חבלבר עשה כשהיו האותיות
 הנספות נראות במכשא אבל גם כשהיו נחות רמזין וח כשהוצרך להשלל מם חרבים על מלת
 שמרת ואם שמרת בקמץ השין בשוא חמ"ק קמץ בשוא בעל חמס וקמץ חמסל בתוסף האל
 ונחה כשהוצרך לו שמרתו שאף על פי שלא תרגשו ואו שברתו וקל כמו בן בקמץ השין "וכן
 כשהוסף על מלת יקמו וקמץ הי"ו נון יקמון שבה תנועת הקמץ אשר ב"ו לשוא ורבים
 כמות "והדרך הזה הוא כולל לכל סוגי הפעלים חשמות אלה אשר עין הפעל שלהם רגושה
 שאו תשארנה התנועות על עממן "ומשל בפעלים שבאשר האמר דברת או שברת חדגושי
 בשתוסף עליהם מם חרבים או אותיות חכנוים לא תשתנה התנועה הראשונה כותיבה היא
 חזירק אבל תשאר ותאמר דברתם שברתם "ודברתו שברתו כחילוק ודלת חשין כמו שהם
 בשרם הבאכה האותיות הנספות "והדמיון בשמות חדגושים שאתה כשהאמר צדיק כבוד
 תנוכ סל"י כאשר תרבים לא האמר צדיקים כברים ולא נגבים סלח"ים בשוא כמו שתאמר
 כד"ב נדיבים ומסבל סלח"ים אבל תשארנה האותיות הראשונות כפתח כאשר היו טרכ חרבו
 וחזין אשר יהיו כרכויהיה בסמיכות גם כן כי אחלה האמר כבוד כח בשוא חרף ככ
 שתאמר נדיב לבוה חשפט שוא כולל לא עבר ורבותו "ועוד יש שמו שלא ישתנו במכרת
 לסמוך והם כל השמות אשר באו במשקל ארץ דרך בין שהיה פא הפעל בסגול או בצ"י כי
 אין הכדל בין דרך שחולת בסגול כשיבא מוכרת כמו דם דרך "ובין דרך והלך נלך הסמוך
 וכן אין הכדל בין מהתקבצת שהסמך בצ"י וצמרת "ובין יושב בסתר עליון הסמוך "האננם
 ישתנו כרכו כי האמר דרבים גפנים חולתם בקמץ הליש והפא ושוא הגימל חרלת "

הפרק

העשירי דע שהאותיות החשמשות בעתידים יבואו בשלש בנינים והם
 פעל חרגוש והפעל חרובע "הפעל נקודות בשוא "כמדובר ידבר "
 או ידבר ונתב "או ינתב" ויבאו בשוא כמו בן ב' גזר' מאקל והם אחי ויהי חיי חיי" ויבאו עוד
 עתיד הפעל חרובעל בשוא כמו כן כשיגיעו לחזק הנספרות במלה ישליך וישלך ותאמר
 ישליך וישלך "וכן כל אותיות האיתן בשוא "ומם הבינוניים בכל אלה רצוני בפעל חרגוש
 והפעל חרובע גם כן בשוא "ובפעל בשתבא הא חכנין נראית רצוני בשתאמר מהשליך
 מהשליך "והדמיון לפעל חרגוש "מדבר מדברים "ובפעל מצנו מדובר מדברים "והדמיון
 לבינוני מהפעל חרובע "מכונן מכנתים "והאין לך שתחזר בשמש דמם כי היא לעולם לא
 תבא בשוא בכל סוגי הפעלים כי אם באלה הנקודות "וכל מם השמש שתבא בטקום מלת

שקל הקדש

מלה מן תבא לעולם כח דק ויבא או באות שבעה רגש כמו מקצוף עליך ומגעוד בדשודגש
במא הפעל הוא תמורת זבון והסרה ממלת סן ועל כן כשתבא על אותיות בלתי שקבלות הרגש
וחם אותיות אחרות תבא המסבצלי כמו מאז באתי מחרול להתפלל מעודי עד היום זהו
פראשית השגה וזהו הרב בכמו המסיס האלה ולא תבא לשעות הפרק האחר עשר יש
בכאפעלים ושמות שפאהפעל שלהם או אחת מהאותיות הנוספות בהן חן
נקודות בשוא והמשל בפעלים כמו שמור תם זכור נא • בנה לי בזה • קנה לך חולתם •
ובשמות יקר כתבו חולתם • ומהשמות בעלי האותיות הנוספות כמו מנוחה ישועה תעודת
חולתם • והנה הדרך ליעות השוא בהם היא זאת • כי השמות בעלי האותיות שיבאו על משקל
אלה שזכרנו לעולם יבאו בשוא אין זו אתנו • אכל בשאר השמות והפעלים אשר תסכל
דיעות מקום השוא תרענו בשתשיל על המלה אחת מהאותיות המשמשו בראשי התיבות אשר
חס אותיות בכלם • והנה אם יקבלו אותן האותיות שדא כנגדגם או הדין שאין בראשית המלה
שוא ואם לא יקבלו הדין שחויא בשוא • והמשל בזה כי בשתשיל אותיות בכלם על מלת
שמור תמצאם יבאו כחירק ותאמר בשמור בשמור • והסבה בבר קדמה והוא בכל הפועלים
המתדמים אלי • אבל בשמות אינו כן נקלי' כית צטרך כרם לדעת חייך באו בכתוב והמשל
באשר תסכל במלת רבש או שר או שניהם או אחד מהם תבא בשוא ראוי לך שתזכור חייך
באו בכתוב עם תוספת האותיות המשמשות ובשתמצא כספיהית בדבשבח חירק הבית תדין
שהדלת בשוא וכשתמצא יין ושכר בשוא וראו תאמר שאין בשין שוא • והדרך הזה הוא
אמיתי • וזהו שלא יקנה האמת במלות שהאותיות הראשונות שבהם הסגרותיות • כי או אין
פנים לדעת זה כי אם מתכתוב • והמשל במלת אמת או אמונה כשתשיל עליהם האותיות
המשמשות יבאו בסגול ותאמר ואמנה עיני • ואמת הדבר ותבא לשעות אסלא התפשוה
מתכתוב • הפרק האחר עשר בשמות מאותיות הגרון יקרו בשוא ופתח או נבא
סגול בתיבה מזהותיות אשר תסכל ידעות נקודותיהן • הזה הדרך וראוי
לידעות זה השל המורכב וראו • שחאות הגרונות אשר תדרוש ידעותה • או תהיה בראשית
המלה • או באמצעיתה • כי אם אשר להיות באחריתה • וכשתהיה בראש המלה • או תהיה
משמשת • או שרשית • ועוד כי התיבה אנתהיה שס אופעל או מלת השעם • והנה אם תהיה
פעל ידעה ההוא נקלה • כי אתה תשקלנה בפעל אחר מטוגה שלא היו בו האותיות הגרונות
ואו ידע לך האמת • כי אם באותיות הכלתי גרונות יבא שוא בעוד שבגרונות יבא שוא
מורכב • ואם לא תבא בהן לא תבא בגרונות המשל בזה כי אם תסכל אס אלף אדבר היא נקרא
בשוא ופתח וזה כאשר תשקלנה עם חברותיה מאותיות העתידיות [תן] והמצא ידבר הדבר
נדבר או תדין כי יש באלף שוא ופתח וזה הדרך הוא בכל האלפים המשמשות בעתיד והמשל
בשרשית היא תבא אס תסכל אס אלף אבל העבר יש בה שוא ופתח וראוי לך שתמור אכל
בשכר הדעו שאין באלף שוא • אכל כאשר תאמר אמול הצנוני ראוי לך שתמירנו במלת
שמור הצנונית או כי יש באלף שוא וסגול • וכן בנתי הלמד כשתדרוש מלת עשה תמירנו
במלת כנה ובמלת עשה לך הצנוני על משקל כנה לי בזה • ואז תדע שיש בעין שוא ופתח •
ובשתבא המלת באמצע התיבה תמירנו הדרך בעצמו כי שחש העבר כבר ידעת שאין בו שוא
אבל מלת שחש ואתה תשקל על משקל ושמו בני ישראל וזהו שיש בחית שוא ופתח • זה

הדרך והאנקל לא תשעונו לעולם אבל מה שיש בו מקום עיון הוא כשמות ביאור לנו מכריח
 יכריח את כלם מפני כי אין סבה ידועה אצלנו בניקוד השמות אלא מה שנמצא ועם כל זה
 נקראו מקצתם על קצתם ונדון מאותו חבלתי גרונות על דגרות כמו שעשוינו בפעל
 ונשקל השמות הסגורים כשתבא בהם אות גרונות עם השמות שהם מסמקי כלתי אות גרונות
 והמשל שאתה אם תרצה לדעת אם ארף ארון היא נקודה בשוא ופתח כשתהרבה או תסמך
 תשקלנה במלה תדמה אליה כמו מלת גדול וקטון וכשתמצא אלו השנים מסתים ברבוי
 וחסיכות שאתה תמצא גדול העצה קטון בניד וכמו בקצנים עם הגדולים הדין אז שאלרף
 ארון כשתסמך או תתרכה יהיה בה שוא ופתח וכמו בנשקל השמות שיבאו על משקל
 אבירה אבילה חשיכה בשקל גדולה והשמר לך משקל איזה שם בשם אחר שיהיה דגוש עיון
 הפעל או שיחיה עין הפעל שלר' ש' כי הלא יקב האמת כי אתה אם תרורש מלת חכמים אם
 יש בח' שוא או פתח ותשקלנה במלת גנבים תשעה וכן אם תשקלנה במשקל פרשים כי
 הליש לפי שיהיה בלתי מקבלת הדגש ושימו באלה השמות קטן באות שלפניה לתשלוס הדגש
 ולכן ראוי לך שתשפוט חכמים במלת סכל ויבא חקוץ מחכמים במשקל סכלים ואז תדק שיש
 בח' חכמים שוא ופתח ולפי זה אין ראוי לשקל מלת עויל במלת סדים כי מצאנו לסר' סים
 אשר ישמרו שלא נשתנה ומצאנו סר' פרעה שנשתנה ואין לנו מנוס בזה משנאמר שמלת
 סדים היא במלת אביר כי פעם תבא דגושה ככז אביר ורועים ופעם רפוייה כמו לאביר
 וקב ואלה חברנו זה בסר' מפני הליש ולכן לא נשקל מלה עויל כי אם במלת כסיל גביר
 וכן תשקול אבילה במשקל שנינה נחילה ונשקול אגודה עגולה ודגושים במשקל כבדות
 סגולה הדגושים בהם כיהודגש וזאל בלמר הפעל וארונה חלושה ורפויים על משקל סלונה
 ועל זה הדרך תשקול הנשאים שפא הפעל הוא אות גרונות ואמנם השמות שהעיון
 הפעל שלהם היא אות גרונות כמו מענה מחזה ודומים נשקלם בשקל שגה מקח בי טם
 מענה וחביריו והורחה לסנה שכבר ידעת וכן תשקל מעמר על משקל משמר ותענוג
 בשקל תסרוק חולת סרביס ועוד יש לך לדעת שיש שמות שפא הפעל שלהם היא נקודה
 בשוא או בקמץ חטף וכשיבאו באתנה תשתנה השוא בסגול והקמץ חטף לחולם ודמיון
 אשר באומהם בשוא כליל ורפוי מריו שכי המשקל עדי בשוא סגול ואלו כשבאו בהפסק
 יבאו בסגול כמו אין עוד כליל ועשה פרי הלבושבי לבית המרי ואשר באו סר' סר' קמץ
 חטף הסכמו גם כל חולי ותרא את עונו וכשבאו בהפסק באו בחולם מלעיל כמו וחסר י'
 ממך כל חולי וזולתו

הפרק

השלש עשר ואמנם מלות חשעם והאין לנו דרך לדעת הנועות והם
 אלא מה שנמצא בכתוב וכבר ידעת שהמלח שהיא בעלת הנועה אחת
 אפשר להיות נקודה בשוא ולסנה שכבר קדמה ואם כן לא תשעה בכל מלה שתחלתה אות
 גרונות כמו אדן ועל ואל וזולתם בשתחשבם שהם בשוא ופתח ואשר באו כשוא ופתח הסאלה
 אבל אזי ואני כשלא יבא בהפסק כי אז יבא בקמץ ועד ואל ועל כאשר יסמנו האם אלימים
 עדי עד עלי עשור בשוא סגול ושוא ופתח והאותיות גרונות האבות באמצע המלות
 יבאו מהם תמיד גם כן בשוא ופתח ומהם לפעמים ואשר יבאו תמיד הם בעבור כעדי בעדו
 בכל בניו וואשר תבא לפעמי' הוא מלת למען כי בשלא תבא בכנוי תבא בפתח לכדו וכתב

סקל הקדש

בכתיבנו למען למענו חולתם הבא בשוא ופתח •
 מספטים להא לכדה סקן שאר אותיות השמות כי
 להדעת ודבר הבא בפתח לכוונה וכתא אות שבעדה דנוטה וזלתי אם תחיה מהאותיות הבלתי
 מקבלות הדגש • והכאותיה אחת העכנו שיעת • ואז תבא עלים הוא בקמץ כרוב • ועוד
 תבא וזאת לשאלת הדבר ולתמו • ואז תבא בשוא ופתח כרא השומר אחי אנכי • השמע עם •
 או תכנה וזולתם • אבל כשהאות שבעדה היא נקודה כשוא או שהיא את גרונית או תבא הפ
 התיכה או השאלה בפתח לכוונה • והמשל בזה כשתבא על שוא הבטחנים • הצעקה •
 ודרכי לא יתכנו • ובמת נבל • ודמיין כשתבא על אות גרונית הארח עולם השומר •

הפרק

ואיכעו עשר יש
 היא כשתבא ל

האלים אני הרמיר גוי • החיותם כל נקבה • העבדי ישראל • וזאת התיכה תבא על השמות ועל
 הפעלים ועל מלה האעט • אם על השמות כמוהם אני אם תנין • ודאש כלב • היד יאב
 חבת תשעים שנה • ועל הפעלים תכנה אלדים • ודעחת גוגם • דשת • ודואה אתה חולתם •
 ובעתידים חיה פאר וזרון • היסופר לוי • היערוך שועך • ועל מלות השעם הלא הוא אמר לו
 זגס ולום • המן העץ • הכי אחי אתה וזולתם • זה רוא מה שראית מספיק • לפיכך הקצור •
 וממנו תקיט על שאר ואתחיל בחלק השיר וידעת את אשר תגשח •

הפרק

חמש עשר בידר השיר • חכמי זאת הלאכה גדרו השיר כשדוא
 מאמר סת' חסן קשד קצתו בקצתו מודיע כמותו ומדבר במלות קצרו
 ערבות שקולות • ואזרים גדרו בשוא דברים מזכרים כולל חבורם ערך ומליצ • ומנות
 וספיק • ושני אלה הודרים כמותם אחת • וכיאר זה הוא שלא נסתפק במלת השיר לדבר
 בלשון מדויק כמו שנעשה זה בשאר הדברים המודיעים כמות אברים • אבל גם שיהיה
 הדבור כו בלשון מוליך ערב קצר • ולא זה בלבד אבל שיהיה הדבור בוכמסקל • דעתי שיש
 לנו לשקול כל תדעויותיו השלמות והבלתי שלמות לשתי חטיבות אחת סכתי השיר שזה
 לאשר תחיינה כשאר הבתים • ולא זה בלבד אבל גם שהיה יענה התנועה שמהתבאונה בחצ
 דבית הראשון לבאות בחצי הבית השני • וכמו שתרע ולא זה בלבד אבל גם שהתנועה
 האחרונה סכל בית ובית תהיה מאותיות מתבלותו ואז נקרא אצלם חרוז • והאותיות האלה
 תקראנה אותיות חרוז • והמשל טדאוי לך אם תשים בסוף היתראטון ארקי • שתשים בסוף
 הבית השני גרון • ובסוף השלישי חרון • וכן עד תומם • תנועה רון באחרונה • תחזה פירושו
 אלה הגדרים • וכבר ידעת כראטון מספר המופת • מאיזה סין הם אלה הגדרים • ואם דאח
 להקרא גדרים • **הפרק** הששה עשר בשמות אשר חסכמו עליהם אנשי זאת המלאכה
 • ואכנס השבת
 יהד • דלת • כוגר • בית • פסוק • שירה • שיר פשוט • שיר מרכב • שיר קטור • שיר חרוזי •
 שיר מחולק • שיר עובר • שיר ראוי • שיר משוכח • וכיאר אלה השמות כפי מה שאומ' כבר
 ידעת שהתנועה אצל בעלי הלשון היא כל אות שתחיה נקודה באחד מה מלכים וכבר ידעת
 אותם • והיה זה כל שוא מונעי • עם אי זו תנועה מהתנועות עמו כמו מלת שמור ורך מסל •
 כי יקראו לתנועת שמור יתר • ואם תהיה בסלה תנועה נוספת במלת גברים יקראו לזאת המלה
 מורכבת מיתר ותנועה • ושמהא אצלם שהחיינה אותה היה שתיים או שלש או ארבע
 שיש שאין מוכרין נוספת על השם והתנועה הבאה אחר • במלת כן אילך שתיאבת שתי

אזתית אומלת בכל טהיא בת שלש או כלת שמור טהיא בת ארבע כל אלוהן אצלם טוח
זכבר ידעת כי כשתבא הוא המסמסת על אתיות חטפה שהן כוכף שמקום הטוא טוחתא
דנארואיהו להקד כן תנקד או בשורק וזכה דין והבשורק וזא דין חטוא בעצמו ועם אי
וז תנועה עמו יקרא יהו גם כן כי טוח הוא אצלם מלת ופרו כמלת ורבו והודר מלמעות
בשורק וזא ותבא במקום חירק בשורק תבא כואורא וכן טוח לא יבא במקום טוח כמו שידעת
ולא תטעה לטומו מקום טוח לעשות ממנו יתד וכבר ידעת שדאות יתד וגרמיותה הקדוה בטוח
ופתח או בשוא וטגול או בשוא וקסץ שרעס להקד בטוח לברואם לא חיו גרמיות ולפי
וחיעטו יתד שזוא הוה המורכב כמו שיעטוהו מהטוא חטוט ויקראו לתנועה מלת אפס
יתד וכן להנועות אני וכן לתנועות חלוי וטוח אצלם לקרא מלת גברים כמלת אמרים

או עברים או אמת סי לכל אלו יאמרו שהן מורכבות מיתד ותנועה ודלת יקראו
לחצי הראשון מהטוח בחלקו מזרחי וסנך הוא החצי השני מהטוח
ולשיתד ולחצי דלת חצי הראשון והמורכב מהגברים יקראו בית
והמסלכזה בהמסודר רבינו דא יול שמע קול אשר ישמע בקולות והאל
ומקבל התפלה שדחצי הראשון מהטוח הוא יקראו דלת ולחצי השני סנך והמורכב
דחצי השטה בכללה יקראו בית

ופסוק יקראו שיר אשר בו פתח מעשרה בהים וטרה היא טשה
ביעטרה כתיב או עתה ושיר פטוט יקראו
כל שיר אשר לא יבא בו טוח נעי מלאכל
כמו מה ששורר ר' שלמה ג' ג' רל בהפלתו מסון גברי
תקד רואח שאין טוח נע באחת מאלה התיבות ושיר מורכב יקראו כל שיר ת
יבאו יתרות ותנועה כמו שזא בתוך הדבי מן השירים והמסל
בשמע קולי אשר תראוהו עתות ותנועה ועוד הרע מאיזה מין ממני השיר הוא

ושיר קטור יקראו כל שיר שלא יבא אות חחרו כי אם באות יתכל כל בית
מבתיו כמו שזא ברוב השירים

ושיר חרוף יקראו כל שיר שכתב את דחרו כסוף כל דלת מרלתתע
כמו מה ששורר הלא בע בספר יסוד מורא אחד בלי ראשית
ובל מ' א' חרוף אך הוא מרלל על פי איש לחגו וכן בשאר הכתים
ושיר מחלוק יקראו כל שיר שיבאו בכתו הפסקים רכים ובסוף כל הפסק מרס תבא
אות דחרו כמו מה ששורר בובן ג' י' רל בשמר לבי מענה והח

בסוד נענה ירא ואל נמנה ובריות שירים ודע שאות דחרו כבר נענה
מחת לבד וכבר החינה שתיים וכבר תחינה שלש המסל כז
שאתה כבר הטיס בסוף דחרו אחד בודי ובשני נחמד וכשלישי אבו וברכיעי גלעו

פנה אות דחרו בכל א' היא דלת ולשע כזה יקראו המסודרים שיר עכו
דעונם בוה שיעבור בין שאר מית השירים ואם אינו כל כך הוה
כשתבא שתיים אתיות מרמזה ותנועה בסוף דחרו יקראו או לשע הוה
שיר ראוי רתם על עולב שירים והאיתם ל' מ' י' י' להם לנא בנות

בשמים אותיות מתרבות בסוף החרוז • ודא כמו מי ששורר בחרוז אחד ישמור • ובשני לאמר
ובשלישי לגמור • שהאותיות המונעות בכל השלשה בסופם חסר וטהישי • ובשתכאנה שלש
אותיות מונעות ומתדמות בסוף כל חרוז אז יקרא השיר •

שיר משוכח

כמו אם שורר איש בחרוז אחד דברים • ובשני נכרים • ובשלישי
קברים • ושיר בזה הוא מעטה המציאות כי אם יבא • יבא בכתים
מעטים • ונתח האותיות רביי מציאות • העובר לא יעבור אצל גדולי המשוררים •

דעור

יש לדעת שיש אותיות שהן קרובות כמו צאן ורביס לא יבדילו במבטאן
ובשיריהם חושבים לעשות אותיות החרוז מהן • ודא שעות גביר
אצל בעלי המלאכה הזאת • כילא יעבור אצלם לשום בחרוז אחד כוכה ככף • ובשני צוקה
בקוף • ולא מצא בצדו האחד • ובשני מסח בסמך • אבל יעבור אצלם שהם הקיאים
בתנועות להמיר התנועות שהן קרובות מאד במבטא כמו תנועת החולם והשוואק אצלם •
ולכן יעבור אצלם לכתוב בחרוז אחד חרות בשורק • ובשני תכרות בחולם • ואצלנו האיל
ואין אנו בקיאים כמו צא אלו התנועות • והן מוכרות אצלנו בהבדל גדול ואין ראוי לגשות
כן • ואחר שכבר ידעת כל השמות אשר הסכימו עליהם אנשי זאת המלאכה נהגה למיני השיר •
השבעה עשר במיני השיר • המיני אשר הסכימו עליהם בעלי
הפרק

והמין הא

מהם • הוא השיר הפשוט • והאנקרא כן לפי שאין בו שוא מתנועע
כמו בחשורר ובגידו היל דוד אבן תי' אעל המרה אשרי אדם שומע
ליל שקוד על דלתות יום יום • וכן חלם בעל המרה •

רעיו הולך למות ורך עשר לסלול את מסלולת •

והמין הב

הוא מדרכ ורכבה מעוטח • הוא מיתר וארבע תנועות כמו מה ששורר
בו ה'אב'ע •
נרוד המיר אני • והבואל רעיוני • ושתפיל שוני • אסודים בזיקים •

והמין ג

ומה המין הוא מה ששורר היל שלמחבן ג'בידול בשמור לבי מענה •
חשלישי הוא מדרכ מיתר וארבע תנועות ויתר ושת' תנועות כמו שדא •
בשם אל חיתעין לשוני • בעור ושרח חיים באפני •
וכמו מה ששורר בו ה'אב'ע •
כדום ג'ג'ל • יסוב עלי מעגל • שמך יג'ל • אינם וגם נוג'ל •

והמין ד

הרביעי הוא מדרכ מיתר וב' תנועות ויתר וב' תנועות ויתר ותנועה • הוא על מסק •
מה ששורר בו ה'ל אברהם בדרשי בלמדין שלו •
לך אלי בגלגל וכולני • גדולה לא אגדלך בדגלי •
ומה המין גסבן בקשת שמע קולי • ואר' אל תריני במעלי • וי' נגדך כל תאתי •

שקל הקדש

והמין החמישי הוא מדרכ מיהו ושתי תנועות ויהו ושתי תנועות * וזא כמו מה ששוד
בוהו שלמה בן ג' כירול בבקשה אחת שתחלתה

תבורך עזארוק עולם * כפיכל היצור כולם * ומה ומין הוא לך אלי השוקתי * גם

בקשת ארון עולם אשר מלך חזלתם * המין הששי הוא מדרכ מיהו ותנועה ויהו ושתי
תנועות ויהו ותנועה ויהו וב תנועות * כלומר ששוד בו הוא בעז' זל'

כשם אל אשר יצר וזענו לאמרות * וערך ויצר כל וכלה פעולת *

ומה המין הוא מה ששודר הו שלמה בן ג' כירול בבקשה אחת אמר *

אמת אל אמת אתה * ואם לא ראיתך * ואולם כרוב טובך בכל עת חזיתך *

והמין ה' הוא מדרכ מיהו ותנועה ויהו ותנועה וכן עד תום * וזא כמו מה ששוד בו בן ג' כירול

והוא אמר * שבת הבכתי ושירה בערכו * אתה למלי בפהד ואימת *

פמה המין הוא גם בן * אשור ערתי * ולמאד ענייה * ואפקוד נותי ורכה שאיה * המין הו
מדרכ מתנועה ויהו ושתי תנועות ויהו ותנועה * והוא על משקל מה ששוד
בו הו שלמה בן ג' כירול בהיותו מקנן על רביעו האי הגאון זל' *

נגד עקרון עדינה * היא גברת כל כרינה *

ומה המין הוא גם בן מה ששודר בו הוא בעז' זל' * כל אשר מעשין עצומים * המין ח
הוא מדרכ משתי תנועות * ויהו ושתי תנועות ושתי תנועות * ויהו ושתי תנועות
והוא כמו מה ששודר והוא הו עזרה אבן יחיא *

אל אל אשר ברא כל יש אשר נברא * קרמן בלי חברה אליו תסוכתי *

מה המין הוא מה ששודר בו הו שלמה בן ג' כירול * בשודר אבקשך וזולתו רבי * המין ט
הוא מדרכ מב תנועות ויהו וב תנועות * וב תנועות ויהו ותנועה * והוא על משקל פזמון *

אנכס לברך שם * נורא ועילום * עמי בשיר קמו לכו לשלום *

ומה המין מה ששודר הוא בעז' זל' בבקשת * כי אשמרה שבת * אל ישמרני * והמין י
מדרכ משתי תנועות ויהו ושתי תנועות ויהו ושתי תנועות * כמו מה
בו הרב יוסף אבן יחיא בקנן על ה' שבא זל' *

קדחה להרחיב כנשרים שרים * חושנה תחת שיר אבירים מרים *
אחרי בן כשאר הבתים השיל יתד על דלתה דראשונה * והכוגר עזב כמשפט *

ומגנים הניס מקום מניס הנו * יענה הסוכב כיערים ערים * והמין י
מדרכ משתי תנועות ויהו ותנועה ויהו ותנועה * והוא במדומ *

בור שלמה בן ג' כירול בצאתו מטרקטטה * והוא אמרו *

והו כיראי גרומי * דבם לחיבי לטוב *

שקל הקדש

באין הי"ג הוא מורכב משתי תולדות ויתרושתי הנעוטה • יתד רשתי הנעוטה **הוא כמו שם**
 ששודר בו ה"ל שלמה בן ג'בירול ז"ל • בשיר משירי •

גפשאשר עלו שאנניה • אנה תשרח רע ניה •

המין הי"ד הוא מורכב מב' הנעו' ויתרוב' הנעו' ויתד הוא מחשודר בו' שלם בן ג'בירול בשיר
 א' משירי • מה לך יחידה השביי • דומח כמלך בשבי •

המין הי"ה הוא מורכב משתי הנעוטה ויתד וארבע הנעוטה כמו מחשודר בן
 ב' והוא אב"ע ז"ל ביום שפחת פורים •

קומה ארל"ם עורתה" לי ועתה בצרתה

הי"ז הוא מורכב משתי הנעוטה ויתד וחמשה ויתד • אך בסוף יזרה שים מקום
 ! היתד האזרון הנעוטה והוא כמו מחשודר בו' ה' יזרה ה' ה' בשבכם לידושלם
 הוא אמר •

ציון הלא תשאיל לטלום אסיריך דורשי שלומיך הם יתד עיריך

וזמח המין גבר אשר דת נחק חרות עלי לכו" ישמח וישש כגבור עת שלוף ודכו" •
 והמין הי"ז הוא מורכב משתי הנעוטה ויתד רשתי הנעוטה ויתד ושליש הנעוטה הוא •
 ששודר בו הלמכס ז"ל ביום הכפרים •

עת שערי רצון להפתח • יסבו או כפי לאל שושח •

המין הי"ח הוא מקשה שבכולם • הוא מורכב מתענה ויתד הנעוטה ויתד עיריך
 כמו מחשודר ה"ל שלם בן ג'בירול •

או ישה חסוך כי אני עבדך • אערוך נגדך מהלל נחמד •

זה המין לקטע מעט מחשודר בו • וראוי שתדע שזאת היא לוקח למיני השיר אנינו סה
 שטעו חכמי השיר בעצמה • כיהם חלקו השיר לכוני • והגנוי תחת סוג מהם מינים • אבל
 וראיתי והלוקחה עיר נקל • ובכאן נשלם מה שראיתיהו מספיק לפי כוונת הקציר תחילה לאל
 תעלה • הם ונשלם •

החלה השלמת הספר הנפואר הזה בעמך • רא' למודש ניסן שנת השב"ב בק"ר ויוע"ל
 את אשר לו • וכשם שזכנתי והשלמתי לשלום בן זכנו חסם לחלום ספר
 שג' ה' לרוד שחברו ורכב המחבר ספר זה • וכפרים אחרי שרכבו יוניריל הורח ונאיר אמ"ך

נסוד והאיתות נוא על ידו ובסוף נשח כפי מינון מחובב וצ"ל

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including "Madre de duellas" and "Vice per mi f".